

RUH ve MADDE

Eylül 2012 Yıl:53 Sayı:632 (KDV Dahil) 5 TL

Aradığımız Denklem Çok Basit Olmalı!

Doç. Dr. Sultan Tarlacı

Kaza Kanunu ve Kader Kanunu

Maurice Nicoll

Ötealemin İlk Aşamaları

Duygu Güner

Rüyacı Olarak Şaman

Robert Moss

ISSN 1302-0676

9 771302 067015

32

Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi Üstüne Psikolojik Yorumlar III. IV. ve V. Ciltler

Maurice Nicoll

Dr. Maurice Nicoll İngiliz tıbbi psikoloji alanında çok iyi tanınan bir öncüdür. Uzun yıllar boyunca, İngiltere'deki çalışma gruplarına haftalık dersler verdi. Aynen kayıtlara geçirilen ve *Yorumlar*'ı oluşturmak üzere basılan bu konuşmalar, Dr. Nicoll'un daha sonra yazdığı kitaplarda ayrıntılı olarak ele aldığı temel fikirleri içermektedir. Belirli derin fikirlerin günlük yaşama derhal uygulanmasıyla ilgili oldukları için *Yorumlar* daha incelikli bir yazımın her zaman koruyamayacağı türden, kendine özgü bir değere sahiptir. *Yorumlar*, yazarı şahsen tanıyamayacak ama aynı sürgit dönüşüm ile ilgilenen yeni nesil tarafından sevgiyle okunmaktadır.

Ruh ve Madde Yayınları

İçimizdeki Tanrıça

Roger J. Woolger

Bu kitap kadınlar için ama yalnızca kadınlar tarafından değil, erkekler tarafından da okunması için yazıldı.

Altı farklı Yunan tanrıçasının kişiliklerini temel alan bu kitap günümüz kadınına efsaneler, semboller ve pratik uygulamalar aracılığıyla içine bakmaya ve keşfetmelerine dayanarak kadını ilkeyi uygun biçimde kullanmaya davet ediyor. Athena, Artemis, Afrodit, Hera, Persefon ve Demeter bu kitap ile yalnızca mitolojik karakterler olmaktan çıkıp nitelikleri sizin ve hayatınızdaki bütün kadınların davranış, düşünce ve tercihlerinde sürülebilir arketipler haline gelecek. Kişiliğinizde hangi tanrıça enerjisinin baskın ve hangisinin zayıf olduğunu belirleyin ve dönüşün!.

Ruh ve Madde Yayınları

Ruhların Kaderi

Michael Newton

Bu kitap geçmiş yaşamlarını hatırlamak ve keşfetmek isteyenler için tasarlanmış pratik yöntemler sunan bir el kitabıdır. Meditasyon ve otoipnozdan, yönlendirilmiş rüyalara ve yazarın kendi keşfi olan "rezonans metodu"na dek uzanan çeşitli tekniklerle size geçmiş yaşamlarınızla ilgili bilgilere ulaşabilmek için kullanabileceğiniz güvenli ve bilimsel bir program sunmaktadır. Derin ipnoz altındaki deneklerin anlattığı örneklerden yola çıkarak kendi ruhsal hatıralarınızın arkasındaki anlamı keşfedecek ve aşağıdaki konularda çarpıcı detaylar öğreneceksiniz:

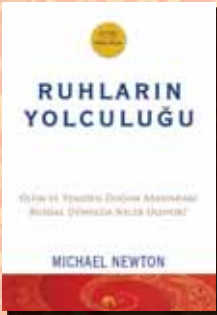
- Dünya'daki amacımız, • Ruhlarımızın ölümden sonraki gittikleri yer, • Ruhların yaşayanlarla bağlantı kurma ve yardım etme yolları, • Ruhsal rehberler ve her hayattan sonra bizimle görüşen Yüksek Varlıklar, • Dünya'daki ailelerimiz ve Ruh gruplarımız arasındaki bağlantılar, • Ruhların dinlenmesi ve hayatlar arasındaki gezintileri, • Niçin belirli bedenleri seçiyoruz?

496 Sayfa, Meta Yayınları

Ruhların Yolculuğu

Michael Newton

Bu çarpıcı kitap ölümün ertesinde ruhlar dünyasındaki yaşanın üzerindeki esrar perdesini ilk defa kaldırıyor. İpnoterapist Dr. Michael Newton deneklerinin ölüm sonrası saklı anılarına ulaşmak için özel bir ipnoz tekniği geliştirmiştir. Bunların yazıya dökülmesi süper bilinç durumuna getirilen yirmi dokuz kişinin anlatılarının toplandığı bir tür "seyir defteri"ni ortaya çıkarmıştır. Derin ipnozda iken bu denekler tekrarlanan bedenlenmeleri arasında başlarına neler geldiğini heyecan verici bir şekilde tanımlamaktadırlar. Verdikleri canlı ayrıntılar ölümün nasıl bir şey olduğunun, öldükten hemen sonra kimle karşılaştığımızın, ruh dünyasının gerçekte nasıl bir yer olduğunun, ruh olarak nereye gittiğimizin ve ne yaptığımızın ve niçin belli bedenlerde geri gelmeyi seçtiğimizin tam bir resmini önümüze koymaktadır. Ruhların Yolculuğunu okuduktan sonra insan ruhunun ölümsüzlüğünü daha iyi idrak edecek... ve hayatınızdaki olayların ardındaki nedenleri anlamaya başladıkça her gün içinde olduğunuz kişisel zorluklarınızı onların hangi maksada hizmet ettiklerine dair artan kavrayışınızla karşılayacaksınız.

360 sayfa, Meta Yayınları

SEVGİLİ OKUYUCULAR

KENDİMİZİ ışığa adayınlar olarak atfettiğimizde, çoğu zaman unuttuğumuz ya da düşünmekten hep kendimizi bir adım geri tuttuğumuz en önemli nokta, ışığa giden yolun karanlığın aydınlanmasından geçtiğidir. Jung'un "gölge" diye adlandırdığı bu karanlık yanlarımız, aslında karşılaşmaktan korktuğumuz benlerimizi de ifade eder. Kendini bilme çalışmasının en önemli noktalarından biri, bu benleri fark etmek ve onları yok etmek yerine kontrol etmeyi öğrenmektir.

İnsanlık olarak, karşılaşmak istemediğimiz karanlık tarafları görmemek için halının altına süpürüp dururken, hayatın her noktasında yerlerinden çıkıp önümüzde durduklarını ne zaman fark edeceğiz? Yaşanan toplumsal olaylardan, çevremizdeki kirlilikten tutun da vicdanlarımıza kadar karanlık aydınlığa çıkmak üzere bastırıyor. Karanlık bilinmek ve aydınlanmak istiyor. Önümüzdeki günlerin getirdiği basınç, karanlığın aydınlanması için bir yarık yaratmanın sancılarını taşıyor.

En çok eleştirdiğimiz, görmeye dayanamadığımız konuları, insanları, olayları şöyle bir irdeleyelim. Nefret ettiğimiz şeylerin aslında çok derinlerde bizde de olduğunu fark ettiğimizde, karanlık yanlarımızı kabul ettiğimizde işte o anda dönüşümü sağlama yönünde bir şans yakalamış oluyoruz.

Şimdi insanlık en derin karanlıkların içerisinde, karanlıkların da karanlığına dalarak çok keskin bir aydınlanmanın arifesini oluşturmaya çalışıyor. Aydınlanma önce vicdanlarda, sevgilerde, yüreklerde başlayacak. Bilincin aydınlanması ile de bu aydınlanmanın somut sonuçlarını, yani değişimi görmeye başlayacağız. Uyanan vicdanların sorumluluğu, uyuyanların uyanmasını sağlamaktan geçiyor. Yürekleri aydınlığa hazırlayın... Yüreğinizin, varlığınızın ışığına dayanması için hazırlık yapın. Artık uyumanın değil, ışığa doğru yola koyulmanın zamanı...

Ruh ve Madde Yayınları

RUH ve MADDE

Yerel Süreli Yayın

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür
A. Cemal GÜRSOY

Genel Yayın Yönetmeni
Tülin ETYEMEZ SCHIMBERG

Teknik Sorumlu
K. Levent KOSOVA

Çeviri ve Redaksiyon
Can ERTÜR
Yasemin TOKATLI

Grafik Uygulama
Sevda ERKOÇ

Kapak
Ferda GÜRSOY

Dizgi
Ruh ve Madde Yayınları
Tel: (0212) 243 18 14 - 249 34 45

Baskı
Boraks Matbaacılık ve Ambalaj Sanayi
Ticaret ve Pazarlama Ltd. Şti.
Maltepe Mahallesi Çiftelhavuzlar Caddesi
Ayvaldıere Yolu No: 3/3-1
Maltepe - Zeytinburnu/İSTANBUL 34160
Tel: (212) 567 64 26 - 567 54 70
www.boraks.com.tr info@boraks.com.tr

ISSN 1302-0676

EYLÜL 2012 Sayı: 632 Cilt: 53

Bu dergi **İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma (BİLYAY) Vakfının** bir kuruluşu olan **Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.** tarafından her ay yayımlanmaktadır.

Ruh ve Madde Yayınları yönetim merkezi:
Hasnun Galip Sokak Pembe Çıkmazı No: 4 Daire: 6
80060 Beyoğlu İstanbul
Telefon 0212.243 18 14 ve 249 34 45
Faks 0212.252 07 18

Abone adresi değişikliği, haberleşme ve kitap siparişleriniz için info@ruhvemadde.com adresini kullanabilirsiniz.

Aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 5 TL
Yurt dışı aylık Ruh ve Madde dergisi ücreti: 6,25 Euro
Yıllık abonelik ücreti: 60 TL
Öğrenciler için yıllık abonelik ücreti: 52 TL
Yurt dışı yıllık abonelik ücreti: 75 Euro

Abonelik ve kitap ödemelerinizi PTT Posta Çeki ve Garanti Bankası havalesi aracılığıyla yapabilirsiniz.
Posta Çeki No: 655294
Garanti Bankası Galatasaray Şubesi 6297501
Euro Hesabı: Garanti Bankası 9007955-503463

RUH ve MADDE DERGİSİ'ne abone olanlara, tüm kitaplarımızda %30 indirim yapılmaktadır.

BİLYAY VAKFI ile RUH ve MADDE YAYINLARI hakkında bilgi almak ve sipariş vermek için web sitemizi ziyaret edebilirsiniz.
<http://www.bilyay.org.tr>
<http://www.ruhvemadde.com>
<http://www.bilyayakademi.net>
e-mail: bilyay@bilyay.org.tr
info@ruhvemadde.com

Reklam Fiyatlarımız:
Arka Kapak (renkli) 500 USD
Ön Kapak İçi (renkli) 200 USD
Arka Kapak İçi (renkli) 200 USD
İç Tam Sayfa 150 USD
İç Yarı Sayfa 100 USD

İçindekiler

- 4 **Unutmak Gerekir** Dr. Bedri Ruhselman
- 11 **Ruh Grupları** Michael Newton
- 14 **Kaza Kanunu ve Kader Kanunu** Maurice Nicoll
- 16 **Birleştiren Bilgi - “Gelecek Dediğimiz An”**
A. Cemal Gürsoy
- 18 **Aradığımız Denklem Aslında Çok Basit Olmalı!**
Doç. Dr. Sultan Tarlacı
- 20 **Maddi Kültürün İletişim Boyutları ve Duyu-Üstü İnsan Psişesi**
Aytuğ A. Şentürk
1. Bölüm
- 27 **İdrakli Olabilmek**
Sadıklar Plan'ndan Alıntılar
- 28 **2012'de Neler Olacak?** Zeynep Camat
- 33 **Cesaret Üzerine** Semra Ordu
- 34 **Düşleyerek Dünyayı Oluşturan Şamanlar** Alberto Villoldo
- 37 **BİLYAY Vakfı Konferansları Artık Canlı Yayında!**
Duyuru
- 38 **Ötealemin İlk Aşamaları** Duygu Güner
- 43 **Kelâm**
Sembollerden Seçmeler
- 44 **Polonezyalıların Güçleri** Serge King
- 46 **Şuurlu Zihin Nereden Gelir?** Danah Zohar - Dr. Ian Marshall
- 50 **DNA: Geleceğin İnterneti** Dan Eden
2. Bölüm
- 56 **İçsel Şuuru Uyandırmak** Mirra Alfassa (Anne)
- 59 **Otomobiliniz Aniden Bozulduğunda...** Mark Wentworth
Ruhsal Aktüalite
- 60 **Rüyaçı Olarak Şaman** Robert Moss
- 63 **Etkinlikler**

Unutmak Gerekir

Dr. Bedri Ruhselman

UNUTMANIN öncelikle doğal olduğunu, ikinci olarak dünya deneyimlerinin başarılı bir şekilde geçirilmesine engel olmadığını inceledikten sonra önümüzde incelenmesi gereken bir mesele kalıyor ki o da unutmamanın gereği ve faydasıdır. Evet, geçmiş hayatları unutmak gerekli ve faydalıdır. Niçin?

Ruhun dünyaya tekrar gelişindeki amacını gerçekleştirebilmesi için geçmiş olayları unutmaya gerekir. Geçmiş hayattaki olayları hatırlamanın birçok bakımdan sakıncası vardır. Fakat bu sakıncalar bazen o kadar önem kazanır ki bunlara bakıp, eğer unutmaya olmasaydı ruhun dünyaya tekrar gelmesindeki amaçlar sonuçsuz kalırdı, diyebiliriz.

Geçmiş hayatları ve o hayatlarda geçen olayları hatırlamanın birçok noktadan sakıncaları söylenebilir. Biz bunlardan birkaç tanesini örnekler göstererek açıklamaya çalışacağız:

1- Bir pehlivan güreşine gidirsiniz. Bundan amacınız heyecan durmaktır. Eğer pehlivanların önceden pazarlıklı olduğunu ve hangisinin yenik, hangisinin galip geleceğini peşinen bilseydiniz buraya gelmekteki amacınız gerçekleşir miydi? O zaman sizin için burası sıkıntılı ve anlamsız bir yer olurdu. Hiçbir heyecan duymadan, amacınıza ulaşmadan buradan uzaklaşırdınız. Sizi bu tatsızlığa düşüren etken, gelecek işin sonucunu önceden bilmiş olmanızdır.

Aynı şekilde sınavda soracağınız soruyu önceden kendisine haber verdiğiniz bir öğrencinin iyi cevap vermesi onun lehine kaydedilmiş bir üstün nitelik sayılabilir mi? Burada çocuğun başarılı sayılmaması, yine kendine sorulacak soru hakkında onun önceden bilgi sahibi olmasıdır.

Örneğin, bir insanın cesaretini denemek için onu ateşe atar gibi bir cesaret denemesine kalkışsanız fakat o önceden bunun sadece bir deneyim olduğunu ve ateşe asla atılmayacağını bilse, ateşe atar gibi yaptığınız zaman onun gülmesi ve korku eseri göstermemesi cesaretine ve soğukkanlılığına işaret eder mi? Şüphesiz hayır. Aynı şekilde burada da bu deneyimin başarısız olması onun gelecek olay hakkında önceden bilgi sahibi olmuş bulunmasından ileri gelir. İşte bütün bu haller tıpkı dünyaya inen bir insanın spatyomdayken tasarlamış olduğu gelecek

DUYURU

Üstat Ergün Arıkdal'ın varislerinin başlatmış olduğu tespit ve telif davası uyarınca, Realite yazılarını hukuki işlemler sonuçlanıncaya kadar dergimizde yayınlamayacağımızı üzülererek okurlarımıza bildiririz.

Ruh ve Madde Yayınları

dünya hayatına ait olayların planlarını önceden hatırlamasına benzer.

Yukarıdaki örneklerde olduğu gibi, biz de eğer geçmiş hayatımızı ve o hayatta verilmiş olan gelecek hayatın olayları hakkındaki kararları hatırlamış olsaydık, bu dünyadaki deneyimlerimizden birçoğunun değeri kalmazdı ve onları başarılı şekilde tamamlamaya imkan bulamazdık.

Bir deneyimin içeriğini ve devam süresini önceden bilip ona dayanmak başkadır, hiçbir şey bilmeden, nasıl sonuçlar vereceğini tahmin etmeden ve bazen de olayları önleyici, hesaplanmış kaçamak önlemleri almaya girişmeden o deneyimin gereklerine göğüs germek başkadır. Bu deneyimlerin içeriklerini önceden bilmek, onların hedef aldığı amaçlara aykırıdır. O amaçlar ki her şeyden önce ruhun yanılarak, aldanarak ve sonuç olarak birçok defa yuvarlanarak madde aleminde faaliyet göstermesine ve bu faaliyetten doğan yeni yeni olaylarla karşılaşmasına

ve böylece görgü ve deneyimini artırarak madde üzerindeki etkinliğini geliştirebilmesine yöneltmiştir. Her olayın nasıl olup biteceğini önceden bilen bir insanı, bu amaca ulaştırmaya yarayacak sonuçlardan doğan hata imkanları nispeten çok azalmış bulunur ve bu onun lehinde olmaz.

2- Dünyada beşeri kanun ve genel vicdan karşısında canı veya rezil damgasını yemiş bir sabıkalıyı düşününüz. Bu, daha sonra pişman olmuş ve toplumda erdemli bir insan gibi yaşamaya karar vermiş olsun. Acaba o, kendisini tanıyan çevresinde bu kararını başarıyla uygulayabilir mi?

Kanun ve toplum onu damgalamıştır. Onun bütün hareketleri kayıt altına alınmıştır. Kendisinin her hareketinden şüphe edilir, hiçbir şeyde ona güvenilmez. Kimin yaptığı bilinmeyen her suçtan ilk sorumlu tutulan odur. Eski hataları her fırsatta onun yüzüne çarpılır, birçok girişimlerine engel olunur. Özetle bu “sabıkalı”nın güven içinde iradesini serbestçe kullanarak namuslu insanlar gibi hayatını kazanmasına imkan verilmez. Bu hal, onun aslında cılız olan ve doğru yolda henüz emeklemeye özenmiş bulunan ruhunu büsbütün karartır, kuvvetten düşürür.

Bundan birkaç sene önce bizzat şahidi bulunduğum bir olayı, iyi bir örnek olduğu için burada okuyucularıma sunacağım. Devlet Demiryollarında doktorluk yapıyordum. Bir iş için trenin personel vagonunda seyahat ederken şu olay ile karşılaşmışım: Tren şefi yolcuların biletlerini kontrol ederken, onların arasında, senelerce önce kendisi henüz bilet memuruyken treninde yankesicilik yaparken yakaladığı

ve polise teslim ettiği bir adamı görmüş ve tanımıştı. Adamı personel vagonuna getirdi ve trende bulunan sivil memurlara teslim etti. Memurlar adamı sorguya çekmeye başladılar. O, seyahatinin sebebini anlattı. Hikayesine göre bir yerden diğer bir yere zorunlu bir amaçla seyahat eden namuslu bir insan görünüyordu. Cebi yoklandı, yaklaşık 8-10 lira kadar bir parası çıktı. Tren şefi bunun herhalde yolculardan birine ait olması gerektiğini iddia etti. Çünkü o bir yankesiciydi. Adam bunu şiddetle protesto etti: “Artık ben çoktan beri o işten vazgeçtim, şimdi namusumla para kazanıyorum, bu para benimdir,” diye çırpınıyor ve parayı nasıl elde ettiğini veya kazandığını uzun uzadıya anlatıyordu. Fakat o bunları söyledikçe herkes kendisiyle alay ediyor, kimse onun sözünü ciddiye almıyordu. Bütün paraları alındı. Biletçiler, yolcular arasına dağılarak parası kaybolan yolcu olup olmadığını araştırdılar. Kimse paraya sahip çıkmadı. Buna rağmen “sabıkalı kişi” ilk istasyona kadar nezaret altında tutuldu ve o istasyonda polise teslim edilmek üzere indirildi. Bunu takiben, tren şefine bunun kim olduğunu sordum. “Doktor,” dedi, “bu adamı ben yirmi sene önce yankesicilik yaparken yakalamıştım. O zamandan beri ona trenimde birkaç defa daha rastladım ve her defasında polise teslim ettim.” Ben tekrar sordum: “Peki, diğer defalarda da yine yankesicilik yaparken mi yakalamıştınız?” “Hayır,” dedi, “fakat bu sabıkalıdır ve tren halkı için tehlikelidir. Ben kendisine benim trenime binmemesini her yakalatışımda sıkı sıkı tembih ettiğim halde yine ara sıra onu trende görürüm.”

Burada belki tren şefi haklıdır ve belki bu adam hakikaten kötü huylarından vazgeçmemiş bir yankesicidir. Fakat bu yoldan ayrılmış ve namusluca hayatını kazanma çarelerine başvurmuş bir insan da olabilir. Bu mesele orada ne kendisinin birçok seneden beri hırsızlığını yakalayamayan tren şefi için, ne onu tutuklayan polis için, ne de diğer bir insan için malum değildi. Şimdi bir an bu adamın hakikaten yola gelmiş olduğunu kabul edelim. Ve o, örneğin Eskişehir’den Bilecik’e ümit ettiği bir işi takip ederek hayatını kazanmak için bir seyahat yapmak mecburiyetinde kalmış olsun. Eğer onu böyle bütün tren şefleri sabıkalı diye trenlerine almazsa ve yarı yolda polise teslim edip indirirlerse zaten binbir güçlük içinde kazanılabilen bu hayat kavgasında bu zayıf ruhlu adam canını namuslu yollarda nasıl kurtarabilir? Bununla beraber toplum onu böyle bir kayıt altında tutmakta haklıdır. Hatta o masum bile olsa.

Fakat geçici insan toplumlarının yaptığı bu haklı işi sonsuz tabiat kanunları başka türlü yapar ve samimi olarak doğru yola girmek isteyenlerin o yolda yürümelerine engel olacak lekeleri onların yüzünden siler ki burada tabiatın kullandığı en mükemmel temizleyici araç unutmadır. Dünyada eski hayatların suçluları unutulmalıdır. Çünkü onların esenliği ve yükselmesi buna bağlıdır.

3- Dünyada birbirine fenalık yapmış, intikam duygularıyla beslenmiş iki insanı hayal ediniz. Bunların tekamülü için her şeyden önce kendilerini böyle geri duygularla nitelenmiş ruh zaafından kurtarmaları gerekir ki bu da düşmanlık ve intikam

hislerine karşı onların direnmeleriyle mümkün olabilir. Bunun için bu iki eski düşmanın yeni bir hayatta eski düşmanlıklarını doğuran bütün hoş olmayan olayları unutmaları gerekir. Çünkü bir tek hayatın deneyimlerinde başarılı olamayacak kadar zayıf ruhlu kimselerin, iki hayatta birbiri üzerine yığılacak deneyimlerin ağırlığı altından başarıyla kalkabilmeleri mümkün olmaz. Aslında ruhların bilgi ve erdem bakımından olgunluğunu amaçlayan tabiat kanunları bunu kolaylaştıracak hiçbir çareyi ihmal etmez. Nitekim bir hayat önce birbirine kanlı bıçaklı düşman iki kişi bu kanunlardan yararlanarak yeni dünya hayatlarında, örneğin iki kardeş olarak yaşarlar. Bu hal, aradaki nefretin, karşılıklı olarak yapılacak birtakım fedakarlıklarla sevgiye dönüşmesine yardım eder. Ve tabiat bu nefreti yok etmek için ruhlara böylece yardım ederken bu işi güçleştirecek ve hatta ona engel olabilecek eski düşmanlığın hatıralarını onlarda yaşatmak istemez. Çünkü önceki hayatlarında birbirinin amansız düşmanı olduğunu bütün çıplaklığı ile bilen iki kardeş, aralarında diken gibi duran bu kin ve düşmanlıkla dolu hatıralarında yaşarken birbirini nasıl sevebilir? Ve bu anlaşma, bu sevişme ruhların kuvveti dışındaki birsürü engeller yüzünden gerçekleşemezse onların iki kardeş olarak dünyaya inmelerinin ne değeri kalır?

4- İnsan dünyaya gelmeden önce buradaki iş planını kendi tekamülüne uygun şekilde spatyomda belirler. Fakat bu plan düzenlenirken etken olan ruhsal durum, dünya maddesinin içinde düşünen ve duyan bir ruhun durumundan başka türdür.

Deneyimlerimizin planı bu dünyanın kafasına göre hazırlanmış değildir. Sefil şartlar içinde yaşamak zorunda kalan insanoğulları, spatyomda tekamül ihtiyaçlarını duymak ve bilmek imkanlarına sahip ruhlar gibi değildirler. Bundan dolayı, orada ruhun yaptığı plan, buradaki düşünce ve duygusu ile yapacağı plana uygun düşmez. Aradaki farkı şu ifade ile yaklaşık olarak gösterebiliriz: Dünyaya inmeden önce ruhun düşündüğü amaç, dünyanın hemen daima acı olan olayları içinde yoğrulmuş görgü ve deneyimini artırmaktır. Halbuki bu düşünce ile dünyaya inince aynı ruhun, yani insanın anlayışı değişir ve amacını maddenin derinliklerinde ve onunla kendi arasındaki kuvvetli bağların yalancı zevklerinde arar. Bu hal onun spatyomdaki düşüncesinin tamamıyla aksine olduğundan arada meydana gelen uçurum onun için bir ıstırap kaynağı olur. Maddeye hakim olmak için zahmetler ve güçlükler içinde onların bağlarından kurtulmaya çalışmakla, dünya zevklerine kapılarak maddenin esareti altında kalmak arasında meydana gelen ruhsal mücadele, ıstırap şeklinde kendisini gösteren bir olaydır.

Bütün bunlardan anlaşılıyor ki duygu ve eğilimleri dünyanın avlayıcı ve geçici saadetlerine doğru yön almış insanoğlu, eğer spatyomdaki serbest şartlar altında belirlemiş olduğu ciddi bir hayat planını hatırlar ve bilirse, onun burada yazılı olan korkunç ve felaketlerle dolu deneyim hayatına başlamaya asla cesareti kalmaz. Yarın gerçekleşeceğini kesinlikle bildiğiniz bir felaket, ondan önceki yirmi dört saatlik hayatınızı felç etmeye yeterli gelirken, bütün hayatınız süresince

birinden diğere atlayarak ve belki de hiç ara vermeyerek kesintisiz sürüp gidecek korkunç ve tahammülü güç acı ve felaketli olayları saati saatine önceden bilmeniz, hayatta cesaretle faaliyet ve girişimlerde bulunabilmenize imkan bırakır mı? O halde bunları bilmemek ve sırası geldiği zaman onlarla karşılaşınca arkasından iyi günlerin geleceğini ümit ederek deneyim hayatında gerekli olan cesareti kaybetmemek en faydalı iş olur ki bu da bugünün olaylarını sonuçlandıran geçmiş zamandaki işlerimizi unutmakla mümkün olur.

5- Özsaygının tekamülde olumlu rolü olduğu gibi olumsuz rolü de vardır çünkü yeryüzünde ortaya çıkan herhangi bir ruhsal durumun yararlı olabilmesi için ölçüyle ve yerinde kullanılmış olması gerekir. Dünyadaki deneyimlerle bu deneyimleri ilgilendiren ruhsal haller iyice ayarlanmış olmalıdır. Bunların aralarındaki oranlarda meydana gelecek eksiklik veya fazlalık faydalı değil, zararlı sonuçlar doğurur.

Örneğin, özsaygı birçok yerde insanı büyük hatalardan korumaya araç olabilir. İnsan, özsaygı sayesinde kendini birçok düşüşlerden kurtarabilir, birçok fena hareketlerden, fena yerlerden uzaklaştırabilir. Fakat onun bu şekilde faydalı olabilmesi bir tek şarta bağlıdır ki o da özsaygı davasının ancak erdem sahibi bir insan olabilmek için harcanacak çabalara eşlik edebilecek oranda ölçülü ve ayarlı olmasıdır. Bunun ölçüsü de insanın şuur ve vicdanı tarafından denetlenir. Fakat bunun yanında birsürü bencilce ihtiraslara alet olmak, başkaları üzerinde bir üstünlük ve baskı aracı olarak

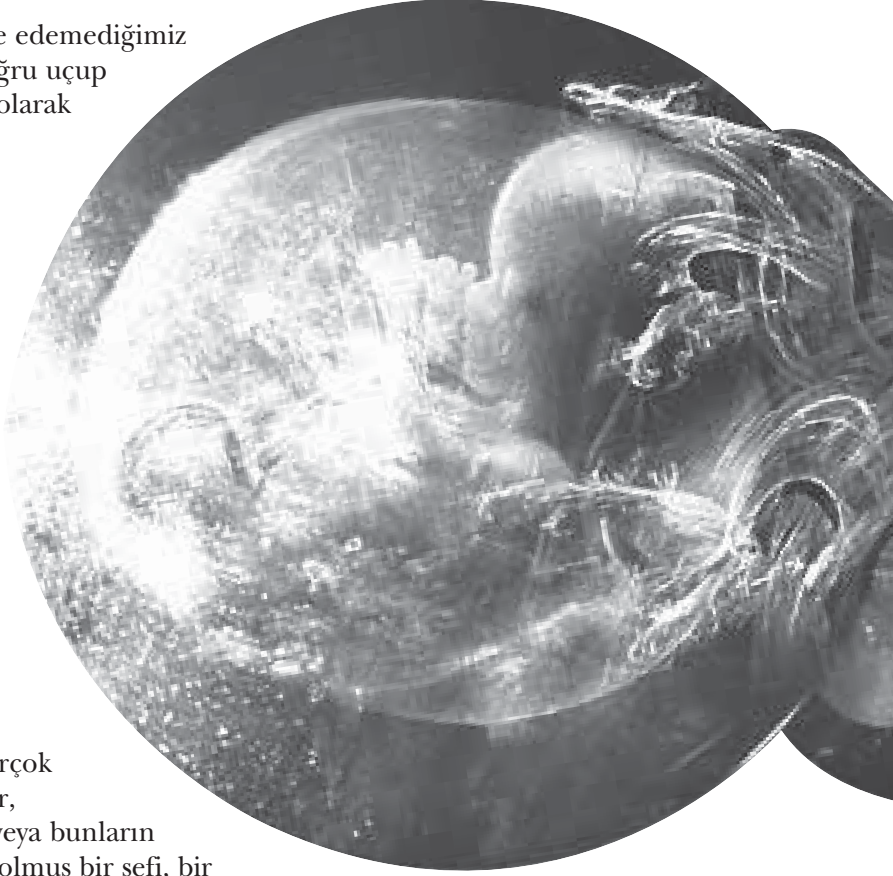
kullanılarak bu ölçünün dışına çıkan öyle özsaygı davaları vardır ki sahibini en korkunç uçurumlardan yuvarlamaya bol bol yeterli gelir. İnsanın bütün girişimlerini kırar, cesaretini yok eder, kardeşleriyle, hemcinsleriyle olan ilişkilerini incitir, toplumda insanı pasif, çekilmez, çekinilir bir yaratık haline sokar, hatta daha ileri giderek onu başkaldıran, küstah ve bir cani yapar. Kısacası insanın tekamülünü iyiden iyiye yavaşlatır. Böyle taşkın bir özsaygı davası tekamül aracı olmaktan çıkar, zehirli bir yılan halini alır ki bunu geri ruhların iyiyi-kötüyü ayıran niteliklerinden sayarlar. Bundan dolayı, bazı kimselerin övünme yerinde kullandıkları “özsaygıma pek düşkünüm” ifadesi bir üstün nitelik olmaktan çok kusurdur.

Demek özsaygının faydalı rolünden yararlanabilmek için önce onu erdem yolunda ölçülü olarak kullanmasını bilmek, sonra da eğer bu huy kötü bir şekilde kullanılmaya zaten alışılmışsa onu daha çok tahriklerden korumak için hayattaki girişimlerde tahammülün üstünde ağır yükler altına girmemek gerekir.

İnsan bir önceki hayatında neden başarılı olamadığının hesabını vermek için değil, başarılı olması gerektiği için tekrar dünyaya iner. Demek burada tekamül için ona gereken şey, geçmiş hayatlarındaki utanç duyulan hatıralarının her fırsatta yüzüne çarpılması değil, ruhsal zaaftan kurtulmasına yarayacak unsurlarla onun karşı karşıya gelmesidir. Yani o, yeryüzüne ceza çekmeye gelmez, yükselmek için gelir. Tanrı dünya hayatını, yapılmış kaba hataların intikamını almak için değil, ruhların yükselmesine, henüz güzelliğini ve

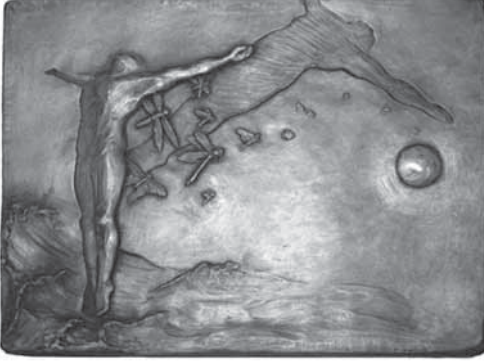
iyiliğini tahmin bile edemediğimiz parlak zirvelere doğru uçup gitmesine bir araç olarak yaratmıştır.

Bu fikrimizi de bir örnekle açıklayabiliriz. Önceki hayatının deneyimlerinde başarılı olamamış, maddi imkanlarını dünyanın aldatıcı zevk ve sefası uğrunda harcamış ve yeryüzündeki hayatın bir amaç olmayıp araç olduğunu anlayamayarak bu yüzden dünyada birçok fenalıklar, zulümler, işkenceler yapmış veya bunların yapılmasına sebep olmuş bir şefi, bir sahibi hayal ediniz. Birinci sınavından başarısız çıkan bu ruhun ikinci dünya hayatında kusurlarını telafi edici imkanları içeren bir hayata girmesi gerekir. Bu şekilde o, önceki hayatında hemcinslerine karşı gösteremediği yakınlığı, sevgiyi bu defa göstermeye çalışacaktır. Birinci hayatında o, güçlü ve kuvvetli bir maddi mevkiye sahip olmakla bu işi deneyimlemişti. Şef olmuştu, hükümdar olmuştu. Fakat bu deneyime dayanamadı ve yuvarlandı. Şimdi de tamamıyla bunun zıddı olan bir hayat tarzını deneyimleyecektir. Çünkü bu yol daha kestirmedir ve öncekinden daha kolaydır. Bundan dolayı o şimdi yeryüzüne, dayanabileceği kadar ağır, kötü ve sefil maddi şartlar altında,

hemcinslerine hakim değil, mahkum olarak gelir. Bunun için önce onun bu şartlara sahip maddi bir durumda enkarne olması gerekir. Örneğin ağır bir beden hastalığıyla sakat, parasız, yersiz, yurtsuz, yoksulluk ve yoksunluk içinde geçecek bir hayat onun aradığı şey olacaktır. İkinci olarak, önceki hayatında frensiz bir şekilde gelişmesine yol vermiş olduğu özsaygısını kamçılıyarak tekrar uyandıracak bütün unsurlardan onun uzaklaşmış olması gerekir. Bu unsurlardan biri de geçmiş hayatını ve o hayatında sürdüğü saltanatı ve büyüklük taslayarak kötü yaptığı işleri tamamıyla unutmaktır.

Eğer böyle olacağı yerde bu adam ve etrafındakiler geçmiş

hayatların bu zalim, iğrenç ve korkunç simasını tanımış olsalardı ne etrafındakiler ona gereken şefkati ve tatlılığı gösterebilirlerdi, ne de o etrafındakilerden bunu samimiyetle isteyebilirdi. Ve çevresine karşı kalbini yumuşatması, insanlara sevgi ve ruh bağlarıyla yaklaşması için sakat ve merhamete muhtaç bir halde gelmeye katlanan bu zavallı ruh, böyle etrafındakilerden merhamet ve şefkat yerine her fırsatta hakaret ve intikam almaya yeltenen hareketler gördükçe önce uyanan, sonra da şahlanan özsaygısının zorlamasına kapılarak isyan eder ve eğer kendisine gösterilen hakaretleri hiçbir kimseye iade edemeyecek bir durumda bulunuyorsa hayatına son vererek deneyiminde yine başarılı olmadan çekilip giderdi. Halbuki pişman olmuş, yükselmeye karar vermiş ve bunun için de ağır, feragatli bir hayatı göze almış bir ruhun bu fedakarlığı ve girişimi tabiat kanunları gereğince boşa gidemez. İyi amaçlarla yapılmış her çaba insanı kesinlikle yükseltir ve sevindirir.

6- Son olarak, çok sevdiğiniz bir insanı; babanızı, ananızı, çocuğunuzu veya sevgilinizi kaybettiğiniz ilk felaketli saatleri hatırlayınız. O anlarda sizi hiçbir şey teselli edemezdi, hiçbir şeyde

arzunuz kalmamıştı. Bütün varlığınız karanlık alevlerin kızgın hararetiyle yanmaktaydı. Gözünüz dünyayı görmüyordu. Varlığınızı yalnız bir şey işgal ediyordu ki o da sevdiğiniz en değerli bir şeyi belki sonsuza kadar kaybetmiş olduğunuzu zannetmenin ruhunuzda teselliye yol vermeyen acılarıydı. Eğer sevgili unutmaya süreci araya karışmış olmasaydı ve siz o ilk ıstıraplı saatlerinizin duygularını aynı tazeliği ve aynı ayrıntısıyla duymakta ve düşünmekte ölünceye kadar devam etseydiniz hayatınızın geri kalan kısımlarında haliniz nice olurdu? Fakat birçok ruhun geçmiş hayatlarında, unutulması gereken bu acılardan çok daha büyük acıları veya utandırıcı hatıraları olduğunu bilmek gerekir.

Bir tek hayatımızda bile birçoğumuzun unutulmasını istediğimiz, bize karşı yapılmış olan veya bizim yapmış olduğumuz ne kadar yüz kızartıcı işler ve olaylar vardır!

Özetle insanların yeryüzündeki tahammülünü, cesaretini ve yükselme imkanlarını hatıralarıyla incitecek olan eski hayatları unutmak gerekir. Tabiatla hiçbir şey yersiz ve gereksiz değildir. Düzenli tabiat kanunları altında her şey büyük amaca, yani ruhların yükselmesi amacına uygun bir seyir takip eder. Unutmaya süreci de bu kanunların bilgelikle dolu değişmez hükümleri olarak kalacaktır. □

Dr. Bedri Ruhselman'ın *Ruh ve Kainat* adlı eserinin 3. cildinin 733-744. sayfalarından Türkçeleştiren: Neslihan Kosova.

Ruh Grupları

Michael Newton

DANIŞANLARIM bana göksel çalışma yerlerinde herkese gösterilen inanılmaz nezaket, yardımseverlik ve sınırsız sabrı anlatırlar. Her ruhun performansının eş düzeydeki öğrenciler tarafından analizi bile bir sonraki bedenlenmede işlerin daha iyi olmasını sağlamak için sevgi, saygı ve karşılıklı bir anlayışla yapılır.

Ruh grupları bireyseliği takdir eder. Göze çarpmanız ve katkılarda bulunmanız beklenir. Güçlü ruhlar ve sakin ruhlar vardır ama ne baskı yapan ne de istenilmediği halde sıkıntı veren bir ruh yoktur. Bireysellik takdir edilir çünkü her ruh benzersizdir, gruptaki diğerlerini tamamlayan güçleri ve zayıflıkları vardır. Benzerliklerin yanı sıra farklılıklarımız yüzünden belli ruh gruplarına atanırız. Bu karakter farklılıkları kabul edilir ve saygı duyulur çünkü hayatlarını paylaşan ruhlar her yaşam deneyimine zengin bir kişisel bilgelik getirir.

Ruhlar kendi gruplarında ince, güzel sataşmalar yapmayı ve mizah kullanmayı severler ama daima birbirlerine saygı gösterirler, yaşamda kendilerini incitmiş bedenlerde olanlara bile. Bağışlamanın ötesinde, hoşgörü gösterirler. En olumsuz kişilik özelliklerinin o kişinin bedeninin egosuna bağlı olduğunu, bunun o kişilere üzüntü verdiğini ve kederin o beden öldüğünde gömüldüğünü bilirler. Olumsuz duygular listesinin başında öfke ve korku yer alır. Ruhlar belli dersleri hem öğrenme hem de öğretmeye gönüllü olurlar, üstelik karmik planlar belli dünyasal ortamların değişkenleri nedeniyle her zaman tasarlandıkları gibi gitmeyebilir.

Ruh dünyasındaki topluluklar karşılıklı ilişkilerinde özenli, ılımlı ya da uysal olma eğilimindedirler ama ruh grupları içinde ya da ruh grupları arasında ayırım yapma ya da yabancılaşmaya dair hiçbir kanıt görmedim. İnsanların tersine, bütün ruhsal varlıklar birbirine bağlıdır. Aynı zamanda, ruhlar diğer grupların kutsallığına çok büyük bir saygı gösterirler.

Ruh çalışma grupları içinde, harika bir rasyonel düşünüş açıklığı vardır. Kendini aldatma görülmez ama şunu da söylemeliyim ki her yaşamda sıkı çalışma motivasyonu bütün ruhlar arasında aynı değildir. Bana, “Bir süreliğine dinleneceğim” diyen danışanlarım oldu. Dinlenme, bedenlenme hızlarını yavaşlatma, kolay bedenlenmeler seçme ya da her ikisini birden yapma anlamına gelebilir. Öğretmenleri ve meclis, bu karardan mutlu olmasalar da saygı gösterirler. Ruh dünyasında bile, bazı öğrenciler her zaman ellerinden gelenin en iyisini yapmamayı seçebilir. Bunların dünyaya bağlı ruhlardan oluşan farklı bir azınlık olduğuna inanıyorum.

Yunanlılar için “persona” sözcüğü “maske” ile eşanlamlıydı. Persona, ruhun herhangi bir yaşam için misafir olduğu bir bedeni kullanma biçimi için uygun bir terimdir. Yeni bir bedende bedenlendiğimizde, ruhun karakteri bir persona oluşturacak şekilde misafir olduğu beden tabiatıyla birleşir. Beden ruhun dışsal anlamda kendini göstermesidir, ruh Benliğimizin bütünüyle vücut bulması anlamına gelmez. Yeryüzüne gelen ruhlar kendilerini bir dünya sahnesindeki maskeli oyuncular olarak düşünürler. Shakespeare’ın Macbeth’inde kral

ölüme hazırlanırken bize şöyle der: “Hayat yürüyen bir gölgeden, sahnede kasılarak yürüyen ve sahneye çıkma saati için endişelenen kötü bir oyuncudan başka bir şey değildir.” Bu ünlü dize bize ruhların bazı açılardan yeryüzündeki yaşamları hakkında hissettiklerini anlatır, oyun bir kez başladıktan sonra pek çoğumuz bir oyunun içinde olduğumuzu bilmeyiz, ta ki bitene dek, bunun nedeni çeşitli hafıza kaybı bloklarıdır.

Dolayısıyla bir oyun benzetmesi, danışanlarımın derin bir hipnotik trans halinde gördükleri şeye uygundur. Özellikle zor geçen bir yaşamın ardından kendi ruh gruplarına geri döndüklerinde arkadaşları tarafından alkışlandığını ve “Bravo!” tezahüratlarıyla karşılandığını anlatan danışanlarım oldu. Alkış, yaşam oyununun son perdesinin sonunda iyi yapılan bir işin karşılığıdır. Bir deneğim şunları söylemişti: “Grubumda hayattaki son yaşamımızın önemli rollerindeki üyeler, oyun bittikten sonra ve sıradaki oyunun başlangıç provolarından önce oynadığımız ayrı ayrı sahneleri çalışmak için bir köşeye çekileceklerdir.” Deneklerimin sıradaki oyunda yani şimdiki hayatlarında, belli bir rolün önerilmesi üzerine güldüklerini ve son rol dağılımı gerçekleşmeden önce gelecekte kimin hangi rolü oynayacağı konusunda tartışmalar yapıldığını sıklıkla duyarım.

Bu oyunda rehberlerimiz, geçmiş yaşam sahnelerini bizimle, hem iyi hem de kötü zamanlar açısından kare kare inceleyen yönetmenler olur. Kararlardaki hatalar, küçük parçalar halinde sunulur. Olası tüm sonuçlar çalışılır ve her durumda yapılmış

olabilecek farklı seçimlerle birlikte o sahneler için yeni senaryolar tasarlayarak karşılaştırılır.

Davranışsal örüntüler titiz bir şekilde her oyuncuyla incelenir, bundan sonra da senaryodaki her rol gözden geçirilir. Ruhlar bazı durumlarda birbirleriyle rollerini değiştirmeye ve kendi gruplarından farklı bir oyuncuyla ya da yakındaki bir gruptan çağrılan biriyle sonuçları test etmek için önemli sahneleri en baştan bir daha oynamaya karar verebilirler. Deneklerimi bu rol değişimleri konusunda konuşmaya teşvik ederim. Ruhlar diğer oyuncular aracılığıyla geçmiş performanslarına tanıklık ederek bakış açısı kazanırlar.

Geçmiş yaşam alternatiflerinin yeniden yaratılması bir psiko-drama ortaya koyar; bunun ruhun şimdiki hayatında iyileştirici bir araç olarak yararlı olduğunu gördüm. Ruh grupları tarafından yapılan bu sahne benzetmeleri, yeryüzündeki yaşadıklarını basit kişileştirmeler olarak önemsizleştirmez. Ruha nesnel bir anlayış aracı sağlar ve gelişme isteğini artırır. Sistem, usta işi bir sistemdir. Ruhlar yaratıcılığı, özgünlüğü ve insan ilişkilerinden bilgelik edinerek sıkıntıları yenme yönünde bir isteği uyandıran bu eğitimsel uygulamalardan asla sıkılır gibi görünmezler. Her zaman bir sonrakinde daha iyisini yapmak isterler. Tarzı ne olursa olsun, öğrenim yerleri ruhlar için oyun bittikten sonra en iyi çözümlere

yönelik olası bütün hamleleri tekrar gözden geçirmelerinde ilgi çekici bir satranç tahtası görevi yapar. Doğrusu, deneklerimden bazıları bütün bu yeniden bedenlenme sürecine *oyun* adını vermektedir.

Bir kişinin bu oyundaki performansının sonucu çok yeterli, kabul edilebilir, yetersiz derecelerinde değişiklik gösterebilir. Bana ruh gruplarında arkadaşlarımızın yaptığı performans değerlendirmesinin korkutucu olmadığını söylüyorlar; tersine bu, motivasyonu teşvik eden bir şeydir. Bana öyle görünüyor ki pek çok ruh bir sonraki yaşama ilişkin daha iyi fragmanlar olması amacıyla oynamış oldukları son yaşam oyununu gözden geçirme isteğiyle motive oluyor. Tıpkı şampiyon atletler gibi, onlar da her performansı geliştirmeye çabalamak isterler. Eninde sonunda belli bir gelişme ve ustalık düzeyinde oyunun bu yönünün perdenin ve fiziksel bedenlenmelerinin kapanışıyla biteceğini bilirler. Yeryüzüne gelen ruhların amacı budur. □

Yazarın *Ruhların Kaderi* adlı kitabından hazırlayan:
Neslihan Kosova.

Kaza Kanunu ve Kader Kanunu

Maurice Nicoll

CALIŞMA'DA nitelendirildiği şekliyle Kaza Kanunu'na tabi olduğumuzda, rekabet ve hırs gibi dış hayattan türetilen anlamlarla güdülürüz. Kendi üzerinde çalışmaya başlayan bir kişi için mümkün olan diğer anlamlar veya içsel anlamlar hakkında hiçbir fikrimiz yoktur. Daha iyi bir iş bulmak, daha çok para kazanmak, çalıştığınız kurumda terfi etmek veya daha çok madalya kazanmak gibi hayatın size o anda sunduğu anlamlardan başka anlamlara sahip olmadıkça, hayattan türetilen anlamlar kümesi tarafından güdülüyorsunuz demektir. Şimdi, böyle bir insan Kaza Kanunu'na tabidir. Örneğin, hayattan türetilen anlamlar birdenbire ortadan kaldırılırsa, mesela tüm servetini kaybederse veya çok istediği bir işe alınmazsa kendini vurabilir. Böyle bir kişinin, *kendine ilişkin hissi* hangi temele dayanmaktadır? Varoluşunuzun anlamının kendi dışınızdaki şeylere, örneğin mevkii, itibar, şöret veya zenginlik gibi hayattan türetilen anlamlara ne kadar dayandığınızı kendinize sorun. Bunların hepsi, kendini gözlemlemek ve kendinizin ne olduğunu içsel olarak görmek bakımından çok önemlidir.

Soru şudur: Varoluşunuzla ilgili anlamlarınızı neyden üretiyorsunuz? Üyesi olduğunuz kulüpten veya kişisel bağlantularınızdan mı? Sosyal başarı merdivenlerini birer birer tırmanmayı umut eden hırslı bir adamı düşünelim. Gazetelerde sert bir biçimde eleştiriye uğrayan talihsiz bir konuşma yaptığını varsayalım. Sonuç ne olacaktır? Umutsuzluğa kapılacaktır. Veya cebindeki tüm parayı güzel bir elbiseye harcayan ve bir heyecan yaratmayı umut eden bir kadını düşünelim; herkesin onu görmezden geldiğini düşünün. En azından bir moral bozukluğu hisseder. Neden? Çünkü her iki durumda da bu insanlar kendilerine ilişkin anlayışlarını, varoluşlarının anlamını kendilerinin dışındaki bir şeyden –yani hayattan– türetirler. Örneğin, aranızdan herhangi birinin katkılı benzin kullandığı için hapse atıldığını hayal edin. Elbette ki dışarı çıktığınızda hiçbir şey

olmamış gibi davranmaya çalışırdınız ama bir anlam kaybı hisseder miydiniz? Saygınlığınızın, şöhretinizin zarar görmüş olduğunu hissedeceksiniz ve muhtemelen sizin yalnızca kötülüğünüzü isteyen saygıdeğer arkadaşlarınızın gözünde artık eskisi gibi olmayacağınız için bu daha da belirgin hale gelebilir.

Bunların hepsi, kendinizin anlamını, hiçbir surette görmeksizin, nereden türettiğinizi göstermek içindir. Bu elbette ki olağan Ben hissinizle – yani İmajinatif “Ben” ile– yakından bağlantılıdır. Şimdi, bir kez daha tekrarlamak gerekirse, kendinize dair hissinizi, kuvvetini bu tür dış anlamlardan alan İmajinatif “Ben”den türettiğiniz sürece *Kaza Kanunu*'na tabi olacaksınız. Bu, başınıza her şeyin gelebileceği anlamına gelir. Önemli bir işe yetişmeye çalışırken, bir mayına basabilirsiniz. Bu Çalışma, varoluşumuzun anlamı hakkında bize neyi öğretir? Bu Çalışma, size *anlamı kendinizden edinmeyi* öğretir. Bu Çalışma'ya isteyerek girdiğiniz anda –yani bu öğretiyi *istemeye* başladıktan sonra– içsel ve gizli olan başka bir anlam düzeninden anlam üretmeye başlarsınız ve Kaderinizin Kanunu'na tabi olmaya başlarsınız. Dolayısıyla, kişinin olağan hayattan türetmediği bu anlam kaynakları üzerinde duracağız. Ve bu, ezoterik öğretinin ilgilendiği içsel gelişim hakkında konuşmamız gerektiği anlamına gelir.

Diyelim ki Çalışma öğretisi ve onun fikirleri bağlamında belirli bir kendini gözlemlene gücüne ulaştınız; mekanda ve zamanda belirli bir anda negatifleştiğinizin farkına varmakta ve de negatifleşmenin kendinizdeki yanlış bir şeye işaret ettiğini anlamaktasınız.

O zaman başka bir anlam kaynağına sahipsiniz. Kendinizin durumundan ayrı olarak kendinize karşı sorumlu olmaya başlarsınız. Ve bu aşamaya ulaşıldığı anda, dış hayat tarafından güdülen bir makine olmaktan çıkmaya başlarsınız ve Kaza Kanunu'nun dışına çıkıp Kader Kanunu'na tabi olan bir kişi haline gelirsiniz.

Hayatla ilgili yapmaya çalıştığınız şeylerden tamamen ayrı olarak kendiniz üzerinde çalışmaya başlarsanız kendinizde başka bir kişilik, başka bir anlam kaynağı oluşturmaya başlayacaksınız. Bu anlamları takip edecek olursanız yalnızca hayatla ilişkiniz değil, kendinizle ve o ana dek kendiniz olarak almış olduğunuz ama hakkında hiç düşünmediğiniz bu karmaşık şeyle ilişkiniz de değişecektir. Böylece, kendinize ait olmayan bir şeyin yerine, gerçekten kendinize ait olan bir şeye tabi olacaksınız. Başka bir anlam kaynağına sahip olacaksınız; öyle ki bu anlam kaynağını bir süre sonra kaybederseniz, hayatta ne elde ederseniz edin kendinizi tamamen kaybetmiş hissedeceksiniz. □

Yazarın *Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi Üstüne Psikolojik Yorumlar* adlı kitabının 4. cildinden hazırlayan:
Neslihan Kosova.

BİRLEŞTİREN BİLGİ

“Gelecek Dediğimiz An”

A. Cemal Gürsoy

BİZ aslında hep geçmişi konuşuyoruz. Oluşturduğumuz şey gelecektir. Onun sonuçları önümüze şekillenip gelip bizim için birleştirdiğimiz, entegre ettiğimiz anlam düştüğünde ona geçmiş diyoruz. Maddi veya suptil sonuçları ne olursa olsun bizim algı penceremizde işlem gördüğü an geçmişle karşılaşmış oluyoruz.

Tabii bunun içine birçok büyük yasayı eklemek gerekir. Sebep-sonuç yasası, karma gibi. Sadece bu iki yasa bile geçmişin tortularından oluşup bize ümit ya da umut denen gelecek heveslerindeki kokuyu algılatır. Çılgın bir tattır. Gelecekten yepyeni tatlar ve değişme olasılıkları beklemek adeta umudun bir hazırlanmış hak olduğuna dair bağlanmış, iman etmişizdir. Bu iman ki ruhumuzun derinliklerinde tekrar eden arayışa ve yolculuğa yakıt olurlar. Haklı veya haksız yüksek benliğinde yaşanmış deneyimlerin hepsinde bu enerjinin dönüştürülme imkanı için bir fırsat vardır. Kozmos böyle çalışır diye söylenir. Bir tarafımız, hele entelektüel yanımız ise bunun bir yasaya bağlı olduğunu söyler durur. Sistemler, planlar girer işin içine.

Acaba geçmiş, gelecek dediğimiz zaman enerjisinin örüntüleri böyle mi çalışır? Böyle olmalı, diyen içimizdeki sesle bunun bir şefkat olduğuna; boyutlar arasındaki düzendeki yerini alan yüksek şuurların, görevli varlıkların bunu düzenlediğine dair bir anlayış geliştiririz.

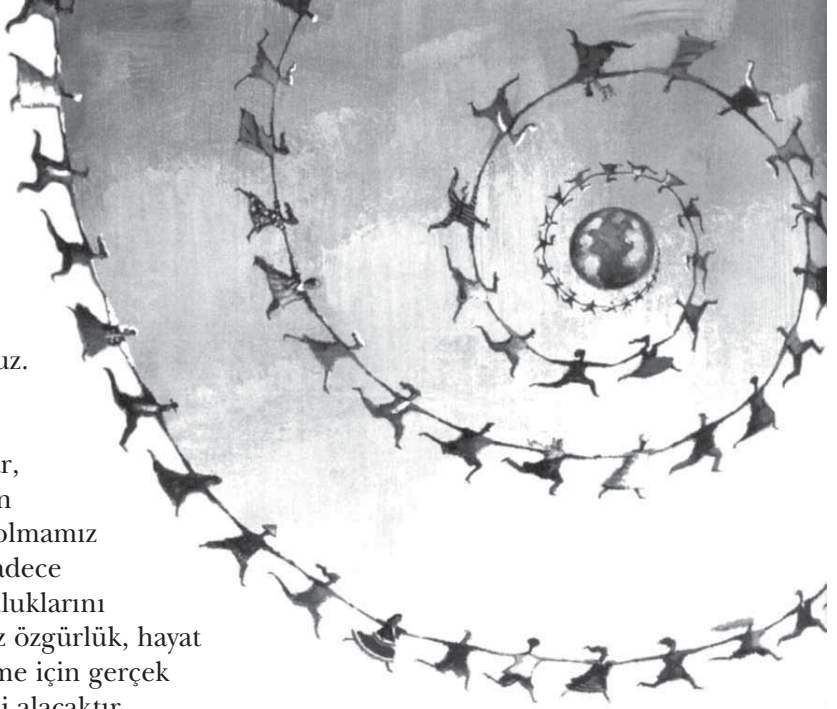
Umutla bekleriz, iman ederiz, şefkatle hissederiz. Bu karşılaşmaların, bizi götürdüğü tek gerçeklik vardır: “IŞIK”. Işığı algılayanlar yol gösterenler, rehberler ve bilebildiğimiz birçok teknikle pervaneler gibi ışığa doğru gideriz. Aynı ışık başkaca tutumlarımızla yanlış yöntemlerimizde bazen kendi karanlığımız olur. Işık değişmez ama biz yönümüzü şaşırır, sahip olmamız gereken yüksek değişim duygularını yitiririz. Şimdi gelecek ararken geçmişin oluşturduğu sonuçlarla bir seviyeye çarptık. Geleceğin bir seçimler, olasılıklar dünyasının oluşturduğunu öğrettiler. Yolumuzda ne tür seçimler bize doğru karşılaşmaları getiriyor? Doğru dediğimiz ne?... Yolculuğumuzu neye dayanarak geleceği hazırlayan süper iletişim hattını yakalayacağız?

İşte geleceği de birleştirdiğimiz an, “gelecek” dediğimiz hazır olmamış olasılıklar ancak bütünsel bir seçimle sonuçları belirlenmiş büyük resimler oluşturur. Bireysel dayandığımız noktanın hissi, duygusu, büyüklüğü sadece ama sadece bizim çabalarımıza bağlıdır. Ruhun sonsuzlukla bağlantısından çıkıp

gerçeğe
katkılar
yapmak
üzere çıktığı
her koza,
her deneyim
sonuçları
hazırlar. Tüm
bu asimetrik
bağlantılardan
haberdar oluruz.
Bilincimizin
bize aktardığı
süzgeçler kadar,
hepsini de o an
bilecek varlık olmamız
gerekmiyor. Sadece
kendi sorumluluklarını
bilebileceğimiz özgürlük, hayat
ve kendini bilme için gerçek
özgürlük halini alacaktır.

Şimdi tekrar gözden geçirelim
gelecek dediğimiz an çok uzak mı,
yakın mı?... Duygularımızda değişen
yerine bakalım; ne yüklenmiş oraya?
Suç ve cezanın olmadığı büyük
resimdeki yaratılış sarmalına ve
yerimizdeki bize düşen ağırlığa
bakalım. Sadece sorumluluklar ve
getirdiği vazife yapma hissi. Büyük
resmin içinde vazifeni yapma
sorumluluğun. İşte geleceği hazırlayan
anlardan biri.

Anlayışa dönüştüğü an. Sadece
gelecekte yaşamaya başlarsın. Gelecekte
yaşamaya başladığın anlar çoğaldıkça;
her şey bilmemek, sadece gözlemek
olarak hayata geri döner. Koca bir
varoluşun içinde kendi sorumluluğunu
gözlemek olarak geri döner. Ve onu
gözleyerek yolculuğuna devam etmek.
İşte geleceğin oluştuğu an. Pencereden
ne görüyorsan gözlemek, gözlediğin
katıksız gerçekleri paylaşmak için

sevgiyi
keşfetmek. O
sevgi varoluşun sorumluluklarını
büyük varlık kitlelerini hazırlamak
ve gözlemler alemine götürmek için
konulan, yıkılan büyük bir vazife
okyanusu içinde batıp çıkarsın ve
devam edersin.

Gelecek, geçmişte bir şeyler arama
ihtiyacından kurtulmak demektir.
Gelecek yeni sorumluluklar bulmak
için gözlemeye devam etmek demektir.

Gelecek sevgi dediğimiz enerjinin
ışığı nasıl kavradığını anlamak
demektir.

Sevgi içine gelecek konmuş sonsuz
hazırlıklar demektir.

İşık hepimizin bilebileceği sonsuzluk
demektir. □

Aradığımız Denklem Aslında Çok Basit Olmalı!

Doç. Dr. Sultan Tarlaci

BUGÜN İÇİN, sinirsel aktiviteyi hücre altı moleküler mekanizmalara ve zihin dediğimiz fenomeni organik beynimize bağlayan yapıştırıcının (*glue*) ne olduğunu bilmiyoruz. Oysa fizikte, maddeyi bir arada tutan yapıştırıcıların (*gluonlar*) az çok ne olduğunu biliyoruz. Acaba elimizdeki bilgilerden yararlanarak, gelecekte bulunması olası, madde ile zihni/bilinci birleştirebilecek kuantum fiziği/meکانیği denklemi nasıl bir denklem olabilir? Çok karmaşık? Basit? Anlaşılmaz? Kavranamaz? Eğer böyle bir birleştirici denklem ortaya konulur ise, şüphesiz, var olan ve bilimin kraliçesi olan fizikte yeni bir dönemin başlangıcına neden olacaktır.

Aslında bu çıkarımı yapmak için geçmişte, hem klasik hem de kuantum fiziği tarihine bakıp, büyük dönüşümlere ve devrimlere neden olan denklemleri incelemek sezgisel bir bilgi vermektedir. Bu denklemlere bakıldığında görülecek olan şudur: güzel, basit ve genellenebilir özelliği olan denklemlerle fizikte devrimler ortaya çıkmıştır.

Elbette bu denklemleri elde etmek için daha karmaşık, ileri matematik gerektiren denklemlerden yola çıkılmıştır. Ama sonuçta ulaşılan ve devrimi yapan şey hemen her zaman, basit, güzel ve genellenebilir özelliği olan bir denklem olmuştur. Kuantum fiziği için denklemlerdeki elemanları birbirine yapıştıran tutkal hep Planck sabitidir. **Tablo 1'de** görüleceği üzere, yeni dönemlere neden olan, yaratıcı kişilerin son ürünü ve üretisi olan denklemler, aslında hiç de karmaşık değildir ve lise öğrencilerinin dahi kolaylıkla kavrayabileceği basitliktedirler.

Bilim başlangıçta birleşik bir etkinlikken zaman içerisinde alt dallara ve farklı uzmanlık alanlarına ayrıldı. Ancak, herkesin kabul edebileceği gibi, aslında ayrı gözükten alt dallar birbiri ile ilişkisini daima korumuştur. Kuantum fiziği de bu büyük bulmacanın parçalarından birisidir. Kuantum fiziğinde olduğu gibi, tüm teorilerin iki parçası vardır: *denklemlerle oluşturulan modeller* ve bu modellerin *gözlemle nasıl bağdaştırılacağı*. Kuantum fiziği her ikisine de sahiptir. Gelecekteki zihni, bilinci ve beynin işleyişini, kuantum fiziği ile birleştiren bir denklem çok karmaşık olmayacaktır. Belki de beklediğimiz şeylerden birisi, genç-orta yaşta, dopamini azalmış, orta düzeyde zeka düzeyine sahip yaratıcı bir fizikçi beyinleridir. Ürünü ise sade, güzel ve anlaşılır bir denklem şeklinde olacaktır.

Neyi beklediğimizi, kimden beklediğimizi de biliyoruz. Yapmamız gereken tek şey zamanın ruhunu, zeitgeist'i beklemek! □

Tablo 1. Fizik tarihinde devrimlere neden olan denklemler, yaratıcıları ve ortaya konuldukları yılı gösteren tablo. “.” çarpım işareti olarak kullanıldı. c : ışık hızı, h : Planck sabiti, f : frekans, m :kütle, G : kütle çekimi sabiti, yaklaşık olarak $6.68 \times 10^{-11} \text{ Nm}^2 \text{ kg}^{-2}$ 'a eşittir. r : uzaklık, q : yük; p : momentum, λ : dalga boyu, a : ivme. Planck sabiti olan h ve ışık hızı olan C sabitlerdir. E , m , p, λ değişkendir. C , çok büyüktür ve küçük bir kütle çok büyük bir enerjiye dönüşür. Planck sabiti olan h çok küçüktür ve büyük bir kütle çok küçük bir dalga boyuna sahiptir. Planck sabiti bir parçacığın enerjisinin (E) frekansına (f) oranıdır: $h=E/f$. Frekans arttıkça enerjisi artmasına karşın, Planck sabiti hep aynı kalır.

Yaratıcısı	Denklem	Yıl	Yorumu
Newton	$F = Gg \left(\frac{m_1 g m_2}{r^2} \right)$	1687	Kütle çekim kuvveti
Newton	$F = mg$	1687	Kuvvet ve ivme ilişkisi
Coulomb	$F = kq \left(\frac{q_1 q_2}{r^2} \right)$	1789	Yüklerin etkileşimi
Maxwell	$F = qv \times B = qgE$	1862	Elektromanyetik ve elektrik alan ilişkisi
Planck	$E = hgf$	1901	Kuantum parçacığı için enerji frekans ilişkisi
De Broglie	$p = \frac{h}{\lambda} = \frac{h\nu}{c} = \hbar k$	1904	Dalga parçacık ikiliği denklemi
Einstein	$m_{rel} = \frac{\sqrt{E_{rel}^2 - (p_{rel}c)^2}}{c^2}$	1905	Özel Görelilik kuramı
Einstein	$E = \sqrt{(pc)^2 + (mc^2)^2}$	1905	Rölativistik toplam enerji
Einstein	$E = mc^2$	1905	Enerji maddeye eşdeğerdir
Einstein	$T = \frac{T_0}{\sqrt{1 - \frac{2GM}{Rc^2}}} = \frac{T_0}{\sqrt{1 + \frac{2\phi}{c^2}}}$	1916	Genel görelilik kuramı
Schrödinger	$\hbar \frac{\partial}{\partial t} \psi(q,t) = -\frac{\hbar^2 \Delta^2}{2M} \psi(q,t) + V(q) \psi(q,t)$	1926	Schrödinger'in dalga denklemi
Heisenberg	$\Delta x \cdot \Delta p \geq \hbar / 2$	1927	Belirsizlik ilkesi

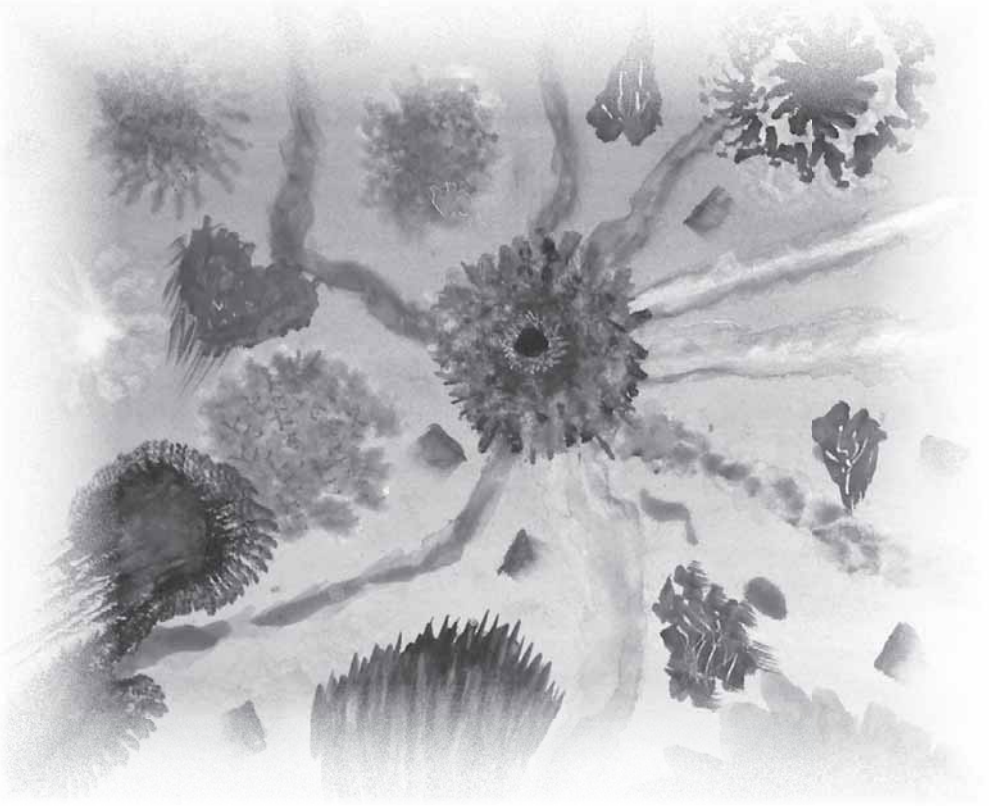
Maddi Kültürün İletişim Boyutları ve Duyu-Üstü İnsan Psişesi

Aytuğ A. Şentürk

1. Bölüm

Kültür ve Duyu-Üstü Boyutlar

İNSANIN fiziksel ve kalımsal arkaplanı ile meydana gelen doğal gelişim ancak belirli bir sınıra kadar işleyerek onun doğasını ve belirli bir varoluş planı meydana getirir. Ardından belirli bir yerleşiklik kazanan teleolojik (ereksel, erekbilimsel) süreçler başlar ve bu süreçler mevcut enerjileri doğal gelişim süreci içerisinde ilkesel olarak erişilmesi mümkün olmayan başka bir düzeye taşır. Ruhsal dünyanın gelişimsel etkileri bu düzeyde maddi kültürel gelişim kavrayışı çerçevesinde sonucuna ulaşır ve burada “yeni bir evrimsel enerjinin kazanıldığı nokta, doğa durumu ile kültür durumu arasındaki sınıra karşılık gelir.” (Simmel, 2009, s. 330). Burada, içsel enerjilerin dışarıdaki bir gerçeklik dolayımıyla geliştiği ve daha zeki ve çeşitli araçlar yoluyla öznedeki enerjiyi devralıp onu kendi başına ulaşamayacağı bir noktaya getiren, ereksel bir kültürel süreç ya da kültürelme söz konusu olur. Ancak öznedeki zımni ya da örtük olarak doğal yapısı ya da enerjileri içinde bulunan virtüel (sanal) bir potansiyel harekete geçerek yine onlar tarafından belirlenen bir kusursuzlaşma süreci de ortaya çıkmaktadır. Kültürel nesne ise özneye nazaran tamamen kendi doğasına yabancı ve amaçlı bir sistem tarafından biçimlendirilmektedir. Öznenin ise kendi öz eğilimleri ve cevheri bağlamında onu da kapsayan yasa yoluyla geliştirilmesi kültürün ideal boyutunu verir. Bu ifadedeki “kültür” gündelik yaşamda çevremizde karşılaştığımız pozitif “kültürler” değil ancak “ideal” boyutları içermektedir. Özellikle maddi kültürel süreç içinde özne virtüel (sanal) bir düzeyde kasten yaratılmış araçları kullanarak ve belirli teknikler doğrultusunda ancak *kendisine dışsal olan bir şeyi* kendi gelişimi içerisine çeker. İnsanın kusursuzlaşması yolunda araç ve aşama rolü gösteren nesnenin kendisine dahil edilmesi yani özne ile nesnenin teleolojik olarak iç içe geçirilmeleri yoluyla - öznel duruma nesnel bir yapının dahil edilmesi- izlenen bir kusursuzlaşma süreci söz konusudur (a.g.e., s. 331-333). Bunu insanın zihin ve eyleminin olgusal dünyada yansıtılması başka deyişle “nesnelleşme” olarak tanıyıyoruz.

Öte yandan gündelik yaşam gerçekliği ise en bilinç dışı düşüncelerden en bilinçli davranışlarımıza kadar bizleri sarıp sarmalayan bir nitelik gösterir. Bu anlamda neredeyse hiçbir sınırlı gerçeklik bu gündelik yaşam gerçekliğini kusursuz olarak taklit edemez. İnsan etkileşiminin her boyutunda yaşamsal önem taşıyan gerçeklik kavramı kültürel anlamıyla hem insan eylem ve düşüncelerinden kaynaklanır hem de onlar tarafından sürdürülür. Bu gündelik hayat gerçekliği aynı zamanda özneler arası bir nitelik gösterir yani başkalarıyla paylaşılan bir dünya olarak sunulmuştur. Bu özneler arası niteliği gündelik yaşam gerçekliğini

algılanan diğer öznel gerçekliklerden ayıran bir yöndür. Bu durum aynı zamanda özneler arası bir ortaklık içeren kültür olgusunu gerçekliğin ayrılmaz bir parçası yapar. Gerçekliği irademizden bağımsız bir varlığa sahip fenomenlerin bir niteliği ve ona ilişkin bilgiyi de fenomenlerin gerçek oldukları ve kesin olarak belirli, spesifik özellikler taşıdıkları şeklinde kabul edecek olursak; bir kültürün bilgisi o gerçekliğin ayrılmaz bir parçası olarak ortaya çıkar (Berger ve Luckmann, 2008, s. 31-36).. Öte yandan gerçeklik kavramıyla zorunlu bir ilişki içerisinde olan ve onu bir anlamda çevreleyen kültür kavramının tanımında bile zahiri (görünen, görünürdeki) olduğu kadar zımni

(kapalı, örtük, bir bakıma sanal, virtüel) düzeydeki unsurlar vardır. Zımnî yönden kültürün “somut ve başlı başına bir varlığı” olmayıp “doğrudan algılanması” söz konusu değildir. Buna göre algılanabilir dünyada parçalı ve kesintili olarak varolan olaylar, insanlar, cisimlerin ve diğer çeşitli unsurların belirli bakış açılarına göre bir araya getirilmesi ve sanki gerçekte olmayan ancak bir realite ya da sadece zihinde inşa edilmekte olan bir kavrayış olarak, algıların zihindeki içeriğinin seçilip düzenlenmesi ve yeni bir ilişkiler ağı ile yapılandırılması söz konusudur. Bu, kültürün sanal ya da virtüel bir gerçeklik olarak yukarıda bahsedilen dış dünyanın nesnellüğünde olduğu kadar insan bilincinde de kuruluşudur. Yanı sıra insan aklı gündelik yaşamla kendi inşa ettiği kurumlar arasındaki dolayımın bir aracı olarak, kültürel nesneye anlam yükler. İnsanlar akıl aracılığı ile olayları göstergelere dönüştürür ve kültürel simgeler aracılığı ile iletişime geçerler. Böylece insan kendisinin dışındaki *nesnel dünyaya* da zihinsel bir inşa dayatır (Özbudun vd., 2006, s.183).

Kültür, toplumdaki yaşama çok yakından bağlı olmakla birlikte, toplum üyelerinin toplumsal rollerinde, davranışlarında ve karşılıklı ilişkilerinde “önceden belirlenmiş” sembolik ya da simgesel bir düzeyde tezahür eder. Simgeler ise göstergeler yoluyla kendilerinden bir başka şeye göndermede bulunabilme özelliğine sahiptirler. Bu gösterge ve simgeler “burada ve şimdi” olan sübjektif/öznel niyetleri vurgulamakla birlikte nesnel/objektif anlamda da mevcuttur. Simgesel, bu nesnelleşme içinde

duyusal algılama içinde de bir temel bulmaktadır. Kültürün bilimsel incelenimi ise bize simgelerin kapalı içeriklerini anlamayı ve “kültürü ilk başta ortaya çıkaran yaşantıyı tekrar bilinebilir kılmak için sembollerini yorumlamayı öğretir.” (Köktürk, 2006, s.72) Bununla birlikte, kültürel olgular zahiri yani duyusal açıdan doğa nesnelere gibi değerlendirilebilirken; zımnî ya da öznitelikler açısından onlardan farklılaşırlar. İşte bu özniteliklerin, değerlerin, idelerin ve doğruluğun araştırılması tinbilimleri (Alm:Geisteswissenschaft) ya da kültür bilimleri olarak adlandırılan araştırmaların konusudur. Buna kıyasla bilimsel pozitivism ise dış gerçekliği gözlemlenebilir duyusal olgulardan çıkarır. Bu nedenle pozitivist açıdan burada ve şimdi olarak, bu seviyede, beden somut ve aracı varlığı bir zorunluluktur. Öte yandan tinbilimleri söz konusu olduğunda maddesel ve moral kültür kavramları arasında zorunlu ve yakın bir ilişki kurulur. Ancak bu noktada ancak yüzeyle temas edebilen gözlem ve incelemelerden çok gerçekte zihinsel bir yapı ve bağlantıya sahip olan kültürel olgular tinbilimlerinin konusudur. Nitekim kültür toplumsal ilişkiler içinde bir işleve sahiptir ve hatta kültürün işlevleri ile doğal dünyanın ötesinde bağımsız bir kültür alanının varlığı söz konusu edilmektedir. Bu noktada farklı düzeyde bir saptama yapmak gerekirse, kanımca parapsikoloji bilimini burada anmak yararlı olacaktır. Bilindiği gibi ağırlıklı olarak duyularüstü bir özellik gösteren psişik fenomenlerin, doğa bilimlerine yani pozitif bilimlere dayalı olarak incelenmesi içinde

bulduğumuz döneme kadar spiritüel açıdan yeterince kapsayıcı değildir ve hatta tartışmalı sonuçlar da verebilmektedir. Parapsikoloji özgün ve müstakil bir bilimsel alan olmak yerine daha çok bir geçerlik kaygısı ile pozitif araştırma yöntemlerini kullanmakta ve de özellikle istatistik verilere düşkünlük göstermektedir. Oysa parapsikolojik fenomenler evrensel olabildikleri ölçüde onları ortaya çıkaran ve tinbilimlerinin inceleme alanına giren kültürden, değerler dünyasından, sosyolojik alt yapıdan, idelerden ya da örneğin kültürel doğruluk gibi kanallarda tezahür edebilmektedir. Bu nedenle psişik olguların aslında niteliksel araştırma yöntemlerine ve tinbilimlerine yaslanması hem psişik olguların meşru bakımdan incelenmesi hem de müstakil bir alan olarak kabul edilebilmelerinde oldukça geçerli bir rol oynayabilir. Bu bağlamda parapsikolojinin tinbilimlerinden de faydalanması gelişimine yardımcı olacaktır. Aşağıda yer yer duyu-üstü ile ilişkisi içinde maddi ve moral kültür kanalından ruhsal yaşayışa ilişkin belirli izlekler ele alınabilecektir.

Yukarıda sözü edilen kültürel inşa bir yandan özneye de ait bir süreçtir ancak yine de sanki ondan tamamen bağımsız gibi tezahür

eder. Zahiri olarak irademizden bağımsız ve objektif olarak varlığını hissettiğimiz kültür; öznenin onun içindeki pozisyonuna göre de etkilenebilmektedir. Ayrıca çağımızda özellikle tüketim toplumunun hem zahiri hem de zımnî yönünü oluşturan meta aracılığı ile kültürde ortaya çıkan özel bir yabancılaşmanın da söz konusu olduğunu belirtmek gerekir. Öyle ki; bugün tüm çevremizi saran tüketim ürünleri yani metalara ilişkin olarak içinde saklı olan insan emeğinin toplumsal karakteri, nesnel bir nitelik içinde emeğin ürününde kaybolur. Bağlantılı olarak insan ilişkilerinin içindeki dolayım sonucu insanların kendi aralarındaki ilişkiler bile sanki metalar arasındaki ilişkilere bağlanmış ya da onların geri planında kaybolmuş bir görünüm sergilemektedir. Esasen farklı türden metalar kullanarak tüketicinin kendisi adına hissettiği farklılaşma insan ilişkileri içerisinde yanılısamalı tezahürler göstermektedir. İnsanda gerçek bir farklılaşmayı yaratmada kimi zaman maddi nesnel itici bir rol oynasa da, temelde bu konu tinsel değerler ve onlara ilişkin bir farklılaşmanın konusudur, oysa garip bir biçimde günümüzde manevi değerler olarak adlandırılan hususlar adeta metaların

bir eklentisi konumuna indirgenmeye çalışılmaktadır. Hakiki bir anlam taşıyan moral bir değer kimi zaman tüketim ürünüde içeren bir gösterge için sembol haline getirilmeye çalışılmaktadır. Bu durum ise kültürel toplum tasarımının yanılsama içeren bir boyuttur.

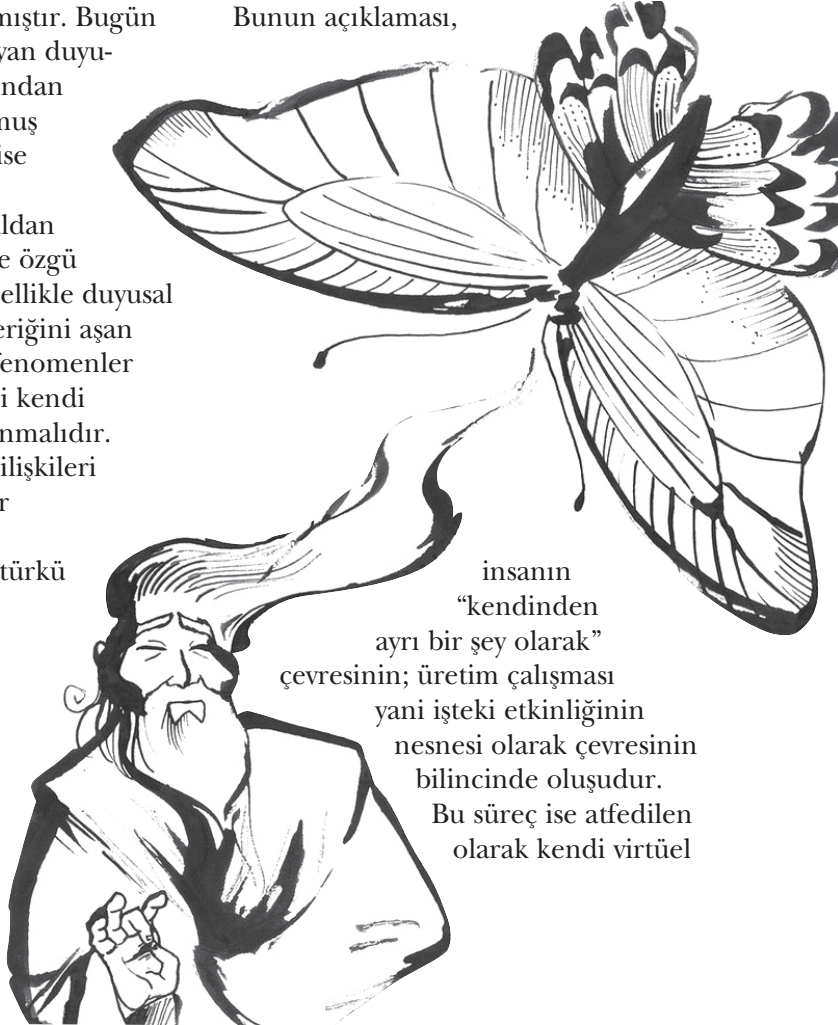
Kültürel toplum denilince yine de bunu insan “doğası”ndan tamamen bağımsız düşünmek pek mümkün değildir. Kültür anlamında sanatın aşkınsal bir boyutu olarak büyüsel şiir örneğini ele almak gerekirse (özellikle ilkel toplumlarda), imgeselin (tahayyül edilenin) bir yansıması olarak sanatın bu tip şiirsel anlatımında önemli bir zemin oluşmuştur. Buna göre kendi somutluğu içinde nesneyi, kendi olgusal özü içinde –gerçekleşmesine yardım eden ve kendi varlık koşulları olan olgusal özü içinde- nesneyi değil onun toplumsal imgelemdeki karşılığını anlatan bir süreç ortaya çıkar. Burada imgelenen ya da tahayyül edilen dünyada insan, daha üstün bir gerçeklik dünyası olduğu için, içinde bulunduğu gerçeklikten daha üstün olan imgesel bir dünyada konumlanır. Bu, henüz gerçekleşmemiş olan daha üstün bir dünyanın imgeleneşidir. Büyüsel şiir, mitos ya da destan gibi ifadelerde söz konusu bu üstün dünya aynı zamanda duyu-üstü bir alandır ancak duyular yoluyla mezcedilmektedir. Maddi nesnelere bu bağlamda özne ile ilişkisinde örneğin antik çağda Grek düşüncesinde Parmenides’in öğretisinde duyuların yanıltıcı doğası ve aklın temellendirilmesi ilişkisinde maddi duyu nesnelere birer yokluk unsuru olarak değerlendirilmesi görüşü vardır. Çünkü duyusal olan

yanıltıcı ve maddi nesne gelip geçicidir, bu nedenle söz konusu öğretiyi maddi dünyayı bir yokluk alemi olarak tanımlar. Aynı düşünce Platon felsefesinde idealaların gerçekliği ve duyu nesnelere onlara ait birer suret olması bağlamında daha ileri düzeyde ifade edilir. Böylece örneğin Matrix filmindeki bilinen örneği tekrarlırsak, maddi nesnenin mevcudiyetinin yanılsama boyutunda “aslında kaşık yoktur” ifadesinin anlamı da farklı perspektiften yine vurgulanmış olur ancak filmdeki ifade daha çok nesnel gerçekliğe değil öznenin hakikati yönünde bir vurguyla temsil edilebilmiştir. Öte yandan başlangıçta Neo makinelerin dünyasında bir suret ve hayal iken kendi somut gerçekliğine uyandığında belki de makinelerin dijital platformu olan matriks onun düşünce bir arayüz görevi görmektedir. Somut gerçekliğin filmdeki denli manipülasyona açık olabilmesi kuşku götürür bir konudur ancak bu tür tasarımların bir başka yüzü psişik fenomenler ile paranormal olgulara geçiş sürecinde ortaya çıkabilir. Düş örneğinde iyi bilinen bir metin ünlü Taoist klasik “Kelebeğin Rüyası”dır; burada kendisinin rüyasında insan olduğunu gören bir kelebek mi yoksa kelebek olduğunu gören bir insan mı olduğunu anlamak isteyen bir kişilikle karşılaşılmaktadır. Yine Grek felsefesi içinde Zenon’un adeta gerçekliği düşsel bir düzeyde aslında hareketin yokluğu ile betimlediği “uçmakta olan ok durmaktadır” ifadesinde görmekteyiz. Öte yandan gündelik duyu örneğini aşan örneğin bir rüyanın anlamını bazen gündelik hayat düzeni içindeki ‘dil’e entegre ederek açıklamaya ve

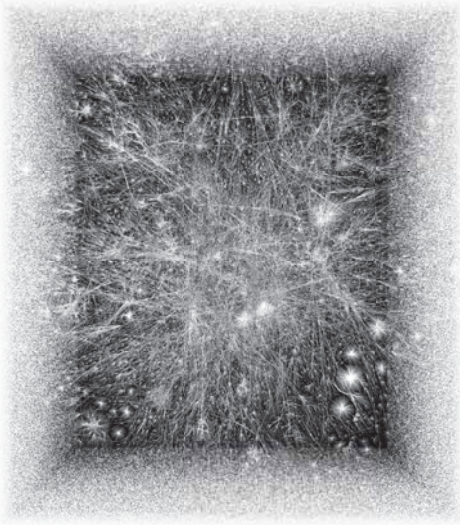
yorumlamaya çalıştığımızı gözlemleriz. Böyle bir ilintilendirme ile de rüyanın farklı boyuttaki gerçekliğini, gündelik hayatın gerçekliğinde bir iç-bölge haline getirmekteyizdir, böylece rüya kendi farklı gerçekliğinden ziyade gündelik hayat gerçekliği açısından anlam kazanabilmektedir. Aynı şekilde belirli kültürlerin kendi özgün psikik etkinlikleri içinde serimlenen duyu-üstü dünyaların boyutları da zaman içinde gündelik hayat dili kanalından yorumlanarak kendi özgün gerçekliklerinin ötesinde mitlere, destanlara, halk hikâyelerine ve menkıbelere dönüşmüşlerdir. Zamanla kendi özgün anlamlarının ötesinde çağımızda farklı işlevler üstlenen duyu-üstü, modern zamanlarda farklı algılamalara kapı aralamıştır. Bugün örneğin medyada yansıyan duyu-üstü kendi özgün yapısından başka türlü kanalize olmuş durumdadır. Gerçekte ise duyulur üstünün doğru algılanması maddi koşuldan bağımsız olarak kendine özgü kanunları olan ve de özellikle duysal algılamının amaç ve içeriğini aşan bağımsız ahlaki/tinsel fenomenler ya da değerler alanı gibi kendi öz-nedenselliğine bağlanmalıdır.

Konuyu özne/nesne ilişkileri açısından ancak başka bir perspektiften ele almak gerekirse, ilkel bilinçte türkü söyleyerek yani şiir dili kullanarak çalışan bir iplikçi kız düşünelim. Türkü, iplikçi kızın kendi istemini nesneye kabul ettirmek için yararlandığı adeta büyüselsel bir araç

olarak belirir. Eski kültürlerde nesne ve özne arasındaki ilişki daha yakın ya da hatta koşut olduğundan dolaysız olarak böyle bir etkinlik tahayyül edilebilmekte idi. Oysa bugün aynı düşünce bir yanılsama olarak kabul edilir ve modern dünyada aynı eylem, sadece söylenen türkünün çıkırığı döndürmesini kolaylaştırması ve bütün dikkatin yapılan iş üzerinde toplanması olarak görülür (Thomson, 1987, s. 89). Nesnel düzeyde insan bilinci yalnızca birey ile onun doğal çevresi arasındaki bir ilişki olarak değil ancak toplum ve çevresi arasında halihazırda varolan ilişkinin bireyde yansıyan toplumsal bir imgesi olarak nitelikleri temelinde tasarlanır. Başka deyişle gayri şahsi boyutları olan bir unsurdur. Bunun açıklaması,

insanın
“kendinden
ayrı bir şey olarak”
çevresinin; üretim çalışması
yani işteki etkinliğinin
nesnesi olarak çevresinin
bilincinde oluşudur.
Bu süreç ise atfedilen
olarak kendi virtüel

gerçekliğini doğurur. Bu düzeyde Thomson'a göre, nesne olarak doğanın bilincinde olduğundan, özne olarak kendisinin de bilincinde olmaktadır. Örneğin hayvan kendi yaşam etkinliği ile dolaysızca özdeştir ve yaşam etkinliğini kendisinden ayırmaz; insan konumunda yaşam etkinliği istemin ve bilincin nesnesi haline gelir (a.g.e. s. 19-20). Hayvan yaşamı itibariyle bedeni ile özdeştir, oysa insan burada incelendiği şekliyle asgari düzeyde bile süperorganik olan ve organizma nedenselliğini aşan kültüre sahiptir dolayısıyla kendisine dışarıdan bakabilen bir mesafe ve dışarılaşma kapasitesi ile de betimlenir. Bu nedenle insan kendi kendisiyle mesafesi olan, bazı bakımlardan kendisinin dışında olan bir varlıktır. Sosyal inşa itibariyle insanın toplum içinde belirli ölçülerde dışsallaşmış sosyal bir yaşantısı vardır. Ancak bu yaşantının bireyüstü ana hatları, birey doğmadan önce, toplumsal düzen ve kültür tarafından belirlenmiştir. Örneğin belirli bir ulusun üyesi

olunur, belirli sosyo-ekonomik ve kültürel düzeyde bir ailenin üyesi olunur, belirli bir dil konuşulur, belirli bir tipleştirme içine girilir ve belirli sosyal rollere sahip olunur vs. Bu unsurların bir çoğu önceden belirlenmiştir ve birey, özne olmadan önce verili bir gerçekliğin ve ona ilişkin bir etiğin kendine özgü nedenselliği içine doğar. Bu da kişi-ötesi (transpersonal) bir gerçeklik düzeyi içinde olma durumunu tanımlar. Başka bir açıdan örneğin öznenin dışına yerleştirilmiş bir ürünün kabulü ya da kullanımıyla ortaya çıkan bireysel bir mükemmelleşme tarzı da vardır. Çağdaş tüketim kültüründe de meta kendi gizemliliğini bu ilişki içerisinde tanımlamaktadır. Ancak burada ilişki tersine dönmüştür öyle ki burada insan ilişkileri nesne tarafından tanımlanır. Post-modern kültürde böylece insan doğası şekillenebilmektedir. Oysa orijinal anlamıyla kültür tanımı farklı bir şeydir, Alman sosyolog Simmel'in belirttiği gibi:

“Özne kültürlenmenin özel değerini zihnin ürettiği nesnel gerçekliklere taşımazsa, söz konusu değer ulaşılmaz olur. Bu gerçeklikler, kendileri açısından sadece ruhun doğal durumu olarak adlandırılacak olan şeyden, ruhun kendine giden yolda, ruhun kendisine ve kültür yapısına, kendisi vasıtasıyla kendiliğinden götürürse, kültür değerleri olurlar.” (Köktürk, 2006, s. 262)

(Devam Edecek)

SADIKLAR PLANI'NDAN ALINTILAR

İdrakli Olabilmek

Celse: 55, 30.12.1964

İDRAK, bir aksiyondur ki varlığın kendinde meydana gelen bilgi terakümünün bir nevidir. Her teraküm aksiyon tarzında yani idrak halinde tezahür etmez. İdrakli olabilmek için muhakkak ve muhakkak derin düşünüş halinden, aktif düşünüş haline geçmek lazımdır. Derin düşünüş hali, gayrişuurunuzla beraber bütün beşeri şuurunuzun birlikte çalışmasıdır. Aktif düşünüşünüz ise, daha ziyade ve hemen hemen, tamamen şuurunuzun sathında cereyan eden bir düşünüş şeklidir. İşte idrakli hareket edebilmek, derin düşünüş halinden, dolayısıyla bu halin neticesinde hasıl olan cevheri vasıftaki bilgileri, aktif düşünce sahasına intikal ettirmektir. Bu sizin ölçülü hareket etmenizi temin edecek bir mekanizmadır. Pratik olarak, nasıl olacaktır? Pratik olarak, seviye(yi) anlamanız lazım. Bu, muhatabınızın sosyal karakteri ile sizin içinizde hasıl olan umumi karakterin bir yekunu olacaktır. Mesela, his ve vicdan arasında birçok kademeler mevcuttur. Bunların en üstünü, kendini bazı şeylere karşı mesul addedip, etrafındakileri sevmesi icap ettiğini düşünenlerdir. İşte muhitinizdeki büyük halka böyle bir halkadır. Küçük halka büyük halkadan daha büyüktür. □

hasıl: meydana gelen. elde edilenlerin hepsi.

intikal: geçiş. anlama, kavrama.

nev: tür. çeşit.

sathi: dış yüzle ilgili. derinden değil, üstünkörü.

teraküm: birikme, toplanma, yığılma.

2012'de Neler Olacak?

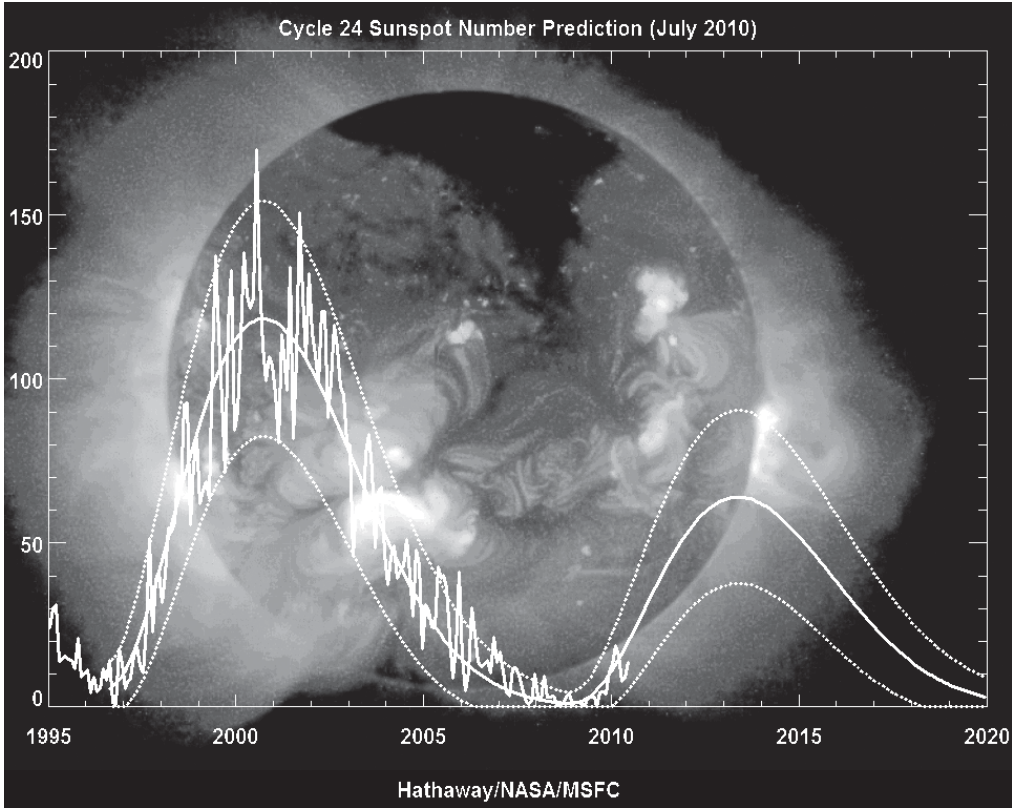
Zeynep Camat

BAZILARI, 2012 yılında Güneş'te meydana gelecek faaliyetlerin gezegenimizde devasa bir yıkım yaratacağına inanıyor. Bu iddianın neden doğru olamayacağını bir kez daha özetlemeye çalışacağım.

Bölümün başında Güneş döngülerinden söz etmişim. Güneş'imizdeki faaliyetler 11 yıllık döngüler halinde yükselip alçalıyordu. Astronomlar 1800'lü yıllardan bu yana, bu döngüleri takip etmekte, hatta onlara sayı bile vermektedirler. Örneğin Güneş döngüsü 23, 1990'larda başlayıp 2008 yılına kadar devam etmiştir. Güneş Döngüsü 24, 2008 yılında başlayıp 2019 yılına kadar devam edecektir. Bu döngünün Güneş etkinliği maksimumu, 2012 ya da 2013 tarihine rastlamaktadır. Yani bu yıllarda Güneş alevlenmeleri ve CME olarak adlandırdığımız koronal kütle atımları, veya X-ışını saldırıları meydana gelebilir.

Güneş'te gerçekleşmesi beklenen bu faaliyetler ne ilk defa meydana gelecektir ne de son. Bunlar doğal döngünün bir parçasıdır. Bazen şiddetli bazen de sakin seyrederek.

Aradaki farkı daha iyi açıklamak için "ölümcül" bir Güneş alevlenmesi örneği vermek istiyorum. 2006 yılında NASA'nın Swift Gözlemevi, gezegenimizden 135 ışık yılı uzaklıkta meydana gelen en kuvvetli yıldız

patlamasını kaydetti. Pegasi II adı verilen yıldızdaki alevlenme bizim Güneş’imizde meydana gelseydi, Dünya’daki yaşam anında sona ererdi. Ama Güneş, Pegasi II değil. Zira bu yıldız, güneşimizin aksine bir *kızıl dev*dir, ve yakınında kendisi gibi bir kardeşi daha bulunmaktadır. Oysa Güneş kararlı bir yıldızdır, ve böylesi bir felakete sebebiyet verecek bir kardeşi de yoktur. Kafası attığında vereceği en büyük zarar, uyduları devre dışı bırakmak (günümüzde uydular, hassas devrelerini yaklaşan tehlike geçene kadar kapalı tutmaya programlanmışlardır) ve gezegenimizdeki enerji hatlarını iflas ettirmektir. Bunlar yeteri kadar büyük problemlerdir, ancak Dünya’da yaşamın toptan son bulmasıyla uzaktan

yakından ilgileri bulunmamaktadır.

Şimdi size Amerikan Oşinografi ve Atmosfer Dairesi (NOAA) ile NASA’dan uzmanların 29.5.2009 tarihinde yayınladığı rapordan bir alıntıyı aynen veriyorum; NOAA (Oşinografi ve Atmosfer Dairesi) ve NASA uzmanları, Güneş döngüsü 24’ün, Mayıs 2013 tarihinde az sayıda güneş lekesi ile maksimuma ulaşacağını bildirmişlerdir. NOAA’da görevli Doug Biesecker “tahminlerimiz doğrusu Güneş döngüsü 24, 1928 yılından bu yana en az sayıda güneş lekesi ile gerçekleşecek ve 2013 yılında da maksimum faaliyete ulaşacak.” demiştir.

Görülen o ki önümüzdeki birkaç senede, iddia edilen kıyametten çok uzakta, her zamankinden daha sakin bir döngü ile karşı karşıya kalacağız. Yine de uzmanlar ve astronomlar en

sert rüzgarlara karşı hazırlıklı ve tetikte durmaktadırlar. Tarihte kaydedilen en sert Güneş faaliyetinin 1859'da telgraf direklerini yaktığını bir kez daha hatırlarsanız, endişelenme işinin, uzayda uydusu ve astronotu bulunan NASA uzmanlarına bırakılması gerektiğine de hak verirsiniz.

2012 yılında Güneş'ten kaynaklanan bir kıyamet olmayacak. Ama madem kıyametten söz açtık, size *kesinlikle* gerçekleşecek olan bir gelecekte bahsedeceğim.

Güneş'in Ölümü

BİR GEZEĞEN DÜŞÜNÜN; canlılığa ve yaşama dair hiçbir ipucu barındırmayan, nefesi tamamen çekilip alınmış. Bir zamanlar cins cins balıkların, rengarenk deniz canlılarının ve sayısız organizmanın cirit attığı okyanusların yerinde, susuzluktan yarılmış dev çukurlar duruyor. Vaktiyle yeşilin ve mavinin hakim olduğu topraklar, tamamen gri ve siyaha boyanmış. Gökyüzünde parlayan, hayal bile edemeyeceğiniz kadar büyük bir canavarın kanlı gözünü andıran korkunç bir nesne var. Bu nesne her geçen gün büyüyor, büyüyor ve parlaklaşıyor. Gündüzleri eriyen kayalar, sıcaklık arttıkça, tekrar katı hale dönmeye vakit bile bulamıyor. Cehennem geçen yıllarla öyle dayanılmaz bir hal alıyor ki, gezegende bulunan herşey adeta eriyor.

Burası Da Vinci'nin eserlerine, Mozart'ın müziğine, Cengiz Han'ın ordularına, Shakespeare'nin satırlarına, iyisi ve kötüsüyle binlerce yıllık insanlık tarihine ev sahipliği yapmış olan bir gezegen.

Burası Dünya. Evimiz..

Ve işin en acı yanı da, bundan milyarlarca yıl sonra (ne teselli değil mi?) nazlı gezegenimizin böyle bir sonu yaşayacak olması. Çünkü herşey gibi Güneş'in de bir ömrü ve sonu var. O'nun sonu geldiğinde, Dünya'nınki de gelecek...

Gelecekte gezegenimize göktaşları çarpabilir, Samanyolu ve Andromeda Galaksileri sevimsiz bir birleşme yaşayabilir, insanlar 3. Dünya Savaşı çıkarıp nükleer bombalarla varlıklarını yeryüzünden silebilir, ya da kötü niyetli uzaylılar gezegeni istila edebilir. Bunlar belki olur, belki de olmaz şeyler, ama gerçekleşmesi *kesin* olan tek birşey var; o da Güneş'in ölümü.

Peki Güneş gibi bitmek tükenmek bilmeyen, ve yaklaşık 5 milyar yıldan bu yana bize hayat veren bir yıldız nasıl olur da ölür?

Güneş günün birinde ölü gezegenimizin tüm manzarasını kaplayacak kadar büyüyecek.

Güneş de diğer her yıldız gibi, kütleçekimi ve basıncın ölümcül tangosuna şahit olur. Kütleçekimi herşeyi birarada tutar, ve Güneş'i nükleer bir bomba gibi patlatmaya niyetli basıncın etkisine karşı durur. Bu

iki etken dengede olduğu müddetçe işler iyi gider. Güneş'teki kütleçekimi ve basınç şimdilik dengededir. Hatırlayacağınız gibi, Güneş'in çekirdeğinde sürekli olarak helyum üretilir. Helyum miktarı arttıkça, çekirdeğin yoğunluğu ve buna bağlı olarak sıcaklığı da artar. Isınan gazlar Güneş'in yüzeyinden yayılır. Güneş kabaca bir tarifle, böyle çalışır.

Ancak bu durum, her geçen gün Güneş'in çekirdeğinin biraz daha ısındığı anlamına gelir. Çekirdek ısındıkça, Güneş'in parlaklığı da artar. Bugün orta yaşlı olan Güneş, bebeklik yıllarından %40 oranında daha parlaktır. Bu ısınma ve parlaklaşma süreci öyle ağır işler ki, Dünya'daki

yaşam sorunsuz bir şekilde ona ayak uydurur. (bazılarının iddia ettiği gibi Dünya'nın ısınmasının Güneş'in ısınması ile ilgisi yoktur. Bu bizzat bencil insanoğlunun marifetidir.)

Bununla birlikte, Güneş'in parlaklığı, bugünkü halinden %10 daha fazla arttığında bizim için kötü günler başlayacak. İşte o zaman küresel bir felaketten söz edebiliriz. Çünkü bu artış, gezegenimizin sıcaklığını 10⁰C daha yükseltecek. Buzullar tamamen eriyince birçok kıta sular altında kalacak.

Hemen paniğe kapılmaya gerek yok. Bilim insanları, sözünü ettiğim durumun yaklaşık 1,5 milyar yıl sonra gerçekleşeceğini öngörüyor.

Bu süre içinde Güneş parlaklaşmaya devam edecek. 2.4 milyar yıl sonra, parlaklığı günümüzden %40 daha fazla olduğunda, Dünya'daki tüm okyanuslar buharlaşacak. Torunlarımızın, torunlarımızın torunları bile o günleri göremeyecek.

Günümüzden 6 milyar yıl sonra, Dünya gezegeninde hayata dair hiçbir belirti gözlenmezken, Güneş'in can çekişmesi yeni başlamış olacak. Artık çekirdeğindeki hidrojenin tamamını tüketmiş olan yıldızımız, milyarlarca yıldır üretmiş olduğu helyumla başbaşa kalacak. Güneş'in kütlesi, helyumdan oluşmuş çekirdeğin üzerine bindikçe çekirdek küçülmeye ve ısınmaya devam edecek. Bu esnada Güneş'in çapı da %50 oranında genişlemiş olacak.

Küçük dev, bu şekilde 700 milyon yıl daha huzursuz yaşantısını sürdürecektir. Yıldızımız 11,6 milyar yaşına geldiğinde, şimdiki halinden 150 kez daha büyümüş, sıcaklığı yarı yarıya azalmış, buna karşılık parlaklığı bugünkünün 2500 katına ulaşmış olacak.

Bu esnada, aramızdan eski evini ziyaret ederek, Dünya'daki yaşamını bir kez daha yad etmek isteyen herhangi birinin ruhu olursa, ziyareti sırasında şaşkınlıktan donakalacak. Çünkü, Dünya'dan bakıldığında akıl almaz boyutlarda gözükecek *kızıl bir dev*, gökyüzünün neredeyse üçte birini kaplıyor olacak.

Ayrıntıları konumuzu ilgilendirmiyor, ama kızıl dev halini alan yıldızımız bir süre sonra kütle kaybetmeye başlayacak. Buna bağlı olarak kütleçekimi de azalacak ve etrafında, bunca acıya rağmen sadakatlerini yitirmeden dolanan gezegenler birer birer yörüngelerinden

ayrılmaya başlayacak. Örneğin Dünya'mız şu anda bulunduğu konumdan (Güneş'e uzaklık bakımından) 1,5 kat daha uzağa savrulmuş olacak.

Güneş sonsuza kadar kızıl bir dev olarak kalmayacak. Önce büzülüp küçülecek, sonra yine devleşecek. İkinci turunda ilkinden daha parlak bir dev haline gelecek. Ve ardından, Dünya'dan bakıldığında gökte asılı bir pırlantayı andırarak kadar küçülerek *beyaz cüceye* dönüşecek.

Güneş Sistemin'deki tüm evlatlarını birarada tutmak, insanlık tarihine yaşam enerjisi ve anlam kazandırmak, ve onu izleyen şişme ve büzüşme dönemleri ile geçen 12 milyar yıllık bir ömür de böylece noktalanacak.

Güneş, ölümünün ardından bile ihtişamını göklere saçmayı sürdürecektir. Bir beyaz cüce olarak ışığını yaymaya devam edecek. Soğudukça beyazdan maviye, sarıdan turuncuya ve ta ki görünmez hale gelene kadar, uzayı bir ressamın paletine çevirecek. (Bunlara Nebula deniyor) Ve 12 milyar yıldır parlayan ışık tamamıyla yok olduğunda, onu çevreleyen uzay her zamanki karanlığına ve dondurucu soğuğuna geri dönecek.

Sizce de hazin bir son değil mi? Ve sizi temin ederim ki tamamıyla gerçek. Ancak, Dünya'nın ve Güneş'in önünde yaşanacak milyonlarca, milyarlarca yıl var. İnsanlığın, bu sürenin ne kadarında Dünya üzerinde kalacağını bilmesek de, gidiş biletimizin 2012'ye kesilmediğinden emin olabiliriz. □

Cesaret Üzerine

Semra Ordu

TOPLUMUZDA bir söz vardır: “Yürüyen at arpasını artırır,” diye. Bu, hayatı dolu dolu yaşamamız gerektiğini ve cesaretle, hayatın her alanına nüfuz etmemiz gerektiğini vurgulamakta olan, değerli bir atasözüdür. Bu hayat yolculuğunun en başından itibaren yanımızda bulunmasını isteyeceğimiz ve de gereksinim duyduğumuz her an sarılmak isteyeceğimiz şeyler arasında, “cesaret” başta gelmektedir. Çünkü cesaretimizi kaybettiğimiz ve gerilediğimiz her anda yerini vesveseye bırakmaktadır. Ki bu da bizi yolumuzdan saptıran ve bizim istemediğimiz halde, bir hayli gerilememizi getiren bir etken olmaktadır.

Masallar hep bunun hikayeleriyle doludur. Efsaneler gene bu efsunlu yolculukları anlatırlar... Tarihin kaydetmiş olduğu önemli şahsiyetlerden biri olan Timurlenk’in - anlatılmış olan - anekdotlarının birinde şöyle geçer: Timur, ilk gençlik yıllarında, ayağından sakat bir çocuk olarak bulunmaktaydı ve vaktinin çoğunu etrafı seyrederek geçirmekteydi. Yine günlerden bir gün yere oturmuş olarak, karşısındaki duvara tırmanmakta olan bir karıncayı seyre koyulur. Karınca, tam tepeye varacakken aniden yere düşer, ancak yeniden duvara tırmanışa geçmiştir. Karınca bunu defalarca yineler, ta ki duvarın tepesini aşınca dek... Genç Timur karıncanın halinden etkilenmiş bir şekilde hayatı boyunca onun bu azmini kendine feyz edinir.

Ünlü Sisypnos efsanesinde de gene buna benzer bir hikayeden bahsedilmektedir: “Odysseia yakalamış iki avucuyla kocaman bir kayayı ve kollarıyla, bacaklarıyla dayanmıştı. Kayayı habire bir tepeye doğru itiyordu. İşte kaya tepeye vardı, varacak, işte tamam. Ama tepeye varmasına tam bir parmak kala, bir güç itiyordu onu tepeden gerisin geri, aşağıya kadar yuvarlanıyordu yeniden baş belası kaya. O da yeniden itiyordu kayayı bütün kaslarını gere gere, kopan toz toprak habire aşarken başının üstünden, o da habire itiyordu kayayı, kan ter içinde.”

İnsanoğlu hayat içersinde hep bir “kurtarıcıyla” karşılaşmak meylindedir. Oysa gene insan, ancak kendinin kurtarıcısıdır. Bunu bir başka yerden veya bir başka şahıstan beklemesi, çok safçadır. Artık günümüzde, sakallı bilge kişilerden söz etmek mümkün değildir.

Kimse kimseye önderlik edemez günümüzde. O kurtarıcıyı görmek istiyorsa şahıs, aynaya bakması yeterlidir! “Bizi kurtaracak olan şey,” der bir özdeyiş, “Bizi öldürecek olduğundan emin olduğumuz şeydir: hakikat.” O halde bizlerin de kendi gerçekliğimizle yüzleşmemiz bir realite olarak karşımızda durmaktadır. Tüm hayat yolculuklarımız, sonuçta, her şeyle ve tüm kozmosla bir bütün olduğumuzun keşif yolculuklarından ibaret olacaktır... □

Düşleyerek Dünyayı Oluşturan Şamanlar

Alberto Villoldo

FARK EDİN ya da etmeyin, hepimiz düşleyerek dünyayı oluşturmaktayız. İçine daldığımız, aşına olduğumuz rüya uykusu değil de gözlerimiz açıkken işlediğimiz uyanık rüyadır. Gerçekliği, evrenin de yardımıyla, yaratmada işbirliği yaptığımızın farkında olmadığımızda, güç elimizden kayıp gider ve rüyamız, kabusa dönüşür. Tesir edemediğimiz veya değiştiremediğimiz korkutucu ve bilinmez bir yaratımın kurbanları olduğumuzu hissetmeye başlarız. Olaylar bizi kontrol etmekte ve kapana kısırmakta gibidir.

Bu sefil gerçekliği sona erdirmenin tek yolu ise bunun da bir rüya olduğu olgusuna uyanmak ve tezahür ettirmede evrenin de bizimle çalışacağı daha iyi bir hikaye yazma becerimizi tanımaktır. Düşleme gücünüzü uyandırdığınız anda, cesaretinizin kaslarını esnetmeye başlarsınız. Ardından, cesurca düşleyebilirsiniz: sınırlayıcı inançlarınızı bırakarak ve korkularınızı aşp geçerek. Ruh varlığınızda tohumundan çıkıp yaşamınızda meyve veren gerçekten orijinal düşleri yaratmaya başlayabilirsiniz.

Cesurca düşlemek; kaynaktan, yani her şeyin potansiyel veya uyku halinde olduğu evrenin kuantum çorbasından hareketle yaratmanızı sağlar. Fizikçiler evrenin en küçük, en temel parçalarının kuantum aleminde gözlemlenene dek hiçbir şeyin “gerçek” olmadığı görüşündedir. Ama kuantum olaylar yalnızca laboratuvarında gerçekleşmez. Beyinlerimizin içinde, okuduğunuz bu sayfada ve çevremizdeki her şeyde de olmaktadırlar. Bu rüyanın, yani büyük enerji matrisinin herhangi bir parçasını gözlemediğinizde gerçekliği değiştirebilir ve rüyanın tamamını farklılaştırabilirsiniz.

Modern fizik, Amerika yerlilerinin kadim bilgelik aktarıcılarının çok uzun zamandır anlattığı şeyi tarif ediyor. Yerbekçileri olarak bilinen bu şamanlar, yeryüzüne tanıklık etme eyleminin ta kendisi aracılığıyla dünyayı oluşturmak üzere düş gördüğümüzü söylemekte. Bilimciler bunu ancak çok küçük ölçekli, atom altı alemde yapabildiğimize

inanmaktayken şamanların anlayışına göre, bizler duyularımızla deneyimlediğimiz daha büyük ölçekli dünyayı da düşünmekteyizdir. Yerbekçileri, tıpkı Avustralya yerlileri Aborjinler gibi, rüyazamanın, bizim için geçerli olanın aksine uyku bölgesine itilmemiş olduğu bir alemde

yaşarlar. Yaratılışın tamamının bizden doğup bu rüyazamana geri döndüğünü bilmektedirler.

Rüyazaman ya da yaratıcı matris, bizim dışımızda bir yerde mevcut değildir. Maddenin ve enerjinin tamamına nüfuz etmekte; her yarattığı, her taşı, her yıldızı, her ışık

huzmesini veya kozmik toz parçasını birbirine bağlamaktadır. Düşleme gücü, yaratılışın ta kendisine katılım gücüdür. Yerbekçileri için, gerçekliği düşlemek bir yetenek değildir; torunlarına huzur ve bolluk içinde yaşayabilecekleri bir dünya miras bırakabilmesi için kişinin nezaketle ve sevgiyle gerçekleştirmesi gereken bir görevdir.

And Dağları ve Amazon şamanları, bu kuvvete ancak bilinç düzeyimizi yükselterek erişebileceğimize inanırlar. Bunu yaptığımızda engin ve tanrısal bir okyanusta belirgin ama kendimizden çok daha büyük olan bir şeyin içine gömülü bir su damlası gibi olduğumuzu fark eder hale geliriz. Ancak sonsuzlukla bağlantımızı deneyimlediğimizde, güçlü bir tarzda düşleyebilir haldeyizdir. Aslında, işin başında bizi bir kabusa hapsedilmiş hale getiren şey de sonsuzluktan ayrı olduğumuz duygumuzdur. Kabusu sona erdirmek, gerçekliği düşleme gücümüzü yeniden kazanmak ve daha iyi bir gerçeklik işlemek için bedenimizdeki her hücrede var olan düşleme gücümüze dair deruni bir idrake ihtiyacımız var. Bu kavramı

yalnızca entelektüel tarzda anlamanın ötesine geçmez isek çıtaı düşürüp şekil verebileceğimizden daha az muhteşem ve güzel bir dünya deneyimi yaratmakla kalacağız. Sonsuzluğun tadını almak cesaret gerektirir.

Yerbekçileri dünyanın gerçek olduğuna inanırlar ama bizler onu düşleyerek var ettiğimiz için gerçektir. Cesaretimiz eksik olduğunda, kültürümüz veya genlerimiz tarafından düşlenen dünyaya, yani kabusa razı olmak zorunda kalırız. Cesaretle düşlemek ve güçlenmek için kalbinizi kullanmaya ve kutsal bir neşe, huzur, ihtişama ve istediğimiz yaşama dair kutsal bir düşü düşleyebilmek için bilinçli bir karar vermeye istekli olmalısınız. □

Alberto Villoldo'nun *Courageous Dreaming: How Shamans Dream The World Into Being* (Cesaretle Düşlemek: Düşleyerek Dünyayı Oluşturan Şamanlar) adlı kitabından alıntıyı çeviren: Yasemin Tokath

Yirmi beş yıldan beri Amazon ve And Dağları bölgesindeki ruhsal uygulamaları inceleyen bir antropolog doktor ve psikolog olan Alberto Villoldo *Shaman, Healer, Sage, The Four Insights, Courageous Dreaming* ve *Power Up Your Brain* adlı kitapların yazarı ve Dört Rüzgar Derneğinin kurucusu olup dünyanın dört bir yanında verdiği derslerle insanlara enerji tıbbi uygulamasını anlatmaktadır. www.thefourwinds.com

DUYURU

Metapsisik
Tetkikler ve İlmî
Araştırmalar
Derneği

İnsanları
Birleştiren
Bilgiyi Yayma
Vakfı

BİLYAY VAKFI KONFERANSLARI ARTIK CANLI YAYINDA!

UZUN YILLARDAN BERİ VAKFIMIZDA GERÇEKLEŞTİRİLMEKTE OLAN
SALI KONFERANSLARININ
İNTERNET ÜZERİNDEN CANLI OLARAK İZLEYEBİLİRSİNİZ.

1950'LERDEN BU YANA SPİRİTÜEL BİLGİYİ YAYMAYI VAZİFE EDİNER
BİLYAY VAKFI VE MTİA DERNEĞİ,
GÜNÜMÜZ TEKNOLOJİLERİNİ KULLANARAK
VAZİFESİNE DEVAM ETMEKTEDİR.

KONFERANSLARIMIZI ARTIK DÜNYANIN HER YERİNDEN
[http:// new.livestream.com /bilyay](http://new.livestream.com/bilyay)
BAĞLANTISINI KULLANARAK,
HER SALI TÜRKİYE SAATİYLE 19.30'DA CANLI OLARAK İZLEYEBİLİR,
DİLERSENİZ KAÇIRMİŞ OLDUĞUNUZ KONFERANSLARI DA AYNI
ADRESTEN TAKİP EDEBİLİRSİNİZ.
YAYINLARIMIZ KESİNTİSİZ VE REKLAMSIZDIR.

İYİ SEYİRLER!

NOT: YAYINLARIMIZLA İLGİLİ İSTEK, ÖNERİ VE ELEŞTİRİLERİNİZİ
BEKLİYORUZ.

Ötealemin İlk Aşamaları

Duygu Güner

Ölüm ve Ölüm Anı

ÖLÜM, bizler için bir son, bir yok oluş değil, tam tersine varlığımızın sonsuzluğunun bir ifadesi olarak karşımıza çıkmaktadır. Ölümü bir yok oluş değil aksine bir doğuş olarak görüyoruz. Ancak bu doğuş farklı bir boyuta olmaktadır ve biz o boyuta ötealem, spatyom, ahiret gibi isimler vermekteyiz.

Ölümün çok kısa olarak bir tanımını yapmak istersek, ölüm; içinde bulunduğumuz zaman ve mekan şartlarından ayrılıp farklı bir zaman, mekan boyutuna dahil olmaktır diyebiliriz. Bir şuur ve konsantrasyon değişikliği olarak da nitelendirebiliriz ölümü. Bu tanımdan da anlaşılacağı gibi ötealeme dünya arasında zaman ve mekan açısından büyük bir farklılık söz konusudur.

Ölüm Anında Neler Oluyor?

ÖNCELİKLE şunu vurgulamakta fayda vardır ki, ölüm şeklinin ötealeme uyum üzerinde çok büyük bir etkisi vardır. Bir kaza gibi şok tarzında ani ölüm ile uzun süredir hasta olan bir kişinin ölümü ötealeme geçişteki zorlanmaları açısından aynı olmamaktadır. Ani ölümlerde varlığın öldüğünü kabullenmesi çok daha uzun zaman alabilir. Bu tür bir ölümden ruh ve beden ilişkisinin kesilmesi o kadar ani olmaktadır ki, varlık kendisine ne olduğunun farkında değildir. Daha doğrusu, varlık başına gelen kazanın farkındadır, fakat kazayı izleyen ruh beden ilişkisinin kopuşunu fark edememiştir. Ötealeme geçişinden bir süre sonra bile kendisiyle görüşmeye kalksak bize, hala kaza anını anlatıyor olacaktır. Kendisini hala dünyada zannederek, bir kaza atlattığı olduğunu ifadeye çalışacaktır. Her nasılsa bu feci kazadan, mucizevi bir şekilde kurtulduğunu bize rahatlıkla anlatacaktır. Zihinsel olarak kendisini hala kazadan önceki ya da kaza sırasındaki durumda görmektedir. Giyim, kuşam olarak da kendisini son andaki gibi görmektedir.

Diğer ölüm şeklinde ise varlığın şuurlu olarak fark etmese de ölüme hazırlanışı söz konusudur. Gerek rüyalarında, gerek dalıp dalıp gittiği zamanlarda gitgide incelen gümüş kordonuyla ruhsal bedeni yolculuklara çıkar. Bu yolculuklarda, varlık olarak ötealeme kendisini karşılamak için bekleyenlere aşinalık kazanır. Yavaş yavaş olup durmakta olan bu ayrılma süreci boyunca, fizik bedene dönülen uyanıklık zamanlarında kişi rüyada ölmüş annesini, babasını ya da eşini

gördüğünden söz eder. Bunların hepsi ötealeme geçme hazırlıkları çerçevesinde geçirilen ruhsal deneyimleri oluşturmaktadır. Gitgide ötealeme olan irtibatta bir artış, bir hazırlanış söz konusudur. Ancak ne kadar hazırlanırsa hazırlansın yine de ötealeme geçer geçmez varlığın uyum göstermesi söz konusu değildir. Teşevvüş adı verilen hali her varlık yaşamaktadır. Yalnızca bunun derecesi ve süresi varlığın tekamül düzeyine göre farklılık göstermektedir.

“Bir Doktor’un Ruhsal Dünyadan Mesajları” adlı kitapta Dr. Karl Nowotny ötealemden kendi ölümünü şu şekilde anlatmaktadır: “Bir ilkbahar günüydü. Ara sıra gittiğim sayfiye evimde kalıyordum. Sağlık durumum iyi olmamakla beraber yatağa düşmüş değildim. Arkadaşlarla yürüyüşe çıkmıştık. Nefis bir akşamdı. Yola çıktığımızda yorgundum, yürüyemeyeceğimi düşünüyordum. Ama kendimi zorladım ve birdenbire sağlıklı ve canlı hissettim. Önden koşuyor, temiz havayı derinden soluyordum. Uzun bir zamandan beri olmadığım kadar mutluydum. Şaşkındım. Bana ne olmuştu da ansızın şikayetlerim,

yorgunluğum, soluk alırken çektiğim sıkıntı bitivermişti? Arkadaşlarımın yanına döndüm. O da ne? Orada duruyordum ve aynı zamanda kendimi yerde yatar görüyordum. Yanımdaki insanlar son derece telaşlı ve heyecanlıydılar. Bir doktor çağırdılar ve beni eve taşımak için bir araba buldular, ama ben iyidim ve hiç ağrı duymuyordum. Bunu anlayamıyordum. Orada yatan insanın kalbini yokladım.

Atmıyordu. Ölmüştüm.

Ama canlıydım da.

Arkadaşlarıma seslendim. Beni

ne görüyor,

ne de cevap veriyorlardı.

Bütün

formaliteler

tamamlanıp

bedenim

bir tabuta

konulduktan sonra

ölmüş olduğumu

anladım. Buna inanmak

istemiyordum....” diye

devam ediyor Nowotny.

Kısaca ifade etmek istersek

farklı bir zaman mekan yapısına

sahip olan ötealeme geçiş şekli

bu olayı yani ölümü fark edip,

kabullenme konusuna etki

etmektedir.

Ötealemin Yapısı

ÖTEALEMIN en büyük özelliklerinden bir tanesi varlıkların imajinasyonuna ve serbest düşüncesine göre en uygun formları oluşturacak bir yapıya sahip olmasıdır. Yani

maddesi dünyanın maddesinden daha ince, daha akışkandır. Çeşitli yoğunluk seviyelerine sahiptir. Dünyaya daha yakın olan alanlar (astral plan) daha yoğun, bundan uzaklaşıp daha farklı buutlara yaklaşan alanlar daha seyreltik bir durumdadır. Ötealemin maddesi bildiğimiz herhangi bir gazdan daha süptil ve çeşitli yoğunluk derecelerine sahip bir mekandır. Burası aynı zamanda bir hayaller alemidir ve ne düşünürsek o gerçekleşir. Örneğin, ötealemden bir yerden bir yere gitmek için zamana ihtiyacımız olmaz. Nereyi düşünürsek orada oluruz.

Varlığın ilk aşamada bulunduğu yer olan astral planın yapısını anlatan bir tebliğde şunlar ifade edilmektedir:

“Dünyaya en yakın olan bölgelerde hayat, geniş bir surette arzda olduğu gibi devam eder. Mekteplerle, kiliseleriyle, bütün şehirleriyle, hatta hastaneleriyle ve umumi binalarıyla hayat devam eder. Fakat tekamül ilerledikçe bütün bunlar kaybolur.”
(*Ruh ve Kainat* s. 253)

Buradaki okullar, kiliseler, şehirler tamamen imajinatif olarak oluşturulmuş bir durumdur. Yoksa ötealemden böyle şeyler yoktur. Bu durum tamamen alışkanlıklardan kaynaklanmaktadır.

Sadıklar Planı tebliğlerinde de ötealeme ilgili şu ifadeler yer verilmiş:

S.P. “Ölüm ötesi alemin başlangıcı ve sonu yoktur. Şunu önce kabul etmelidir ki, maddi alemle, fizik alemle gayri maddi alemin birbirinden ayıran sınır, bir elektrikli titreşimden ibarettir. Titreşim tabakaları inceldikçe, yani titreşim yükseldikçe buut içerisinde mevcut bulunan varlığın

da etkilenme durumu ve etki etme durumu buna paralel olarak değişir. Bedenini henüz terk etmiş bulunan bir varlık, gayet tabii ve normal bir seyir içerisinde kendisine en uygun gelen bir titreşim ortamı içerisinde bulunur. Bu ortam içerisinde, şuur sahasının titreşim dereceleri, titreşim tabakaları aracılığıyla kendine ait olan bölgeye, ortama, aleme gelineye kadar kalır. Zira, titreşim ahenginin kurulması, kainat ahenginden dolayı bir zarurettir...”

Bu tebliğden de anlayacağımız gibi tekamül derecesi her ne olursa olsun bütün varlıklar ötealemin ilk aşamalarından geçmek durumundadırlar. Ancak bu aşamada kalış süresi ve yaşananlar her varlığın tekamül derecesine göre farklılık göstermektedir.

Ötealem hayatı sonsuzdur ve orada her şeyin olması mümkündür. Sübjektif hayatlar burada objektif bir hal almaktadır. Bu aynı zamanda bir kanundur. Bizim kendi içimizde barındırdığımız bütün sübjektif hayatlarımız ötealeme geçtiğimizde objektif olarak sanki gerçekmişcesine karşımıza çıkmaktadır.

Ötealemin zamanı ile bizim zaman anlayışımız alınan tebliğlerden edinilen bilgilere göre oldukça farklılık göstermektedir. Her varlığa göre farklı bir zaman anlayışı söz konusudur. Örneğin, ötealeme geçeli bir hafta olmuş bir varlıkla kurulan irtibatla ne zaman öldüğü sorulduğunda varlık yıllardır bu alemdeyim gibi yanıtlar vermektedir. Ya da yıllar önce öldüğü halde henüz üç-beş gün önce öldüğünü söyleyen varlıklar da vardır.

Ötealemin İlk Aşamaları

ÖLÜM olayında bir şuur değişikliği söz konusudur. Ancak bu şuur değişikliği ölümle birlikte bir anda meydana gelen bir durum değildir. Varlık zaman içinde bu değişikliği fark etmeye başlar. Bu şuur değişikliğini fark edebilmesi için kendisine bir çok haller yaşatılır. Bu halleri kendisine yaşatan aslında yine kendisidir. Bazen bu iş hamî varlıklar tarafından da gerçekleştirilir. Ancak varlık bunun farkında değildir. Varlık farkında olmadan bunu kendi kendine nasıl yaşatıyor diye düşünebiliriz. Bu durum imajlar tarzında olmaktadır.

Otomatik İmajinasyon

ÖTEALEME geçmiş bir insanın imajinasyon melekesi dünyadaki halinden çok daha fazladır. Biraz önce söylediğimiz gibi ötealemin yapısı da buna çok müsaittir. Ancak ilk aşamada varlığın bu durumdan hemen hemen hiç haberi yoktur. Bu nedenle burada

kendiğilinden, otomatik (spontan) imajinasyon terimi kullanılmıştır.

Ötealeme geçince serbestleşen duygular, eğilimler, eş koşmalar, pozitif ve negatif düşünceler hepsi imajinasyonla birlikte canlanır ve ruh varlığı için hakiki birer hayat sahnesi haline gelir. Bu durum ruhta bu imajlara neden olan duygu ve eğilimler kaybolana kadar devam eder. İşte ruh varlığının ötealemden çekeceği ıstırapların çoğu bu şekilde meydana gelir. Ötealemin bu sahnelerinde rol alan tipler şuurlu birer şahsiyet değildir. Bunlar ruh tarafından canlandırılmış birtakım mizansenlerdir. Ancak varlık bunun farkında değildir.

Bu sahnelere yol açan duygular çok çeşitlidir. Ruhun bilgisi, görgüsü, son dünya hayatındaki eprövlere karşı göstermiş olduğu reaksiyonları çeşitli sahnelerle karşısına çıkacaktır. Aşağıdaki tebliğ bu sözlere örnek teşkil etmektedir:

“Size şunu söyleyebilirim:
Benliğimizin bütün şubeleriyle

doğrudan doğruya yüzyüze konulmaktayız. O zaman muhtelif 'ben'ler bize ayrı ve müstakil şahsiyetler gibi görünür. Lakin bunlar kendi vicdanımıza sıkı bir surette bağlıdırlar...”

Şimdi bunu diğer bir tebliğ örneğiyle açmaya çalışalım. Dünyada yaşarken hasislik, kıskançlık gibi duyguları kendisinde beslemiş bir varlığın ötealemin ilk aşamalarındaki imajinasyonu şu şekilde: “Benden daha ne istiyorsunuz? Çalmış olduğunuz paralarımı bana iade etmekle daha iyi bir harekette bulunmuş olursunuz. Her şeyimi aldınız, beni mahvettiniz, sokakta kaldım. Başımı nereye koyacağımı bilmiyorum. Lütfen bana paralarımı iade ediniz.”

Örnekte de çok açık görüldüğü gibi varlık hasislik ve kıskançlık halini olduğu gibi ötealeme taşımış ve bu durumu otomatik imajinasyonla orada da devam ettirmektedir. Ancak bunun bir imaj olduğunun farkında değildir.

Ötealemele ilgili en çarpıcı tebliğ örneklerini veren varlıklardan biri de Albert Pauchard'dır. Kendisi yaşarken tanıdığı bir protestan papazıyla ötealeme karşılaşır. Papaz resmi elbiseler içinde görünür, çünkü kendini öyle imajine etmektedir. Albert Pauchard kendisine bunun nedenini sorar. Papaz böyle bir alemde sahip olunan en iyi giysiler giyilmelidir diye cevap verir. Karşılıklı sohbet ederlerken papaz bir süre sonra elindeki incilini kaybettiğini fark eder ve bunun nedenini anlayamaz. Albert Pauchard ona artık incili düşünmediği için onu kaybetmiş olduğunu ve tekrar düşünecek olursa yine elinde olacağını söyler. Papaz bunun bir şaka olduğunu

sanar, ancak incilini düşündüğü anda yine elinde olduğunu görünce de çok şaşırır. Bu örnek de otomatik imajinasyonu çok net bir şekilde anlatmaktadır.

Bizler dünya hayatını yaşarken kendini bilme konusunda ne kadar talim yaparsak, eşkoşmalarımızı ne kadar azaltabilirsek, karşımıza çıkan eprövlere ne kadar yapıcı bir şekilde yaklaşırsak, uyum ve esneklik konusunda kendimizi ne kadar geliştirirsek bunların hepsinin ötealeme geçtikten sonra da bize birçok faydası olmaktadır. Diğer yandan ötealemdaki teşevvüş aşamasının kısa sürmesi için ölüm ve ötesi hakkında doğru ve detaylı bilgi edinmenin yollarını aramalıyız.

Sadıklar Planı Tebliğleri'nde bu konu şu şekilde ele alınmaktadır: “... Bütün bunlara rağmen sizlere tavsiye edeceğimiz husus, önce bilgi yoluyla ölümün manasını, ölümün zaruretini, ölümün prensibini öğrenmenizdir. Ölüm ötesi alem hakkında, edinebildiğiniz kadar, en eskisinden en yenisine kadar bilgi edinmenizdir. Buna tamamen kendinizi hazır hissederseniz, ikinci durumu tatbik ediniz. Yani her an, her gece ölecekmiş gibi, düşünce ve tavır içerisinde, vazife olarak yaşamak. Hayat bir ödev yeridir ki, orada bütün elem ve hazlar bir seraptan ibarettir. Zaten içinde bulunduğunuz sistem ve alem devamlı olarak bir aldatıcı veçhe taşırlar ve bu yüzden de bir cehennem hayatı yaşamanız temin edilmiş olur. Hakiki realiteleri ancak yüksek beninizde bulursunuz.” □

SEMBOLLERDEN SEÇMELER

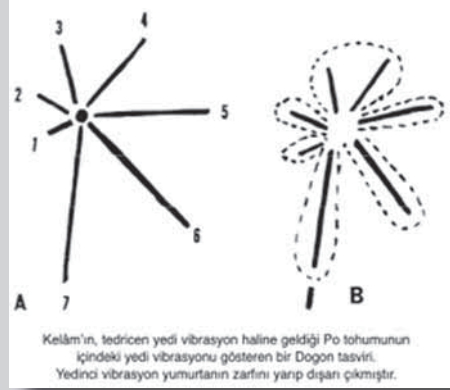
Kelâm

KELÂM (söz) sözcüğünün, birçok tradisyonda, biri yaratılışı açıklamak üzere, diğeri bilgi aktarımıyla ilgili olmak üzere iki ayrı bağlamda kullanıldığı görülmektedir. Birçok tradisyonda yaratılış ve Dünya'nın meydana getirilişi İlahi Kelam ile açıklanır. Tevrat'ta olduğu gibi bazı tradisyonlarda ise, yaratılışla ilgili konularda kelam yerine, daha maddi bir niteliğe sahip ışık sembolü kullanılmıştır. Kimileri kelam ile ışığı anlamları bakımından bir

ve ruh ile özdeş tutmuşlarsa da; kelâm ışına kıyasla daha manevi, daha soyut, sübjektif bir unsurdur. Söz bir imajinasyon ürününün, bir düşüncenin ses vibrasyonları ile ifade edilmesi olup, ışık gibi maddi partiküllerden oluşmaz.

İlahi Kelamı belirten “Ol!” sözcüğü Arapça’da “Kün!” sözcüğüdür, kaf ve nun harflerinden oluşur. (Bir yay ve üzerindeki noktadan oluşan nun harfinin ebced hesabındaki değeri 50’dir, balık anlamında olup, nur’a karşılık gelir; Eski Mısır dilinde ise nun ilksel maddeyi ifade eden esiri okyanusa verilen addır.) Merkezinde bir nokta bulunan daire sembolünün anlamlarından biri İlahi Kelam ile ilgilidir: Bu sembolde çember, evreni; merkez ile çember arasındaki saha İlahi İrade Yasaları’nı ve bunların gereklerine göre kainatı sevk ve idare eden Yüksek İdare Mekanizması’nı; merkez ise herhangi bir sembolün ifade etmekte aciz kaldığı Mutlak’ın “Ol” kelamını veya İlahi Nur’un yansımaları simgeler. Noktalı daireler sembolünün “bir”in ikiye yaratması sembolizmiyle ve ilk harfin ikinciye yaratması sembolizmiyle paralel olduğunu gören mutasavvıf Rene Guenon bunu merkezinden geçen bir eksen olan daire örneğiyle şöyle ifade etmektedir: “Arap alfabesinin ilk harfi olan elifin şekli bir eksene benzer ve kutupsal bir harftir. Elifin düşey, ikinci harf olan be’nin de yatay olarak düşünülmesi halinde, elifin en üst noktası be’nin noktası olarak yansır ki, bu nokta söz konusu dairenin merkezidir. Be harfi nurla özdeş olan ruhu temsil eder. Ortaya çıkan ruh İlahi Buyruk’un aracı olmuştur. İlahi Buyruk eşyayı bu araçla meydana getirmiştir.”

Yaratılışın ve Dünya'nın meydana getirilişinin kelamla gerçekleştiği kavram Paraguay’ın Guarani ve Güney Amerika’nın Taulipang yerlilerinden Afrika yerlilerine kadar pek çok halkın tradisyonlarında mevcuttur. □

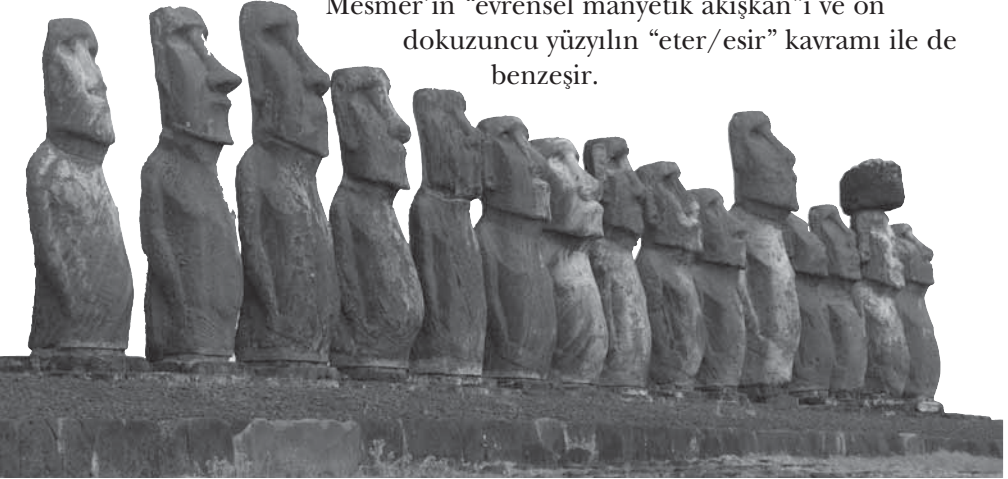

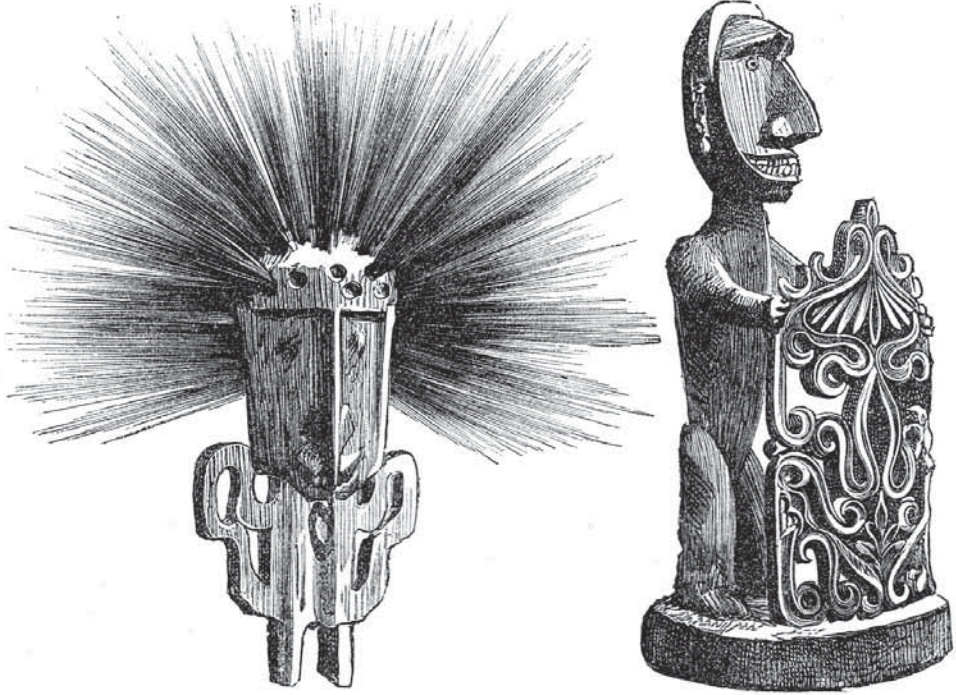
Polinezyalıların Güçleri

Serge King

EZOTERİK ENERJİYLE ilgili birçok kitapta *ch'i*, *ki*, *prana* ve *mana* aynı şeyi ifade ediyormuşçasına art arda yazılır. Bu çiftlerin iyi bir kafiye oluşturmalarına karşılık, *mananın* bu dizelemeye uygun düşmediğini belirtmek gerekir. *Mana* esas olarak ilahi veya ruhsal kudret ve iktidar veya tesir anlamına gelen bir Polinezya sözcüğüdür. Enerjiden çok enerjiyi yönlendirme yeteneğidir. Polinezya’da bir kişi büyük *mana* sahibidir dendiği zaman, bu soyaçekime, beceriye, yapılan işlere, zenginliğe, karaktere veya iradeye bağlı olabilir, yani sadece büyük bir enerji sahibi olmaya atfedilmez. Benzer şekilde, bir taş ya da tahta parçası da sembolizminden, geleneksel kullanımından veya özgün enerji niteliklerinden dolayı büyük *manaya* sahip olabilir. Elektrikle ilgili bir benzetme yapacak olursak; *mana* amper (akım), voltaj ya da enerjinin kendisinden ziyade watt ya da etkinlik derecesine karşılık gelir.

Polinezya’yı temsil etmek üzere Hawaii dilini araştırırken, enerji için çeşitli kelimeler olduğunu buldum. *Ui* (“harekete geçirmek, karıştırmak”) ve yakın eş anlamlısı *uila* (“ışık hareketi) yıldırım ve elektriği kastetmek için kullanılmıştı. Dehşet verici etkisinden dolayı, yıldırım Hawaii’de çok zaman bir *mana* sembolü olmuştu ve sörfçüler tarafından benimsenmesinin nedeni de buydu. Birçok hayret verici enerjetik işler yapan efsanevi kahraman Maui’nin ismi *ma* ve *ui* kök kelimelerinden meydana gelir ki anlamı “bir enerji durumu”dur. Sonra, hepsi de çeşitli biçimlerdeki hayat gücünü veya onu çoğaltmanın çeşitli yollarını belirtmek için kullanıldığı görülen *ha*, *ea*, *ki*, *ahu-ahu* ve diğer terimler vardır. Enerjiyle yakından bağlantılı olan bir diğer terim de *aka*’dır. Bunun özellikleri okült gücün “ektoplazma” ve “astral madde” adı altındaki özelliklerine ve Sanskritçe “akaşa”ya karşılık gelir. Ayrıca bir sonraki bölümde inceleyeceğimiz Mesmer’in “evrensel manyetik akışkan”ı ve on dokuzuncu yüzyılın “eter/esir” kavramı ile de benzeşir.

Polinezya efsaneleri ve tarihi, birçok kahraman ve üstatların kendi *iril* versiyonlarını nasıl şifa, levitasyon, uçma, telekinezi, ateşte yürüme, hava durumuna müdahale ve şekil değiştirme için kullandıklarına dair öykülerle doludur. Ve *irile* şarj edilip düşmanlara fırlatılan ve onları elektrik verilmiş gibi şoka sokan sopalarla ilgili en az bir öykü mevcuttur.

Yerel geleneğe göre, Paskalya Adasındaki dev taş heykeller taş ocağından halihazırda buldukları yere havadan getirilmişti. Norveçli antropolog Thor Hyerdahl, manivela ve toprak bir rampa ile küçük bir heykelin ayakta duran bir pozisyonda yere konulabileceğini göstermişti. Fakat her şeyden önce, bir zamanlar makara ve silindir olarak kullanılacak yeterli ağacın bulunduğu en ufak bir işaretin bile olmadığı bir

arazide bir heykelin üzerinde hiçbir kazıntı izi olmaksızın nasıl yerine götürülebileceğini göstermeyi asla başaramamıştır.

Senegal, Dakar'da katıldığım bir konferansta François Mazière adında bir Fransız kaşif Paskalya Adası'ndaki incelemeleriyle ilgili bir film göstermiş ve adanın bakteriyel canlılıktan tamamen yoksun olduğunu bulguladığı, sanki bir atom bombası atılmış da bütün her şey radyasyon sonucu ölmüş gibi görünen belirli bir yöresine dikkat çekmişti. Orada atomik bir patlama olmuş veya hakkında hiçbir şey bilmediğimiz başka tipte bir güç kullanılmış olabilir miydi? □

Yazarın Ege Meta Yayınlarından çıkan *Olağanüstü Enerjiler* adlı kitabından alınmıştır.

Şuurlu Zihin Nereden Gelir?

*Danah Zohar
Dr. Ian Marshall*

ŞUURUN nereden kaynaklandığıyla ilgili ilk olası açıklama düalist (ikilikçi) tutum olarak bilinir. Düalistler evrende esasen iki ayrı gerçeklik ya da madde tipi olduğunu tartışırlar: birincisi maddi olandır; fiziğin bilinen yasalarına itaat eder; ikincisi ise şüurdur ve fiziğin dışındadır. 17. yy. Fransız filozof René Descartes en ünlü modern düalisttir. “Biliyorum ki bir zihnim var. Biliyorum ki bir vücudum var. Ve biliyorum ki bu ikisi bütünüyle ayırdırlar,” demişti. Descartes için zihin ve beden beyindeki koyalaksı bez bölgesinde “kazaen” bulunmuştur. Bugün yaşasaydı ve 40 Hz’lik sinir salınımlarının farkında olsaydı, kuşkusuz, zihin ve beden “kazaen” salınımlarda buluştu, derdi.

Descartes’ın ölümsüz insan ruhundan ve zekasının varlığından şüphesi yoktu. Her birinin kaynağı da Tanrı’ydı onun için. Tabi ki Descartes için tüm zekalar “ruhsal zeka”ydı çünkü zekamızın Tanrı tarafından zihinlere yerleştirilen “açık ve belirgin fikirler” içerdiğine inanıyordu.

Günümüzde bilimsel çevrelerde bile pek çok saygı değer 20.yy. düalisti vardır. Nobel ödüllü nörobiyolog Sir John Eccles, filozof Karl Popper ile birlikte yazdığı *The Self and Its Brain* (Benlik ve Onun Beyni) adlı kitabında maddenin atomlardan, zihnin de şuurun temel parçacıkları olan “psikon”lardan yapıldığını öne sürmüştü. Ama günümüzde bilimsel eğilimli insanların büyük bir çoğunluğu düalizmi bilimsel ya da felsefi bir uydurma diye reddederler. Düşüncelerin ve kanıtların ağırlığı artık bize şunu önermektedir: Şuur diye bir şey varsa, bir biçimde o da, diğer her şeyin varlığını mümkün kılan aynı temel fizik kanunları içinde köken bulmuş olmalıdır.

Şuur diye bir şey var mıdır? Gerçekten de herhangi biri onun varlığından cidden şüphe duyabilir mi? Evet, eleyici materyalistler olarak bilinen kişilerin temel tutumu budur. Bunların günümüzde en ünlülerinden biri olan filozof Daniel Dennett, *Consciousness Explained* (Şuurun Açıklaması) adlı kitabında esasen şuurun olmadığını açıklamaktadır. Dennett ve onun

gibi düşünenler için yalnızca beyin ve onun sınırları, sınırların yapısı ve sınırların işlevleri vardır. Daha önceki yıllarda J. B. Watson gibi Davranışçılar için olduğu gibi, bunun dışında başka hiçbir şey tartışmaya değmez ve hatta tartışılmaz bile. Beyinde 40 Hz'lik salınımlar varsa, varsın olsun. Onların algılamada ve diğer bilgi işleme süreçlerinde ne tür bir rolü olduğunu sorabiliriz. Ne tür davranışlar ürettiklerini sorabiliriz. Neyi gördüğümüzde hangi sınırların salınım yaptığını sorabiliriz. Ama “şuur” denen bu kavram hayalidir. Eleyici materyalistler bu tür kavramları tartışmanın zaman kaybı olduğunu düşünürler.

Dennett'i eleştirenler şunu söylediler: Kendisi şuurlu olmayabilirdi ama diğer insanların şuurlu olabilme olasılığına izin vermeliydi.

Çok sayıda nörolog şuurlu

olduklarını deneyimlemekte ve yaşadıkları bu fenomeni anlamak istemektedir. Örneğin, Francis Crick onlardan biridir; şuurluluk diye adlandırılan fenomeni ve bunun açıklanması gerektiğini kabul eder ama aynı zamanda, onun “şaşırtıcı hipotezi” göstermektedir ki, o ve onun gibiler zihnin mevcut materyalist bilimin çerçevesinde açıklanabileceğini düşünmektedirler. Bu kişiler “yumuşak” materyalistler olarak bilinirler. Dediklerine göre, şuur her ne ise, gün gelecek, sınırların yapısı ve işlevleri ile açıklanabilecek bir fenomenden başka bir şey olmadığı ortaya çıkacaktır. Bu 40 Hz'lik salınımlar ve onlar gibi şeyler hikayenin tamamını oluşturmaktadır. Beyinlerin ve onların yapabildiklerinin ötesinde “insan ruhu” diye bir şey yoktur. Crick gibi biri eşevreli sinir salınımlarının sağladığı bir “birleştirici zeka”nın var olma olasılığını kabul edebilir, hatta sınırlı da olsa bunu “anlam” ile bağlantılandırabilir ama onu ‘ruhsal zeka’ anlamına gelecek biçimde adlandırarak destekleme olasılığı yok denecek kadar azdır.

Ardından, mevcut materyalizmin hayli ötesine geçen ve maddenin aslında çift unsurlu olabileceğini yani zihnin ve maddenin bir madalyonun iki yüzü olduğunu söyleyen insanlar vardır. Bu kişilere bazen özellik düalistleri denir çünkü evrenin temel maddesinin, o her ne ise, hem zihnin hem maddenin ikili özelliklerine sahip olduğu fikrini savunmaktadırlar. 40 Hz'lik sinir salınımları ile şuur arasındaki ilişki bakımından, bu kişiler sınırları oluşturan maddenin bu sınırlar eşevreli salınım yaptıklarında şuur özellikleri kazandığını söylerler.

Bu durumda şuur, sinir salınımlarının belirginleşmiş bir özelliği olarak görülür. Bunlar, safi salınımlardan farklıdır; bu kendi başına bir fenomendir ve öncesi yoktur. Bu, sinirlerin bazen kombine oluş tarzından doğan bir özelliktir.

“Salınımlara sebep olan nedir?” ve “Şuur nereden gelir?” sorularına cevap olarak, çift unsur teorisyenleri salınımlar yalnızca salınır ama salındıklarında o sistemle ilişkili yeni bir özellik olarak şuuruluğa sahip oluruz, derler. Bazı eleştirmenler bu fikrin şapkanın içinden tavşan çıkarmakla eşdeğer olduğunu söylemektedirler.

Öyleyse aşkınlık ve “insan ruhu” nedir? Şuurun çifte unsurcu açıklaması, bizim görüşümüze göre, çok zayıf bir aşkınlık türüne ve C. G. Jung’un “kolektif şuurduşı” dediğine benzer bir insan ruhuna veya cana yol açmaktadır: zihinsel hayatımızın bir boyutunu diğer yaratıklarla paylaşıyoruz. Bu görüşe göre şuur, beyinle ve hatta yaşamla veya en azından 40 Hz’lik salınımların güvenli bir biçimde bulunduğu memelilerin beyniyle ortaya çıkan bir özelliktir. Biz insanlar, bu durumda, en azından bu gezegendeki yaşamın veya en azından memeli yaşamın çocuklarıyız ve dolayısıyla bizler yalnızca sinirlerden ya da sınırlı egolarımızdan oluşmuyoruz. Şuurumuz veya en azından zekamızın bazı unsurları daha büyük bir hikayenin parçalarıdır. “Ruhsal zeka” dediğimiz aşkın zeka bu durumda kökümüzü kendimizin dışındaki yaşamın daha geniş akıntısına bağlamaktadır.

David Chalmers bu çifte unsurcu teorilerin oldukça anlamlı olduklarını ama yine de yeterince tatmin edici

olmadıklarını söylemektedir. Ve daha pek çok insan da aynı şekilde hissediyor. Chalmers’in sözleriyle, “Temel bir şeyle ilgili olarak temel bir kanun bekliyoruz.” Eğer şuur “ilksel malzeme”nin temel bir özelliği ise, niçin yalnızca beyinle veya salınan sinir gruplarıyla ortaya çıkmaktadır? “Niçin telefonlarla değil?” diye alaycı bir soru soruyor.

Chalmers, daha önceleri 1927’de Bertrand Russel’in gösterdiği yolu takip ederek, daha temel bir şeyi teklif ediyor. Russel gibi Chalmers da ilk-şuur (proto-consciousness) olarak adlandırılan bir şeyin maddenin kütle, devinim ya da konum gibi temel bir özelliği olduğunu önermektedir. Bu görüşe göre ilk-şuur evrenin temel fizik kanunlarının doğal bir parçasıdır ve zamanın başlangıcından beri mevcuttur. Var olan her şey (mezonlar ve kuarklar gibi temel parçacıklar, atomlar, taşlar, yıldızlar, ağaç gövdeleri vs.) ilk-şuura sahiptir.

Başka bilim adamları da aynı görüşü savunmaktadır. Biyolog Julian Huxley, “...öyleyse tüm gerçeklik, (filozof) Whitehead’in söylediği gibi olaylardan meydana gelmiştir. Olaylar, dışarıdan bakıldığında madde, içeriden deneyimlendiğinde zihindir.” der. Ondandır birkaç yıl önce ise Jung şunları yazmıştı: “Psişe ve madde bir ve aynı dünyada birarada olduklarından, dahası, birbirleriyle sürekli bağlantıda olduklarından ötürüdür ki... psişe ve maddenin bir ve aynı şeyin iki farklı unsuru olması sadece mümkün olmakla kalmaz, muhtemeldir de.” Öyleyse beyin gibi bazı yapılar tüm bu ilk-şuur kısıntılarını tam olarak genişlemiş bir şuura doğru birleştirmek için gereken neyse bunlara sahiptirler.

Sinirler üzerinde yapılan en son araştırmalara göre bence, 40 Hz'lik sinir salınımları bu gerekli özelliğe sahiptirler.

İlk-şuurun tüm maddenin temel özelliği olduğu yolundaki bu görüş, Hindu ve Budist filozoflar ve Alfred North Whitehead gibi Batılı filozoflar tarafından savunulan ve şuurun tüm evreni ve onun tüm bileşenlerini kapsadığı fikri olan panpsişizmin hafif bir formudur. Şuurun nereden geldiğine dair herhangi bir panpsişist teori, zihnin ve onun ruhsal zekasının aşkınlığına dair güçlü bir tutuma yol açacaktır. Eğer beyindeki sinir salınımları, tüm evreni kaplayan temel özelliğin eşevreli bir versiyonu ise, ruhsal zekamız bizi yalnızca yaşamın içine değil evrenin tam kalbine de bağlar. Yalnızca yaşamın çocukları değil, daha güçlü bir biçimde, kozmosun da çocukları olurduk.

Ruhsal zekanın özelliği olarak görülen bu kadar güçlü bir aşkınlık doğal olarak çok heyecan verici bir manzara. Bu, insan zekasının temel bir unsurunun bizim varoluşun temeline, temel varlıksal kanunlara ve ilkelere erişimizi sağlaması anlamına gelir; Hindu ve Budist düşünürlerin her zaman iddia ettiği şey. Zihin, bu durumda, “şeylerin” ya da eşyanın tam merkezinden kaynaklanır. Zekamızın SQ'umuz olan unsuru safi ego'yu, safi beyni, “sallanıp gürültü çıkaran sinirleri” aşar ve pek çok batılının “Tanrı” dediği şeyin bir ifadesi haline gelir.

Bu anlatılanların indirgemeci veya materyalist bir bakış açısı olmadığını anlamak önemlidir. Materyalizmde, madde zihni yaratır. İdealizmde zihin maddeyi yaratır. Çifte unsurcu teorinin

bu versiyonunda ise hem madde hem zihin hem her ikisi ve hem de hiçbiri olan ve yine de onlardan daha temel olan bir şeyden ortaya çıkarlar. Bu görüşü tamamıyla geliştirmek istersek, bir sistemin hem maddi hem de zihinsel unsurlarının kozal (nedensel) özelliklere sahip olduğunu göstermek gerekli olacaktır. Bu konu, bu kitabın ölçeğinin çok dışında kalır ama bu sav, Ian Marshall'ın çok daha uzman işi olan makalelerinde tartışılmaktadır.

Ben, ilk-şuur konusuna geri dönüyorum. Şuurun keyfi bir şekilde yoktan var olması bana hiç anlamlı gelmiyor. Aynı şekilde, atomların ve taşların da bizim şuurlu olduğumuz gibi şuurlu olduklarını önermek de fazla gibi görünüyor. Bu durumda, sadece beyinler gibi belirli yapılardan tam olarak genişlemiş şuur haline gelen ilk-şuurun zayıf bir formuna sahip olan “vahşi madde” fikri bu ikisinin arasındaki noktaya makul biçimde uyuyor gibi. Kulağa inanılır geliyor. Yine de bu teoride bile bir halka eksik. Yine de beyindeki fenomeni ilk-şuurlu vahşi maddeden tek bir sinire, oradan da tam şuurlu eş evreli sinir salınımlarına bağlayacak olan bir tür köprüye ihtiyacımız var. Bunu yapmak için kuantum fenomenlerine bir göz atmamızı gerekli görüyorum. Bu fenomenler gereken köprüyü sağlayabilir ve beyinlerin tam olarak genişlemiş şuurluluğu üretmek için gereken şeye niçin sahip olduklarını gösterebilirler. □

Yazarların Meta Yayınlarından çıkan *SQ:Ruhsal Zekamızla Bağlantı Kurmak* adlı kitaptan alınmıştır.

DNA: Geleceğin İnterneti

Dan Eden

2. Bölüm

Hücreler Birbirleriyle Nasıl “Konuşur”?

ELİNİZİ KESTİĞİNİZDE veya çizdiğinizde, yaralanan hücreler bir biçimde çevrelerindeki sağlıklı hücrelere, oluşan deliği kapatıp tamir etmek üzere kendi kopyalarını üretmeye başlamaları için sinyal yollar. Cilt normale dönünce, kopya üretmeyi kesmeleri için hücrelere sinyal yollanır. Bilim adamları bunun tam olarak nasıl işlediğini hep merak etmişlerdir.

Popp, bu sorunun yanıtını biyofoton ışınmaları ile verebileceğine inanıyordu. Bu eşgüdüm ve haberleşme fenomeni ancak tek bir merkezi idareciye sahip, holistik bir sistem içinde meydana gelebilirdi. Deneylerinde, bu zayıf ışık ışınlarının bedeninin tamiratını idare etmek için yeterli olduğunu gösterdi. Işınlar düşük yoğunluklu olmalıydılar çünkü bu haberleşmeler çok küçük, hücreler arası, kuantum seviyelerde meydana gelmekteydi. Yüksek yoğunluklar ise ancak büyük ölçekli dünyada etkide bulunabilirdi; küçük ölçekte etkili olamayacak kadar fazla “parazit” oluşturmaktaydılar.

Işıyan foton sayısı, organizmanın evrim skalasındaki konumuyla bağlantılıymış gibi görünmekteydi: organizma ne kadar çok karmaşıkta, o kadar az foton ışığıydı. Gelişmemiş hayvanlar ve bitkiler 200-800 nm arası dalga boyunda –ki bu gözle görülebilir aralık içinde, çok yüksek frekanslı bir elektromanyetik dalgaya karşılık gelmektedir- saniyede santimetrekare başına 100 foton yayarken insanlar aynı frekansta yalnızca 10 foton/cm²/saniye yaymaktadır.

Bir inceleme dizisinde Popp, asistanları arasından 27 yaşında sağlıklı genç bir kadın olan öğrenciyi dokuz ay boyunca her gün bir odada oturtup elinin ve alınının küçük bir bölgesinden foton ölçümleri almıştı. Daha sonra verileri analiz ettiğinde şaşkınlıkla şunu fark etti: ışık ışınmaları belirli bir örüntü setini; 7, 14, 32, 80 ve 270 günlük biyolojik ritimleri izler gibiydi ve benzerlikler, adeta beden kendi biyoritminin yanı sıra dünyanın biyoritmini de izlermişcesine

gece/gündüz, hafta ve ay bazında da benzerlikler saptanmıştı.

Kanser, Tutarlı Işık Yitimidir

OZAMANA DEK Popp, yalnızca sağlıklı bireyleri incelemiş ve kuantum düzeyde kesin bir tutarlılık bulmuştu. Peki ya hasta olanlarda var olan ışık türü neydi?

Popp, makinesini bir dizi kanser hastasında denedi. Her defasında gördü ki bu hastalar, kendi tutarlılıklarının yanı sıra doğal periyodik ritimlerini de yitirmişlerdi. İç haberleşme hatları karmakarışık. Dünya ile bağlantılarını yitirmişlerdi. Sonuç olarak da iç ışıkları sönüyordu.

Multiple skleroz hastalığında ise tam tersi görülmektedir: MS, bir aşırı düzenlilik durumudur. MS hastaları içeriye fazla ışık almakta ve böylece, hücrelerinin işlerini yapabilmeye becerisini engellemektedirler. İşbirlikçi uyumun fazlası, esnekliği ve bireyselliği engellemiştir, tıpkı bir köprüden uygun adım yürüyerek geçen asker sayısının fazla olmasının köprüünün çökmesine yol açması gibi. Kusursuz tutarlılık, kaos ile düzen arasındaki optimal bir durumdur. Fazla işbirliği durumunda, orkestranın tekil üyeleri adeta doğaçlama yapamaz hale gelmektedir. Kısacası, MS hastaları ışıkta boğulmaktadır.

Popp, stresin etkilerini de inceledi. Stresli bir durumda, biyofoton ışımalarının oranı yükselir: hastanın dengesini eski haline getirmek için tasarlanmış bir savunma mekanizması.

Popp, deneyler yapmakta olduğu şeyin kansere bir çare veya bedensel bütünlük oluşturma yolu olmaktan

çok daha fazlasını içerdiğini artık fark etmişti. Bu, bütün canlı varlıkların bu gezegende nasıl evrim geçirdiğine ilişkin mevcut yeni-Darwinci teoriden çok daha iyi açıklama sağlayan bir modeldi. Bu model, tarihli ama nihayetinde rastgele bir hata sistemi yerine -DNA eğer her değişimin frekanslarını bir enformasyon aracı olarak kullanmaktaysa- enformasyonu dalgalar aracılığıyla şifreleyip aktaran kusursuz bir haberleşme içeren bir geribildirim sistemi önermekteydi.

“İyi Titreşimler” Tutarlı Işık Demektir

POPP, bedendeki ışığın sağlık ve hastalığın anahtarı olabileceğini de fark etti. Bir deneyde, serbest dolaşım beslenen tavukların yumurtalarından çıkan ışık ile kapalı alanda kafes içinde yetişen tavuklarınkinden çıkan ışığı karşılaştırdı. Birinci grup yumurtalardaki foton, ikinci gruptakilerinkinden çok daha tutarlıdır.

Böylece Popp, biyofoton ışımalarını gıda kalitesini ölçmek için bir araç olarak kullanmaya koyuldu. En sağlıklı gıda, en düşük ve en tutarlı ışık yoğunluğuna sahipti. Sistemdeki herhangi bir düzensizlik, foton üretimini artırıyordu. Sağlık kusursuz bir atomaltı haberleşme durumuydu; sağlıksızlık ise haberleşmenin kesilme durumu. Hasta olduğumuzda, dalgalarımızın “senkronu kaymış” demektir.

Biyofoton ışımaları saptama, günümüzde gıda sanayiinde kullanılmaktadır. Ziraat bilimi, besin kalitesini denetleme amacıyla bitki

sağlığının belirlenmesinde biyofoton ışımalarına bakar. Biyofotonun geliştirilmesi ve pratik uygulamaları için çalışan Biophotonen adlı bir şirket bile var; gıda sanayiinin, çevre ve kozmetik sektörünün vb. genel sorunlarını çözmek amacıyla bir kaç patent almışlar.

Popp'un bilimsel topluluk içinden bazı bilim adamlarını ikna etmesi 25 yıl aldı. Yavaş yavaş, dünyanın dört bir yanından bir kaç seçkin isim, beden haberleşme sisteminin karmaşık bir rezonans ve frekans şebekesi olabileceğini dikkate almaya başladı. En sonunda, dünyanın çeşitli bilim merkezlerini oluşturan 15 gruptan bilim adamları biraraya gelip Uluslararası Biyofizik Enstitüsünü kuracaklardı. Popp ve yeni meslektaşları, aynı türden olan bir kaç organizmayı incelemeye koyuldular; ilki, durgun sulara yaşayan kabuklular sınıfından bir su biti türü üstünde gerçekleştirildi. Sonuçlar şaşırtıcıydı. Foto-çoğaltıcı ile yapılan testler, su bitlerinin birbirlerinden yayılan ışığı emdiklerini gösterdi. Popp aynı deneyi küçük balıklarla yaptı ve aynı sonucu aldı. Foto-çoğaltıcısının bulgularına göre, ayçiçekleri biyolojik süpürgeler gibiydi; emip içeri almak için güneş fotonlarını en çok alabilecekleri yönde hareket ediyorlardı. Bakteriler bile, içine kondukları ortamdan foton yutmaktaydı.

Organizmalar Arası Haberleşme

BÖYLECE, Popp'ta bu ışımaların beden dışında bir amacı olabileceği fikri uyandı. Dalga rezonansı yalnızca beden içi haberleşmede değil,

canlılar arasındaki haberleşmede de kullanılıyordu. İki sağlıklı varlık foton alışverişine, Popp'un deyimiyle "foton emmeye" girişmekteydi. Popp bu alışverişin, hayvanlar aleminin en inatçı düğümlerinden bazılarının sırlarını çözebileceğini fark etmişti: balık veya kuş sürülerinin kusursuz ve anında eşgüdümü nasıl sağladıkları sorusu gibi. Hayvanların yuvaya geri dönme becerileri üstüne yapılan pek çok deney, bunun alışıldık izleri, kokuları ve hatta yeryüzünün elektromanyetik alanlarını izlemekle ilgili olmayıp daha ziyade, hayvanlar kilometrelerce uzakta olsa bile bir tür görünmez lastik bant gibi iş gören sessiz bir haberleşme biçimi olduğunu göstermiştir.

İnsanlar açısından, bu başka bir imkandı. Diğer canlı varlıkların fotonlarını içeri alabilseydik, bozulduğunda kendi ışığımızı düzeltmek için onlardan çıkan enformasyonu kullanabilirdik.

Popp bu fikir ile deneyler yapmaya başladı. Kansere yol açan kimyasallar beden biyofoton ışımalarını değiştirebiliyorsa, o zaman daha iyi haberleşmeyi yeniden sisteme sokabilecek başka maddeler olabilirdi. Popp, belirli bitki ekstrelerinin, kanserli hücrelerden yayılan biyofoton ışımalarının karakterini değiştirip bunları tekrar bedenle haberleşmeye sokup sokamadığını merak ediyordu. Kanser tedavisinde başarılı olduğu iddia edilen ve zehirli olmayan çok sayıda madde üstünde deneylere başladı. Bir tanesi dışında diğer bütün maddeler tümör hücrelerinden çıkan fotonları artırıp bunları beden için daha ölümcül hale getirdi.

Başarılı olan tek deneyde ökseötu kullanılmıştı; tümör hücrelerinden

yayılan foton ışımlarını normale döndürüp bedenin “yeniden sosyalleşmesine” yardım eder görünmekteydi. Popp, sayısız vakadan birinde, otuz yaşlarında ve hem meme hem de vajinal kanser hastası olan bir kadına rastladı. Kadının kanser dokusu örnekleriyle tutarlılık oluşturan bir ökseotu ilacı buldu. Doktorunun da onayıyla, kadın diğer tedavileri kesip bu ökseotu ekstresiyle tedaviye başladı ve bir yıl sonra, laboratuvar test sonuçlarının hepsi normale dönmüştü.

Popp’a göre, homeopati de foton emmenin bir başka örneğiydi. Bunu bir “rezonans özümseyici” olarak düşünmeye başlamıştı. Homeopati, benzerin benzerle tedavi edildiği fikrine dayanır. Tam güçlü dozda verildiğinde bedende kızarıklıklara yol açabilen bir bitki ekstresi, son derece sulandırılmış dozda verildiğinde bu kızarıklıklardan kurtulmak için kullanılır. Bedendeki serseri bir frekans belirli semptomlar üretebilirse, aynı semptomları üretebilen bir maddenin aşırı sulandırılmış bir dozu da aynı frekansı taşıyacaktır. Uygun bir homeopatik çözüm, çınlayan bir akort çatalı gibi iş görüp anormal salınımları önce cezbedip daha sonra emerek bedenin eski sağlığına dönmesini sağlar.

Popp, elektromanyetik moleküler sinyalleşmenin akupunkturunu bile açıklayabileceğini düşünmekteydi. Geleneksel Çin Tıbbına göre, insan bedeni dokuların derinlerinden akan ve Çinlilerin qi veya yaşam gücü dedikleri görünmez enerjinin aktığı bir meridyenler sistemine sahiptir. Qi’nin bedene bu akupunktur noktalarından girdiği ve daha derindeki (ve Batılı biyolojideki organlara denk

düşmeyen) organ yapılarına akarak enerji (veya yaşam gücü) sağladığı düşünülür. Enerji bu patikalar boyunca her hangi bir noktada tıkanıldığında, hastalık oluşur. Popp’a göre, bu meridyen sistemleri bedenin belirli bölgelerine belirli enerji dalgaları yayınlamaktaydı.

Şekil 6. İnsan vücudundaki meridyen sistemi.

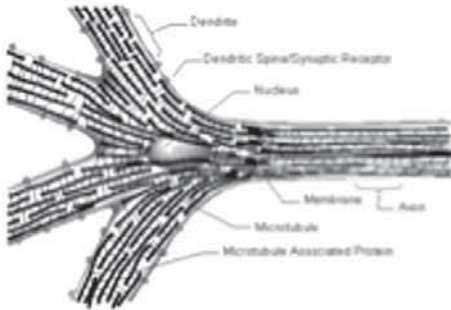
Araştırmalar, akupunktur noktalarının pek çoğunun, çevrelerindeki deri ile kıyaslandığında dramatik biçimde düşük elektrik direncine sahip olduğunu göstermiştir (sırasıyla, 10 kilo-ohm ve 3 mega-ohm). Bedendeki elektromanyetik alanlar üstüne çok miktarda araştırma yapmış olan ortopedi cerrahı Dr. Robert Becker, beden boyunca bir pizza kesme aleti gibi yuvarlanarak ilerleyen özel bir elektrot kayıt cihazı tasarladı. Pek çok incelemesi, test edilen herkeste Çin meridyen noktalarına karşılık gelen elektriksel yükler olduğunu gösterdi. (Lynne McTaggart’ın *Alan: Evrenin Gizli Gücü* adlı kitabından alıntıdır.)

İnsan Bilincindeki Işık

BU SON ÇALIŞMAYI, foton araştırması ve teorisinin sınırlarını araştırmak isteyenler için ele alacağım. Stuart Hameroff ve Roger Penrose tarafından yazılan “Beyin Mikroborucuklarındaki Kuantum Tutarlılığın Planlı ve Nesnel Azaltımı: Bilinç için ‘Orch OR’ Modeli” gibi uzun başlıklı, çığır açıcı bir makalede, beyin; ana mimarisi beyin nöronlarının her birinin içindeki hücre iskeletsi mikroborucuklar ve diğer yapılar olan bir kuantum bilgisayar olarak tarif edilmektedir.

Bir nöronu incerseniz, aksonu çevreleyen pek çok boş borucuk olduğunu göreceksiniz. Bu *mikroborucuklar*, sinir lifini destekleyen bir tür iskelet olarak düşünülmekteydi. Ama şimdi bunlar, bilincimizin olası mimarları olarak tekrar gözden geçirilmekte.

Mikroborucukların, onları kuantum etkiler için uygun kılan özel karakteri kristal benzeri kafes yapısı, boş iç çekirdeği, hücre işlevi organizasyonu ve bilgi işleme kapasitesini içeriyor. Bu araştırmacılara göre, mikroborucukların boyutları mor ötesi aralıktaki fotonları aktarmak için kusursuzca tasarlanmış gibi görünmektedir.

“Geleneksel olarak hücrenin “kemiksi” iskeleti olarak görülen mikroborucuklar ve diğer hücre iskeletsi yapılar, artık iletişim ve bilgi işleme rollerini yerine getiren yapılar olarak görülmekte.” (Hameroff ve Watt, 1982; Rasmussen ve diğer., 1990; Hameroff ve diğer., 1992)

Hameroff ve Penrose, makalelerinde kuantum teorisini kullanarak mikroborucukları bilinç ile ilişkilendiren bir model sunmakta. Modele göre, kuantum tutarlık beyin mikroborucuklarında ortaya çıkar ve kuantum çekimle alakalı bir eşige erişilene dek orada yalıtılır. Sonuçta oluşan kendi kendine çökme, anlık bir “şimdi” olayı yaratır. Böyle olayların sıralanışı, bir zaman akışı ve de bilinç oluşturur.

Anlayamadıysanız, üzülmeyin. Makale hayli ağır bir fizik diliyle yazılmış ama içsel fotonların –iç ışığın– çok gerçek ve aslında insan hücre ve sistemik işlevlerinin hepsinin temeli olduğunu gösteriyor.

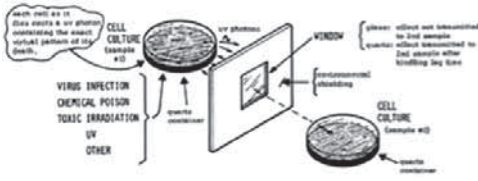
Rus bilim adamları bir samander embriyosunu lazer kullanarak kurbağaya dönüştürebildiler mi? Deneyin gerçek ayrıntıları yayınlanana ve incelenene dek bekleme yi yeğliyorum. Ama içsel ışıklarımız hakkında öğrendiklerimden sonra bu konuyu, kurgudur diye göz ardı etme eğilimim azaldı.

Şekil 7. Nöronun (merkezden uzak aksone ve dendritler gösterilmemiştir) Mikroborucuk İletimli Proteinler (MAP) ile karşılıklı bağlantılı olan koşut sıralanmış mikroborucuklarını gösteren merkez bölgesinin şeması. Aksondaki mikroborucuklar uzun ve sürekli iken dendritlerde kesintili ve karışık kutupludurlar.

Paranormal “Işık” Kanalı Üzerinden Ölüm Yayını

(“İki Doku Kültürü Sistemindeki Uzak Hücrelerarası Etkileşimler”, *Psychoenergetic Systems*, Cilt 1, No. 3, Mart 1976, s. 141-142)

ORGANİZMALAR ARASI ışık haberlemesi aracılığıyla ölümün paranormal yayınına ilişkin olarak V.P. Kaznacheyev ve meslektaşları tarafından son derece ilginç bazı deneyler yürütülmüştür.

Kısaca anlatırsak, aynı hücre kültüründen iki hücre grubu seçildi ve örneklerden biri, korunaklı iki odayı ayıran duvardaki bir pencerenin iki yanına konuldu. Hücre kültürleri kuartz kaplardaydı. Hücre kültürlerinden biri başlangıç örneği olarak seçildi ve virüs, mikrop, kimyasal zehir, radyasyon, mor ötesi ışınlar vb. gibi ölümcül mekanizmalara maruz bırakıldı. İkinci hücre kültürü ise, öldürülmekte olan kültür örneğinden aktarılan herhangi bir etki var mı, diye gözlemlendi.

Aradaki pencere sıradan camdan yapılma olduğunda, ikinci örnek canlı ve sağlıklı kaldı. Pencere camı kuartzdan olduğunda ise ikinci örnek hastalandı ve birincil örnekle benzer belirtiler göstererek öldü.

Kaznacheyev ve meslektaşlarının yaptığı 5.000’i aşkın deney karanlıkta

yürütüldü. İkinci kültürde endüklenen eşlikçi hastalığın başlaması ve ölüm, birincil kültürü makul bir süre –iki ile dört saat- sonra izliyordu.

Pencere camı ve kuartz arasındaki başlıca aktarım farkı, kuartzın hem mor ötesi hem de kızıl ötesi ışığı gayet iyi geçirmekteyken, camın mor ötesi ve kızıl ötesine nispeten geçirimsiz oluşudur. Hem kuartz hem de cam, görünen ışığı geçirir. Dolayısıyla, cam bu paranormal kanalı baskımlarken kuartz baskılamaz.

1950’de, Batılı araştırmacılar hücrelerin mor ötesi radyasyonla karanlıkta öldürülebildiğini, görünür ışıktan yirmi dört saat veya daha uzun zaman korunup daha sonra görünür ışığa tutulursa, klinik açıdan ölmüş olmalarına rağmen hücrelerin yüzlerce bininin yeniden canlanmaya başlayacağını keşfettiler.

Ashında, her hücre iki kez mor ötesi aralıkta mitogenetik radyasyon yayar: doğduğunda ve öldüğünde. Ölümde yayılan mor ötesi foton, hücrenin ölüm sırasındaki durumunun kesin sanal durum örüntüsünü içermektedir. Sağlıklı hücreler, ölmekte olanlardan yayılan ölüm mesajlarıyla bombalanır ve bu, ölüm örüntüsünü sağlıklı kültürün her yanına dağıtıp en sonunda orada da aynı ölüm örüntüsünü tutuşturur. □

Yazarın, *Wievzone* adlı web sitesinde yayınlanan makalesini çeviren: Yasemin Tokatlı

İçsel Şuuru Uyandırmak

Mirra Alfassa (Anne)

ZİHİNSEL ARAYIŞI canlı bir spiritüel deneyime dönüştürmek için ilk şart, şuurunuzu içinizde konsantre etmektir. Sıradan insanın zihni, gerçek Benliği örten yüzeyde etkilidir. Ama yüzeydekinin altında bir başka gizli şuur daha vardır ve insan bu şuurda gerçek Benlik'in ve doğanın daha büyük, daha derin gerçeğinin farkına varabilir, Benlik'i kavrayabilir ve doğayı özgürleştirip dönüştürebilir. Yüzeydeki zihni sessizleştirmek ve içeride yaşamaya başlamak, bu konsantrasyonun amacıdır. Yüzeysel olmayan bu gerçek şuurda iki ana merkez vardır: biri kalpte (fiziksel kalp değil, göğsün ortasındaki kardiyak merkezde), diğeri de kafadadır.

Kalpte konsantrasyon içeriye açar ve içeriye açılan ve derinlere inen bu yolu takip ederek, insan ruhunun veya psişik varlığının, yani bireydeki kutsal unsurun farkına varır. Açığa çıkan bu varlık, gittikçe daha çok ön plana gelir, doğayı yönetir, onu ve onun tüm hareketlerini Hakikat'e, Kutsal'a yönlendirir ve yukarıda olan şeyleri ona inmeye çağırır. Kendi varlığımızın En Yüce'ye adanmasıyla birlikte, onun şuurunu getirir ve bizi yukarıda bekleyen yüce Kuwet ve Şuur'u doğamıza inmeye çağırır. Kalpte konsantre olarak, kendini Kutsal'a ve içeri açılan bu yola adanmak ve kalpte onun var olmasını amaçlamak ilk yoldur. Bu başarılılabiliyorsa, doğal bir başlangıçtır; sonuçları elde edilmeye başlandıktan sonra, spiritüel yol diğer yoldan çok daha kolay ve güvenli hale gelir.

Diğer yol kafada, yani zihinsel merkezde konsantrasyondur. Yüzeysel zihnin sessizliğini

sağlayabilirse, bu spiritüel deneyim ve spiritüel bilgiyi almaktan çok daha elverişli olan içsel, daha büyük, daha derin bir zihni açar. Ama insanın burada konsantre olduktan sonra, sessiz zihinsel şuuru zihnin üzerinde olan şeylere açması gerekir. Bir süre sonra, insan yukarı doğru yükseldiğini hissederek ve sonunda onu uzun süredir bedende kapalı tutan kapağın çok üzerine yükselir ve özgürleşip Sonsuz'a ulaştığı bir merkez bulur.

Orada evrensel Benlik, Kutsal Huzur, Işık, Güç, Bilgi ve Büyük Mutluluk'la temas kurmaya başlar; onun içine girmeye ve o olmaya başlar; bu şeylerin doğaya inişini hissederek. Zihinde sükuneti ve yukarıdaki Benlik ve Kutsal'ın farkına varılmasını isteyerek kafada konsantre olmak, konsantrasyonun ikinci yoludur. Ama şuurun kafada odaklanmasının, yalnızca yukarıdaki merkeze yükselmek için bir hazırlık olduğu unutulmamalıdır; aksi halde insan kendi zihninde ve deneyimlerinde kapalı kalabilir veya spiritüel aşkınlığa yükselip orada yaşamak yerine, olsa olsa Hakikat'in bir yansımasına ulaşabilir. Bazıları için zihinsel konsantrasyon daha kolaydır, bazıları içinse kalp merkezinde konsantrasyon daha kolaydır; bazıları da her ikisine yapabilir ama eğer mümkünse başlangıçta kalp merkeziyle başlamak daha uygundur.

Disiplinin diğer yönü doğanın, zihnin, yaşamsal varlığın ve fiziksel varlığın etkinlikleriyle ilgilidir. Buradaki prensip, doğayı içsel gerçekleştirme ile uyumlu kılmak ve böylece insanın iki uyumsuz parçaya bölünmemesini sağlamaktır. Burada birkaç disiplin veya süreç olasıdır. Biri,

insanın tüm etkinliklerini Kutsal'a sunması ve içsel rehberlik için onu çağırması, böylece kendi doğasını Daha Yüksek Güç'e teslim etmesidir. İçeride doğru bir açılma olursa, psişik varlık ön plana çıkarsa, bunda çok büyük bir zorluk yoktur; psişik ayırt edebilme yetisi, sürekli bir ima ve nihayetinde de idare gelir; böylece tüm kusurlar giderilir ve sessiz ve sabırlı bir biçimde kaldırılır, doğru zihinsel ve yaşamsal hareketler gelir ve de fiziksel şuur yeniden şekillendirilir.

Bir diğer yöntem; zihin, yaşamsal ve fiziksel parçanın hareketlerinden kendimizi ayırmak ve bunların etkinliklerini, gerçek varlığımızın parçası olarak değil, geçmişte bize empoze edilen bireyde genel Doğa'nın alışlagelmiş oluşumu olarak değerlendirmektir. İnsan bunu yapmayı ne kadar başarır, kendini ne kadar ayırabilirse, zihni ve etkinliklerini kendisinin olarak görmezse, yaşamsal parça ve etkinliklerini kendisinin olarak görmezse, beden ve etkinliklerini kendisinin olarak görmezse, içimizdeki içsel Varlık'ın farkına varabilir; sessiz, sakin, bağımsız, bağlantısız içsel zihin, içsel yaşamsal parça ve içsel fiziksel parçayı fark eder; bu gerçek Benlik'i yansıtır ve onun doğrudan temsilcisi olabilir. Varlık, bu içsel sessizlikte, reddedilmesi gereken her şeyi reddeder, yalnızca korunması ve dönüştürülmesi gereken şeyleri kabul eder, kusursuzluğu samimi bir biçimde ister ve Doğa'nın değişmesi için neler gerekliyse her adımını atarken Kutsal Güç'ü yardıma çağırır. Aynı zamanda zihin, yaşamsal ve bedensel parça en içteki psişik varlığa ve onun yönlendirici etkisine veya

doğrudan rehberliğine açılır. Birçok durumda, bu iki metot birlikte çalışır ve nihayetinde birleşir. Ama insan bunlardan kendisine en doğal ve kolay gelenini tercih ederek başlayabilir.*

* * *

Okuyoruz, anlamaya çalışıyoruz, açıklıyoruz, bilmeye çalışıyoruz. Ama bir tek anlık deneyim, bize milyonlarca sözcükten, yüzlerce açıklamadan daha fazlasını öğretiyor.

Bu nedenle ilk soru şudur: “Deneyimi nasıl yaşarız?”

Kendi içinize gidin, ilk adım budur.

Sonra, kendi içinizde yeterince derinlere inin, böylece içeride olanın gerçekliğini hissedin, kendinizi sistematik olarak ve gittikçe daha çok genişletin, evren kadar engin olun ve sınır hissini yitirin.

Bunlar hazırlık niteliğindeki iki harekettir.

Bu iki hareketin, mümkün olabilecek en büyük soğukkanlılıkla, huzurla ve sükunetle yapılması gerekir. Bu huzur, bu sükunet, zihinde sessizliği ve yaşamsal parçada dinginliği getirir.

Bu çaba, bu girişim çok düzenli ve ısrarcı bir biçimde yenilenmelidir. Kısa veya uzun, belirli bir süre sonra, olağan dış şuurunuzda algılanan gerçeklikten farklı bir gerçekliği algılamaya başlarsınız.

Doğal olarak Lütuf’un eylemiyle içeriden perde aralanır ve birdenbire gerçek hakikate girebilirsiniz ama bu olduğunda bile, deneyimin tam değerini ve tam etkisini elde etmek için, kendinizi içsel bir açıklık halinde tutmanız gerekir. Bunu yapmak için de kendi içinize her gün gitmeniz şarttır.**

□

Mirra Alfassa (Anne) 1878’te Paris’te doğdu. Ruhsal gelişimine uzun yıllar içsel olarak rehberlik etmiş olan Sri Aurobindo ile 1914’te tanıştı. 1920’de Sri Aurobindo’ya katıldı. Kasım 1926’da Sri Aurobindo Aşram’ı kurulduğunda, onun tüm maddi ve ruhsal sorumluluğu Sri Aurobindo tarafından Anne’ye emanet edildi. Anne’nin yaklaşık 50 yıl süren rehberliğinde aşram, büyük ve çok-yönlü bir ruhsal birlik olarak gelişti. 1952’de Uluslararası Sri Aurobindo Eğitim Merkezini kurdu ve 1973’te dünyadan ayrıldı. The Mother (Anne) olarak da bilinir.

Yazarın *İçten Yaşamak* adlı kitabından hazırlayan: Neslihan Kosova.

* Sri Aurobindo Birth Centenary Library, Bölüm 23 (*Letters on Yoga*), s. 517-19

** *Collected Works of the Mother*, Bölüm 10 (*On Thoughts and Aphorisms*), s. 19-20

RUHSAL AKTÜALİTE

Otomobiliniz Aniden Bozulduğunda...

Mark Wentworth

BİR AYDIR kullanmadığım otomobilimin aküsü biraz dolsun diye biraz dolaşmaya karar vermiştim. Otoyolda giderken otomobilim aniden yavaşladı; neyse ki işlek bir yol değildi ve emniyet şeridine geçebildim. Bir benzin istasyonuna yakındım; sadece vitesi boşa alıp bayır aşağı inmem gerekecekti, ben de öyle yaptım.

Oraya varınca otomobilimi tekrar çalıştırmayı denedim ama nafile. Teknik servisi arayıp çekici istemekten başka çare kalmamıştı; bir saate kalmadan bir araç yollayacaklarını söylediler.

Yarım saat sonra içimden bir ses, tekrar denememi söyledi: Motor çalıştı; tekrar susacak mı diye bir süre bekledim ama gayet iyi çalışıyordu.

Ve tam orada oturmuş motorun sesini dinlerken, sekiz yıl önce kaybettiğim annemin yan koltukta oturduğunu hissettim güçlü bir şekilde: “Bu seni çok ciddi bir kazadan kurtardı!” diyordu.

Teknik servisi arayıp çekici göndermemelerini istedim ve eve doğru yola koyuldum. Eve giden yol boyunca hiç bir kazaya rastlamadım ama belki de zaten olması gereken buydu: Otomobilimin başına gelenden dolayı hiç bir kaza olmamıştı. Olur muydu olmaz mıydı, muhtemelen asla bilemeyeceğim ama bu olay içimi rahatlattı: Fiziksel ölümünden bunca yıl sonra bile annem bana göz kulak olmakta. Teşekkürler, anneciğim. □

Kaynak: Mark Wentworth'un Facebook sayfasından izniyle alınmıştır.

Rüyacı Olarak Şaman

Robert Moss

Şaman Nedir?

ŞAMAN öncelikle bir *rüyacıdır*. Şamanlar çoğunlukla çağrılarını rüyalarda alırlar ve Rüya Zamanı'nda inisiyasyon ve eğitim görürler. Uygulamalarının merkezinde ise niyetli rüya seyahati bulunur. Bir hastalığın tanısını koymak ve uygun tedaviyi bulmak niyetiyle rüya görebilirler. Kayıp ruhları bulmak, ruhlardan ricacı olmak, büyücülerle savaşmak ve ölenlerin ruhlarına rehberlik etmek için tamamen uyanık ve lused olarak, seyahat ederler.

Lakota kızilderileri arasında, en güçlü şaman şifacılar, sanatlarının çağrısını rüya ve vizyonlarda Ayı'dan alan, Rüyacı Ayılar Ocağı üyeleridir. Kuzey Amerika'nın çok büyük bir bölümünde şaman için kullanılan terimin tercümesi "rüyacı"dır. Rüyalarım ve vizyonlarımın beni öğrenmeye mecbur kıldığı Mohawk dilinde, bu kelime *rateshents* dir ve "rüya gören" demektir.

Şamanın uzmanlık alanı hem yaşayanların hem de ölmüş olanların ruhlarının bakımı ve yerlerine yerleştirilmeleridir. Yaşayanların ruh enerjisini ait olduğu bedene geri getirmek ve ölmüş olanların kaybolmuş olan ruhlarını gitmeleri gereken yere yönlendirmek için şamanın ilgili coğrafyaya dair ilk elden bilgisi olması gerekir. Bu, güçlü rüyalar görmek ve Ölüm'le yakın ilişki kurmak sayesinde olur. Gerçek şaman ölümden geri dönmüş olandır -metaforik olarak konuşmuyorum- ve böylelikle yanı başımızdaki ölüm sonrası dünyasının koşullarını ilk elden bilir.

Benim ilgi alanıma giren şamanlar hikaye anlatıcıları, şairler ve oyun yazarı olanlar. Bedenin davranışlarını ve dünya deneyimini varoldandan daha iyisini anlatarak değiştirirler. Ruhları taze kelimeler ve şarkılarla eğlendirirler.

Şamanların topluma faydalı olduklarını ve yeteneklerinin içinde yaşadıkları toplum tarafından tanındığını da eklemek isterim. Gerçek şamanlar yaşadıkları toplumda bilime ve bilgiye hız verenlerdir. Yerli kültürlerde, bir şamanın kelime dağarcığı ortalama bir insanın sahip olduğunun on katı olabilir. Yani, Batı'daki

şamana örnek olarak ormanda yaşayan birini değil de C. G. Jung’u verebiliriz. Kendisinden, son kitabım olan *Dreaming the Soul Back Home*’da “İsviçre’nin rüya şamanı” olarak yer verdim.

Rüya Görme ve Şamanizm Arasındaki İlişki Nedir?

ŞAMANIN seyahat etme ve şifalandırma gücünün özü güçlü rüya görme yeteneğidir. Bu yetenek, diğerlerinin faydası için geleceği araştırmayı, şifa götürmek için başka birinin rüya alanına girmeyi, rüya durumuna herhangi bir zamanda maksatlı olarak girebilmeyi içerir ve şimdilerde popüler olan “lucid rüya görme” teriminin kapsadıklarının çok ötesindedir.

Modern gündelik yaşamlarımızda, rüya gördüğümüzde ve rüyalarımızda gördüklerimizle ilgili birşeyler

yapmayı hatırladığımız zamanlarda böyle bir gücün kıyasında dururuz. Eğer şaman olmak istiyorsanız, kahvaltı masasında aileniz ve arkadaşlarınızla rüyalarınızı paylaşarak işe başlayın.

Sizi, sizin deyiminizle “kültürümüzde kariyer yolu bulunmayan” bir şamanik rüya öğretmeni” olmaya yönelten neydi?

Her zaman rüyacıydım ve çocukluğumdaki hastalıklar sırasında ve Aborijinlerle olan arkadaşlığım sayesinde, rüyalarımızın bizi yaşamlarımızın kökeni ve amacını keşfedebileceğimiz daha derin bir dünya olan Rüya Zamanı’na götürebileceğini öğrendim. Ölmüş ve geri gelmiş bir çocuğum.

Çocukken hastanelerde üç defa yaşam belirtilerimi kaybettim ve diğer gerçeklikte yaşamış olduğum maceralarla geri geldim. Bir

keresinde, az evvel Melbourne’deki bir hastanedeki cerrahın neşteri altında apandisit ameliyatı için yatmakta olan dokuz yaşındaki

bir çocuğun bedenine geri atılmadan önce koca bir hayat yaşadım. Bir doktor ebeveynlerime “çocuk öldü ve geri geldi” demiş. O günlerde “ölüme yakın deneyim” terimi kullanılmıyordu ve ben de hala eski dili kullanmayı tercih ediyorum. Tibet dilinde benimki gibi deneyimleri yaşayanları birebir anlatan bir terim vardır; *delog*, ölmüş ve geri dönmüş olandır.

Varsayılan gerçekliği şamanik bilinç halinde deneyimleyebileceğiniz olan, bir rüyacı olarak başladığım söyleyebilirsiniz. Dünyada çeşitli şekillerde, çoklu evren hakkında bildiklerim hakkında ketum olmaya ve bir rüyacının yeteneklerini kullanarak seçimler yapmaya ve hayatta kalmaya çalışarak, gezindim.

Sonra, 1980'lerin ortalarında, geleneksel Mohawk arazisinin kıyısında bir çiftliğe taşınıp, ilk başta anlamadığım ve sonradan Mohawk

dilinin arkaik bir formu olduğunu öğrendiğim dilde rüya görmeye başladığım, Jung'un “bilinçaltıyla karşılaşma” olarak adlandırdığı şeyi yaşadım. Vizyonlarımda uzun zaman öncesinin Mohawk rüya şamanı ile olan karşılaşmalarım, diğer içsel olaylarla birleşerek rüya görmenin ne olabileceği hakkındaki anlayışımı derinleştirerek beni yaşamda neyin önemli olduğunu tekrar değerlendirmeye yöneltti. Bu karşılaşmaları ayrıntıları olarak *Dreamways of the Iroquois* (Iroquoilerin Rüya Yolları) kitabımda anlattım. □

Yazarın internetteki web sayfasından çeviren:
Simin Uysal Çetinkaya

Not: Robert Moss ülkemizde 28 Eylül - 2 Ekim tarihlerinde “Rüyalarla Şifalanma Tapınağı” başlıklı bir atölye çalışması düzenliyor. Ayrıntılı bilgi için www.mossdreams.com adresinden başvuru yapılabilir.

Ruh ve Madde Dergisi İstanbul Satış Noktaları

Bayi / Kitabevi	Semt	Yakında Bulunan
Türkan Türk	Kadıköy	Beşiktaş/Kabataş İskelesi
Nihat Koyunoğlu	Kadıköy	Beşiktaş/Kabataş İskelesi
Erkal/Cenk Boztaş	Kadıköy	Eminönü İskelesi
Mephisto	Kadıköy	Postahane
Salih Dilek	Göztepe	Kayışdağı Cd. Göztepe Benzin İst.
Metin Kurt	Üsküdar	Beşiktaş İskelesi
Ergün Sarıaslan	Bakırköy	Bakırköy İDO İskelesi
Kadir Tuncer	Şişli	Şişli Camii
Kabalıcı	Beşiktaş	Büyük Beşiktaş Çarşısı
Mephisto	Beyoğlu	İnci Pastanesi
Semerkant	Beyoğlu	Erra Goppa
Arkeopera	Galatasaray	Postahane
Nezih Kitabevi		
Remzi Kitabevi		

Etkinlikler

BİLYAY VAKFI ve MTİA DERNEĞİ

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:30-21:00)

04 EYLÜL	Kendini Bilmek Zor mu?	A. Cemal Gürsoy
11 EYLÜL	Şamanik Yolculuk	Juanita PUDDIFOOT
18 EYLÜL	Mukadderat Planı	Alparslan Salt
25 EYLÜL	Maddenin Gizemi	Levent KOSOVA

Yer: Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı Zariği Apt. No: 4/6 Beyoğlu / İST. • Tel: (0 212) 243 18 14-249 34 45 •
Faks: (0 212) 252 07 18 • e-posta: bilyay@bilyay.org.tr • www.bilyay.org.tr • www.bilyayakademi.net

ANKARA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

- SALI KONFERANSLARI (Saat: 19:30-21:00)

Konferanslar hakkında bilgi almak için lütfen Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği'yle temasa geçiniz.

Yer: Sağlık-2 Sokağı No: 65/10 Kızılay - ANKARA • Tel: (0 312) 434 05 24 • Faks: (0 312) 325 60 42 •
e-posta: aradposta@yahoo.com • www.arad.gen.tr

İZMİR RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Yaz sıcakları nedeniyle Eylül ayında konferans düzenlenmemiştir.

Yer : Mimar Sinan Mah. 1408 Sok. Hacıbey Apt. No:6/10 Alsancak-İZMİR
Tel: 0232 464 00 17 e-posta irader@irad.org * www.irad.org

Katılım ücretsizdir. Yerimiz sınırlı olduğundan etkinliklerimize kaydolmak için lütfen 14:00 - 17:00 saatleri arası 4640017 No'lu telefonumuzu arayınız.

ADANA RUHSAL ARAŞTIRMALAR DERNEĞİ

Cumartesi günleri Kendini Bilme çalışmaları yapılmaktadır. Çalışmalara katılmak için lütfen kayıt yaptırınız.

Yer: Ramazanoğlu Cad. Kutlu Apt. K:1 D:2 01130 • Tel: (0 322) 454 60 29
e-posta: adrad@adrad.org • www.adrad.org

NOT: TÜM İLLERİMİZDEKİ ETKİNLİKLERE GİRİŞ ÜCRETSİZ VE SERBESTTİR.
GEÇ KALINMAMASI RİCA OLUNUR.

Ruh ve Madde Yayınları

Fiyat Listesi

12. Gezege: Zecharia Sitchin	23 TL
300 Soruda Deneyisel Ruhçuluk:	
Alparslan Salt, Özgü Elvan Yılmaz	15 TL
Agarta: Rene Guenon	12 TL
Akaşık Kayıtlar: Rudolf Steiner	13 TL
Ateş Üstünde Yürüyenler: Joel Andre	5,5 TL
Ayurveda: Roy Eugene Davis	11 TL
Bagavatgita "Rab'bin Ezgisi"	11 TL
Batık Kita Mu'nun Çocukları:	
James Churchward	13 TL
Beyaz Kartal/Güzel Hayatı Yaratmak	6 TL
Bilinmeyen Gücümüz: Dean I. Radin	21 TL
Çağlar Boyu Uçan Daireler	9 TL
Çocuklara Öyküler: Yavuz Keskin	6 TL
Çocukların Unutulmuş Dili: Lillian Firestone	17 TL
DDA-Evren Dili: Ingo Swann	11 TL
Dinlemenin Zen'i: Rebecca Z. Shafir	19 TL
Dünya Tarihçesi Keşif Seferleri: Zecharia Sitchin	22 TL
Edgar Cayce: Thomas Sugrue	25 TL
Enerjiler: John G. Bennett	8 TL
Enneadlar: Plotinos	16 TL
Eon: Jean E. Charon	11 TL
Eşzamanlılık: Allan CombsMark Holland	10 TL
Fallar: Walter B. Gibson-Litzka R. Gibson	9 TL
Geçmiş Yaşamların İyileştirilmesi:	
Roger J. Woolger	20 TL
Geleceğin Felaketleri: Alparslan Salt	7,5 TL
Gerçek Varlık Ruhur: Leon Denis	8 TL
Gurdjieff ve Ouspensky Öğretisi Üstüne	
Psikolojik Yorumlar: 1.Cilt, Maurice Nicoll	30 TL
2.Cilt, Maurice Nicoll	30 TL
Günlük Sofroloji: Jean Yves Pecollo	10 TL
Herkes İçin Ötelem Rehberi: G. M. Roberts	13 TL
Her Şey Mümkündür: Roy Eugene Davis	10 TL
Hinduizm: Swami Nikhilananda	15 TL
Hint Kökenli Dinlerde Karma İnançının	
Tenasüh İnançıyla İlişkisi: Dr. A. İ. Yütek	8 TL
İçsel Gerçeklik: Paul Brunton	10 TL
İki Dünya Arasında: F. Wiedemann	14 TL
İlahi Karşılaşmalar: Zecharia Sitchin	22 TL
İpnoz ve Ötesi: Lee Pulos	9 TL
İsa Keşmir'de mi Öldü?: S. Obermeier	8 TL
İsis ve Osiris: Plutark	13,5 TL
Kader Sorunu: Leon Denis	13 TL
Kayıp Diyarlar: Zecharia Sitchin	18 TL
Kayıp Kita Mu: James Churchward	18 TL
Kendini Bilen Evren: A. Goswami	22 TL
Kozmik Sempati: David Spangler	17 TL
Kozmik Şifre: Zecharia Sitchin	19 TL
Kriya Yoga Felsefesi ve Uygulaması:	
R. Eugene Davis	5,5 TL
Kutsal Tesirler: J. G. Bennett	8,5 TL
Küresellik: Cengiz Çevre	7 TL
Meta Ansiklopedi: Alparslan Salt-Cem Çobanlı	40 TL
Ne İçin Yaşıyoruz?: J. G. Bennett	8 TL
Otopsi Roswell Olayı: Y. Tokatlı	9 TL
Ötüm Sonrası: Colin Wilson	22 TL
Ötelem Deneyleri: Dr. Gary Schwartz	19 TL

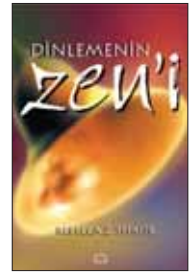
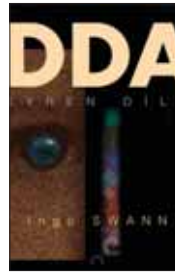
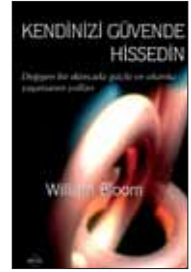
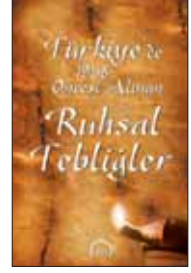
Oteleme Geçerken Gördüklerimiz:

Sir William Barrett	8 TL
Parapsikoloji ve Felsefe: David Ray Griffin	9 TL
Psikosentez: Will Parfitt	10,5 TL
Ruhlar Kitabı: Allan Kardec	30 TL
Ruhsal Alemin İşığı: Silver Birch	10 TL
Ruhsal Alemin Sonsuz İmkanları: A. Pauchard	6 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 1: Dr. K. Nowotny	10 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 2: Dr. K. Nowotny	11 TL
Ruhsal Dünyadan Mesajlar 3: Dr. K. Nowotny	10 TL
Ruhun Güçleri: Leon Denis	8 TL
Rüyalar: Sevda Yücesoy	15 TL
Sevinç ve Güzellik Alemleri*	
Kader Bilmecesi: A. Pauchard	7 TL
Semboller Ansiklopedisi: Alparslan Salt	30 TL
Tanrı'nın Eczanesinden Sağlık: Maria Treben	20 TL
Tekrardoğuş 1. Cilt	12 TL
Tekrardoğuş 2. Cilt	13 TL
Tekrardoğuş 3. Cilt	13 TL
Tekrardoğuşu Keşfetmek: Hans TenDam	28 TL
Türkiye'de 1958 Öncesi Alman Ruhsal Tebliğler:	
Derleyen ve Türkçeleştiren Alparslan Salt	24 TL
Umut Habercileri: Paola Giovetto	12 TL
Uzay Gemilerinde: George Adamski	9 TL
Ünlü Bir Medyomdan Astrolojik Açıklamalar:	
John Willner	22 TL
Vizüalizasyon: Ursula Markham	10 TL
Yeni Çağ Toplumunun İhtiyaçları: J. G. Bennett	8 TL
Yeni Çocuklar ve Ölümeye Yakın Deneyimler:	
P.M.H. Atwater	17 TL
Yüce Alemleri Bilmek: Rudolf Steiner	13 TL
Zaman Başlarken: Zecharia Sitchin	20 TL

Ruh ve Madde Dergisi (Her ay yayınlanır)	5 TL
(Yurt içi abone: Yıllık)	60 TL
(Yurt içi abone: Yıllık Öğrenci)	52 TL
(Yurt dışı abone: Yıllık)	75 Euro
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 19	10 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 34	12 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 35	14 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 36	16 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 37	18 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 38	20 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 39	22 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 40	24 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 41	26 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 42	30 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 43	34 TL
Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri: 44	40 TL

Meta Yayınları Fiyat Listesi

<i>Aslan Halkı</i> : Murry Hope	12 TL
<i>Astral Seyahat Teknikleri</i> :	
Nusret Sefa Yılmaz	22 TL
<i>Bir Yaşamınız Daha Olsa</i> :	
Robert A. Johnson, Jerry M. Ruhl	15 TL
<i>Çılgın Sarkaç</i> : İtzhak Bentov	18 TL
<i>Dikkat: Ruh Eşiniz Çıkabilir!</i> : Janet Cunningham,	
Michael Ranucci	12 TL
<i>Diyet ile Romatizma Tedavisi</i> : J. V. Belle	11 TL
<i>Dünya'ya Mektup</i> : Elia Wise	16 TL
<i>Emmanuel'in Kitabı</i> : Judith Stanton, Pat Rodegast	18,5 TL
<i>Excido</i> : Aysun Bitir	10 TL
<i>Göksel ve Versel Işımlar</i> : Wilton Kullmann	10 TL
<i>Hiçlik Denen Yer</i> : Zeynep Camat	14 TL
<i>Işığın Elleri</i> : Barbara Ann Brennan	23 TL
<i>İçten Dışa Değişim Teknikleri</i> : U. Markham	11 TL
<i>İçten Yaşamak</i> : Sri Aurobindo ve Anne	13 TL
<i>Kainatın Masalı</i> : Zeynep Zahal Camat	14 TL
<i>Kendinizi Güvende Hissedin</i> : William Bloom	13 TL
<i>Kıyamet Kitabı</i> : Zeynep Zahal Camat	10 TL
<i>Koruyucu Meleğiniz Konuşuyor</i> : Jonathan Cainer	13 TL
<i>Küçük Mucizeler</i> : Judith Leventhal	11 TL
<i>Mandala</i> : Helga Fiala	18 TL
<i>Masumiyete Dönüş</i> : J. M. Schwartz	16 TL
<i>Mong</i> : Hendrick Vannek	10 TL
<i>Neden Ben, Neden Bu, Neden Şimdi</i> :	
Robin Norwood	14 TL
<i>Psikiş Korunma</i> : Fadime Emir	15 TL
<i>SQ: Ruhsal Zekamızla Bağlantı</i> :	
Kırmak: D. Zohar-Dr. I. Marshall	19 TL
<i>Strese Son!</i> : Alix Kirsta	20 TL
<i>Tui Na Çocuk Masajı</i> : M. Mercati	18,5 TL
<i>Zararlı Işımlardan Korunma</i> : W. Kullmann	11 TL

Seçtiğiniz kitapları web sitemizden %20 indirimle sipariş edebilirsiniz:

www.ruhvemadde.com

Bilyay 2012 2013 Akademi

Kendinizi bilmek...?

**Türkiye'nin ilk spiritüel kurumundan akademiye...
Birleştiren bilgiyi yaşıyoruz...**

1950'de MTİAD ile başlayan bilgi birikimleri yeni dönemde BİLYAY Akademi'de ulusal ve uluslararası planda insanlara ulaşıyor. Ruhtan kozmolojiye, sanattan okültizme, felsefeden ezoterizme, parapsikolojiden medyonmik fenomenlere, boyutlardan arınmaya, BİLYAY Akademi'ye; varlığı öğrenmeye...

I. SEVİYE PROGRAMINDAN BAZI KONU BAŞLIKLARI TEMEL RUHSALLIK BİLGİLERİ

- Ruhsal bilgilerin esasları
- Ruhsal bilgilerin genel tarihçesi ve gelişimi
- Ruhsal araştırmaların metodolojisi
- Astroloji, meditasyon, şifa teknikleri, radyestezi, akupunktur
- Yeni spiritüel tekniklerin ruhsal değerlendirmeleri
(EFT, NLP, reiki, regresyon çalışması)
- Geleceğe ait öngörüler
- 1958 öncesi tebliğler
- Sadıklar Planı ve tebliğlerin anlaşılma metodolojisi
- Ufoloji (varlıksal eşitlik sentezleri)
- İmajinasyon (Yeni Çağda fırsat mı, tehlike mi?)
- Felsefe, Antik Yunan, Orta Çağ, post modern felsefeler
- Semboller ve ezoterik anlamları
- Kuantum ve ruhsal sentezi
- Kendini Bilmek!...
- Homeopati
- Nefes Teknikleri
- Aile dizilimi
- Hipnoterapi
- Psişik Arkeoloji
- Ezoterik Felsefeler
- Yoga
- Psikodrama
- Şamanik Uygulamalar

Metapsisik Tetkikler ve
İlmî Araştırmalar Derneği

Parapsikoloji, DDA, rüya çalışmaları
Sanat ve ruhsallıkta örtüşen pratik uygulamalar

İnsanlığı Birleştiren
Bilgiyi Yayma Vakfı

BİLYAY Akademi'nin 26 Kasım 2012'de başlayacak olan yeni dönemi için kayıtlar devam ediyor.

www.bilyay.org.tr / www.bilyayakademi.net